

ปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวใน
กรุงเทพมหานคร

ชาญชัย จินดาพล

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ)
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

POLITICAL PROBLEMS IMPACTING TOURISM BUSINESS
OPERATORS IN BANGKOK METROPOLIS

CHANCHAI JINDAPOL

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ECONOMICS
(INTERNATIONAL ECONOMICS)

2011

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวใน
กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน นายชาญชัย จินดาพล

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

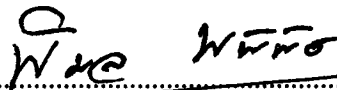
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. วลัยลดา วิวัฒน์พนชาติ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์วิรัช ธเนศวร

รองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันธนวัฒน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล พุพิพิช)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไร่จวน เบญจศิริ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วลัยลดา วิวัฒน์พนชาติ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิรัช ธเนศวร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันธนวัฒน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไกรสร คีอประโคน)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวใน กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน นายชาญชัย จินดาพล

ชื่อปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร. วัลย์ลดา วิวัฒน์พนชาติ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์วิรัช ธเนศวร
3. รองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันชนวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลกระทบของปัญหาการเมือง ต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบบังเอิญ จำนวน 400 ตัวอย่าง จากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่สีลม 100 ราย สุขุมวิท 100 ราย เพชรบุรี 100 ราย และถนนข้าวสาร 100 ราย ในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 ซึ่งการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นบริษัท-จำกัด ลักษณะของกิจการจะเป็นแบบนำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ระยะเวลาในธุรกิจระหว่าง 5-10 ปี ค่าใช้จ่ายจะเป็นค่าเช่าสถานที่ ค่าจ้างคนงาน และค่าสมาชิกกับ องค์การท่องเที่ยว วิธีการติดต่อลูกค้าจะเน้นทางอินเทอร์เน็ต รับช่วงจากบริษัทอื่น และลูกค้ามาหาเอง จำนวนคนงานประจำจะมากกว่า 3 คน

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาถึงผลกระทบจากปัญหาการเมือง ผลการวิจัย พบว่า ลูกค้า
มีคุณภาพลดลงและลดขนาดลง มีค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น ต้องปรับปรุง
ราคาโปรแกรมทัวร์ลดลง ต้องเปลี่ยนการทำงานตลาดจากลูกค้ากลุ่มเดิม คือ อเมริกา
อังกฤษ ฝรั่งเศส เปลี่ยนเป็น กатар มาเลเซีย และอินเดีย ซึ่งปัญหาการบริการลูกค้า
กลุ่มใหม่ยังคงมีอยู่ ภาครัฐบาลให้ความช่วยเหลือ ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า
มีความเชื่อมั่นต่ำกว่า ร้อยละ 50 จากปัญหาความไม่สงบทำให้รายได้ลดลง ร้อยละ 100
ทำให้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ลูกทัวร์ลดลง ลูกทัวร์ที่ลดลงจะเป็นลูกทัวร์
ที่เดินทางประจำ

ส่วนที่ 3 เป็นการศึกษาระดับผลกระทบ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุที่ทำให้ได้รับ
ผลกระทบจากวิกฤติเกิดจาก ความไม่สงบจากการขัดแย้งภายในประเทศ ปัญหาการเมือง
ภายในประเทศ มากที่สุด ประเด็นที่ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาแก้ไข คือ สร้างแนวทาง
ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว มีแหล่งเงินทุนเข้ามาดูแลผู้ประกอบการ
ควรทำแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
อย่างจริงจัง ควรมีหน่วยงานของรัฐบาลเข้ามาดูแล ในด้านการพัฒนาบุคลากรในธุรกิจ
ท่องเที่ยว มีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรง
และรวดเร็ว มีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ

ABSTRACT

Thesis Title   Political Problems Impacting Tourism Business
                                 Operators in Bangkok Metropolis

Student's Name   Mr. Chanchai Jindapol

Degree Sought   Master of Economics

Field of Study   International Economics

Academic Year   2011

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Dr. Wallada Wiwatpanashart   Chairperson
2. Assoc. Prof. Virach Tharnasuan
3. Assoc. Prof. Sukanya Thantanawat

In this thesis, the researcher investigates the impact of political problems on operators of tourism businesses in Bangkok Metropolis.

Using the method of accidental random sampling, data were collected from 400 tourism business operators in Bangkok Metropolis. Of these operators, the locations of their places of business were 100 on Silom, 100 on Sukhumvit, 100 on Phetchaburi, and 100 on Khao San Road.

The division of this study was tripartite in nature as follows:

Part I: The researcher investigated the characteristics of tourism business operators. It was found that most tourism business operators in Bangkok Metropolis registered their businesses as limited companies. In respect to

business type, the operators were engaged in both in-bound and out-bound tours. They had been operating these businesses from five to ten years. Their business expenses included rental costs, wages for employees, and membership fees for tourism organizations. The methods for contacting customers are via the Internet, subcontracting from other companies, and customers finding them. The number of regular employees is greater than three.

Part Two: The researcher next investigated the impact of political problems on these businesses. Findings indicate that both the quality and volume of customers had diminished. The expenses incurred in conducting business concomitantly increased. Price scales have to be made more attractive. The number of tour programs decreased. Marketing had to be changed from former groups of customers centered in the United States of America, the United Kingdom, and the Republic of France to Qatar, Malaysia, and India. The problems stemming from providing services to new groups of customers still hamper the businesses.

In respect to governmental assistance, less than 50 percent of the operators of tourism businesses held realistic expectations of actually receiving proposed aid from the government. The problems of political unrest resulted in a decrease of 100 percent in income. The upshot was that the tourism business operators had to shoulder all expenses on their own in view of the decrease in the number of tourists. The tourists lost were usually regular customers.

Part Three: In this part, the researcher investigated the level of the impact on the operators of tourism businesses. Findings indicate that the major cause of the adverse impact stems from the political crisis in the country grounded in unresolved political conflict. The issues the government had to address involved providing guidelines such that tourists would see that the government was reliable, providing sources of capital for operators under financial duress, making progressive plans such that the tourism crisis could be dealt with efficaciously, and fostering the development of new venues for tourism in a forthright and effective manner. Government agencies should be developed whose responsibilities would include fostering the development of trained personnel for the tourism business. It is of paramount urgency to solve the problem of political unrest in a direct and effective manner. Foreign investment should be prohibited in the tourism business.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. วัลย์ดา วิวัฒน์พนชาติ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิรัช ชเนศวร และรองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันธนวัฒน์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่เป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาครั้งนี้ โดยเฉพาะคุณแม่และพี่สาว และขอขอบคุณน้อง ๆ ในชมรมวอลเลย์บอลที่เสียสละเวลา ในการช่วยกันสรุปตัวเลขและข้อมูลต่าง ๆ ของแบบสอบถาม และให้ความช่วยเหลือ ในทุกด้าน รวมถึงกำลังใจที่เป็นแรงผลักดันให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดี สุดท้ายขอขอบพระคุณผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ให้โอกาสในการศึกษา

ชาญชัย จินดาพล

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญตาราง.....	(12)
สารบัญภาพประกอบ.....	(14)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	10
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
วิธีการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
อุปสงค์การท่องเที่ยว (tourism demand).....	15
ทฤษฎีอุปสงค์ (demand theory).....	18
อุปทานการท่องเที่ยว (tourism supply).....	20
ทฤษฎีอุปทาน (supply theory).....	22
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	27
3 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร.....	38
สภาพทางภูมิประเทศของกรุงเทพมหานคร.....	38
สถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร.....	39

บทที่	หน้า
4 วิธีการวิจัยและผลการวิจัย.....	61
วิธีการวิจัย	61
ผลการวิจัย.....	64
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	93
สรุปผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะ	96
ภาคผนวก	
ก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ.....	99
ข แบบสอบถาม	107
บรรณานุกรม	114
ประวัติผู้เขียน.....	119

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย.....	4
2 รายได้จากนักท่องเที่ยว	5
3 สถิตินักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังกรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยว ต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย โดยผ่านสนามบินสุวรรณภูมิ.....	6
4 จำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามประเภท ใบอนุญาต (หักยกเลิกแล้ว).....	9
5 ชุมบริการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร	55
6 การเดินทางเข้า-ออก ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ปี พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2553 ..	57
7 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสอบถามข้อมูลท่องเที่ยว ของกองการท่องเที่ยว	59
8 ข้อมูลสถิติเฉพาะนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549-2553	59
9 คำสัมประสิทธิ์ครอนบาคอัลฟ่าของแต่ละระดับกระทบและความคิดเห็น ...	63
10 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว	65
11 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง.....	71
12 ระดับผลกระทบและความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา	80
13 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 26 จุด ประจำปี พ.ศ. 2548	100
14 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 26 จุด ประจำปี พ.ศ. 2549	101
15 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 24 จุด ประจำปี พ.ศ. 2550	102

ตาราง	หน้า
16 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 24 จุด ประจำปี พ.ศ. 2551	103
17 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 18 จุด ประจำปี พ.ศ. 2552	104
18 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 28 จุด ประจำปี พ.ศ. 2553	105
19 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการ การท่องเที่ยว รวม 23 จุด ประจำปี พ.ศ. 2554	106

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 เส้นอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	19
2 เส้นอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	23
3 คุณภาพแห่งอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	26
4 จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้า-ออก ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ขณะเดียวกันเป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทยด้วย คือ มีประชากร 10,326,093 คน จากประชากรทั้งประเทศ 63,878,267 คน หรือร้อยละ 16.16 ของประชากรทั้งประเทศ (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2553) จากการที่เป็นเมืองหลวง กรุงเทพมหานคร จึงนับว่าเป็นศูนย์กลางในทุกด้านของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร ขณะเดียวกันกรุงเทพมหานครยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมอันดับหนึ่งของไทยที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติและได้รับการยกย่อง ว่าเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวที่สุดในโลก ปี ค.ศ. 2010 จากการจัดลำดับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ Travel and Leisure นิตยสารด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุดในสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลโหวตล่าสุดจากการออกแบบสอบถามผู้อ่านปรากฏว่า กรุงเทพมหานครได้รับรางวัลเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก World's Best Award เป็นปีที่ 3 ติดต่อกัน (*ข่าวสารทั่วไป*, 2554) ซึ่งสะท้อนได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าสูงที่สุดของประเทศมาโดยตลอดในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศไทย ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาเที่ยวกรุงเทพมหานครคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 25-28 ของจำนวนนักท่องเที่ยวโดยรวมที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 45-48 ของรายได้โดยรวมที่เกิดจากการท่องเที่ยวในไทยในแต่ละปี (*Report/ Rating ท่องเที่ยวกรุงเทพ*, 2554)

การท่องเที่ยวเป็นภาคเศรษฐกิจหนึ่งที่มีความสำคัญไม่แพ้ภาคส่วนอื่น ๆ เพราะรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีสัดส่วนถึง ร้อยละ 7-8 ของรายได้ประชาชาติ และยังช่วยให้ประเทศไทยเกินดุลจากภาคการท่องเที่ยวมาตลอด เพราะรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวไทยมากกว่ารายจ่ายที่นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปต่างประเทศ ถึงแม้รายได้เงินตราต่างประเทศจากนักท่องเที่ยวจะมีขนาดเพียง 1 ใน 10 ของมูลค่าการส่งออกสินค้า แต่รายได้ดังกล่าวส่วนใหญ่จะตกอยู่กับคนไทย เนื่องจากมีหลายอุตสาหกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและประการสำคัญ คือ การท่องเที่ยวใช้ทรัพยากรจากในประเทศเป็นหลัก

ในปี พ.ศ. 2552 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำรายงาน รายได้ประชาชาติด้านการท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก โดยนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาพิจารณาในรายได้ประชาชาติ ซึ่งก่อนหน้านี้ รายได้ประชาชาติของไทย แบ่งออกเป็น 16 ภาคการผลิต ยังไม่มีการแสดงมูลค่าเป็นสาขาการท่องเที่ยวโดยตรง โดยในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวมูลค่า 715,985.18 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.91 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product--GDP) เท่ากับ 9,050,715 ล้านบาท ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด คือ 331,454.31 ล้านบาท (ร้อยละ 3.662 ของ GDP) รองลงมา คือ ภาคใต้มูลค่า 182,209.71 ล้านบาท (ร้อยละ 2.013 ของ GDP) ภาคตะวันออกมูลค่า 72,788.13 ล้านบาท (ร้อยละ 0.804 ของ GDP) ภาคตะวันตกมูลค่า 28,297.34 ล้านบาท (ร้อยละ 0.312 ของ GDP) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมูลค่า 27,213.14 ล้านบาท (ร้อยละ 0.3006 ของ GDP) และภาคกลางมูลค่า 15,185.14 ล้านบาท (ร้อยละ 0.167 ของ GDP) ในการคำนวณรายได้จากการท่องเที่ยวนี้ จะรวมค่าที่พักและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยว (สยามจดหมายเหตุ, 2553)

สำหรับจังหวัดปลายทางที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด (ดูตาราง 1) แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา จะพบว่า กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากที่สุด โดยอัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวเข้ามามากที่สุด คือ พ.ศ. 2549 จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว

รองลงมา ได้แก่ จังหวัดชลบุรี (พัทยา) จังหวัดภูเก็ต จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดตราด

จากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามายังจังหวัดกรุงเทพมหานครมากที่สุด (ดูตาราง 2) แสดงถึงรายได้จากนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายระหว่างการท่องเที่ยว พบว่า กรุงเทพมหานคร มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี (พัทยา) จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดตราด ทั้งนี้ รายได้จากการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครเพิ่มมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 อย่างไรก็ดี รายได้จากการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครได้เริ่มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 โดยลดลงจาก 336,411.69 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 เป็น 333,411.69 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2550 หรือลดลง ร้อยละ 0.95 และลดลงเหลือ 331,454.31 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2552 (ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 4.95) ทั้งนี้ จำนวนนักท่องเที่ยว (ดูตาราง 3) ที่เดินทางเข้ามายัง กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2552 (จำนวน 9,672,478 คน) ลดลงจาก ปี พ.ศ. 2551 (จำนวน 10,108,688) ร้อยละ 4.32 การที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามากรุงเทพมหานคร ลดลงมาส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครลดลงด้วย

ในปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยได้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองทำให้กระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามายังประเทศไทย และกระทบถึงรายได้จากการท่องเที่ยวด้วย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดซึ่งเคยส่งผลให้มีรายได้สูงสุดมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัดทิศทางการท่องเที่ยวของไทย ในปี พ.ศ. 2553 มีแนวโน้มทรงตัวต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2552 เพราะมีความเสี่ยงจากการลดลงของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติในแทบจะทุกพื้นที่ที่ท่องเที่ยวสำคัญของไทย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งคาดว่าจะได้รับผลกระทบมากที่สุดจากเหตุการณ์ชุมนุมเรียกร้องทางการเมืองนับตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ที่ได้เกิดเหตุการณ์รุนแรงถึงขั้นเผาทำลายอาคาร ซึ่งอยู่ในย่านธุรกิจและการค้าสำคัญกลางกรุงเทพมหานคร มีผู้ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ทำให้มีแนวโน้มจะสูญเสียรายได้ไปเป็นจำนวนไม่น้อยในปีนี้ (ศูนย์วิจัยกสิกร, 2553, หน้า 1)

ตาราง 1

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย

ปี พ.ศ./จังหวัด	กรุงเทพมหานคร	ภูเก็ต	เชียงใหม่	ชลบุรี	สุราษฎร์ธานี	ประจวบคีรีขันธ์	ตราด
พ.ศ. 2546	26,518,256	3,990,702	3,460,886	5,370,097	1,504,732	1,784,298	532,141
พ.ศ. 2547	29,304,153	4,050,077	3,399,906	5,497,144	1,639,686	1,906,177	607,970
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+10.50	+1.48	-1.76	+2.36	+8.96	+6.83	+14.24
พ.ศ. 2548	32,791,448	4,793,252	3,898,543	6,189,644	1,732,263	2,004,603	830,989
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+11.90	+18.34	+14.66	+12.59	+5.64	+5.16	+36.68
พ.ศ. 2549	36,172,138	4,499,324	5,590,326	7,236,704	2,422,066	2,315,081	1,045,764
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+10.30	-6.13	+43.39	+16.91	+39.82	+15.48	+25.84
พ.ศ. 2550	35,953,546	5,005,653	5,356,867	7,882,541	2,579,621	2,439,159	1,139,543
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	-0.59	11.25	-4.17	+8.92	+6.50	+5.35	+8.96
พ.ศ. 2551	35,110,693	5,313,308	5,313,352	7,067,325	3,233,661	2,710,714	1,107,193
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	-2.34	+6.14	-0.81	-10.34	+25.35	+11.13	-2.83
พ.ศ. 2552	30,037,911	3,375,931	4,343,090	5,649,895	2,389,447	2,227,096	749,150
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	-15.41	-36.46	-18.26	-20.05	-26.10	-17.84	-32.33

ที่มา. จาก สถิติการจดทะเบียน ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคมปี พ.ศ. 2552 (หน้า 12), โดย สำนักงานสถิติ กรมการท่องเที่ยว, 2552, กรุงเทพฯ-

มหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 2

รายได้จากนักท่องเที่ยว

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ./จังหวัด	กรุงเทพมหานคร	ภูเก็ต	เชียงใหม่	ชลบุรี	สุราษฎร์ธานี	ประจวบฯ	ตราด
พ.ศ. 2546	222,854.10	72,599.42	37,514.12	44,115.10	10,734.86	8,175.93	2,012.67
พ.ศ. 2547	267,758.92	73,263.70	38,290.92	41,837.88	12,376.41	7,629.83	2,576.48
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+20.14	+0.91	+2.07	-5.16	+15.29	-6.67	+28.01
พ.ศ. 2548	306,873.79	85,670.63	45,066.89	50,280.93	13,832.18	8,469.56	7,624.49
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+14.06	+16.93	+17.69	+20.18	+11.76	+11.00	+195.92
พ.ศ. 2549	336,621.89	77,595.88	39,785.06	55,305.05	21,530.71	8,480.82	8,235.65
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+9.69	-9.42	-11.7	+9.99	+55.65	+0.13	+8.01
พ.ศ. 2550	333,411.69	94,329.52	38,894.25	61,698.46	21,901.19	9,215.22	8,846.52
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	-0.95	+21.56	-2.23	+11.56	+1.72	+8.65	+7.41
พ.ศ. 2551	348,748.62	101,684.4	38,135.33	65,462.06	23,784.67	9,860.28	7,172.67
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	+4.59	+7.79	-1.95	+6.09	+11.47	+6.99	-18.92
พ.ศ. 2552	331,454.31	94,006.88	32,605.79	47,828.36	36,515.98	9,188.19	3,895.04
% การเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน	-4.95	+7.55	-14.49	-29.93	+53.52	-6.81	-45.69

ที่มา. จาก สถิติการจดทะเบียน ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคมปี พ.ศ. 2552 (หน้า 13), โดย สำนักงานสถิติ กรมการท่องเที่ยว, 2552, กรุงเทพฯ-

มหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 3

สถิตินักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังกรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย โดยผ่านสนามบินสุวรรณภูมิ

(หน่วย: คน)

เดือน/ปี	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	% การเปลี่ยนแปลง	พ.ศ. 2553	% การเปลี่ยนแปลง
มกราคม	1,047,662	841,340	-19.69	1,113,597	32.36
กุมภาพันธ์	1,050,828	780,848	-25.69	1,069,974	36.99
มีนาคม	1,001,172	831,560	-16.94	951,105	14.38
เมษายน	868,178	731,505	-15.74	675,578	-7.65
พฤษภาคม	821,601	606,533	-26.18	464,124	-23.48
มิถุนายน	833,678	642,732	-22.90	586,535	-8.74
กรกฎาคม	923,171	777,451	-15.78	845,968	8.81
สิงหาคม	853,080	803,844	-5.77	834,381	3.80
กันยายน	625,396	729,263	16.60	783,771	7.48
ตุลาคม	749,976	862,263	14.97	863,556	0.15
พฤศจิกายน	687,625	959,093	39.48	1,002,724	4.55
ธันวาคม	646,321	1,106,078	71.13	1,142,837	3.32
ยอดรวม	10,108,688	9,672,478	-4.32	10,334,250	69.65
ไตรมาส 1	3,099,662	2,453,748	134.21	3,134,376	27.73
ไตรมาส 2	2,523,457	1,980,770	-21.51	1,726,237	-12.85
ไตรมาส 3	2,401,647	2,310,526	-3.79	2,464,140	6.65
ไตรมาส 4	2,083,922	2,927,434	40.48	3,009,117	2.77

ที่มา. จาก สถิติและฐานข้อมูลนักท่องเที่ยว, โดย สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2553, ค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.tourism.co.th>

ถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานคร จะมีจุดแข็ง คือ การเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย มีความหลากหลายของสินค้าและสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ มีสถานประกอบการที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวและความพร้อมในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันกรุงเทพมหานคร ก็มีจุดอ่อน คือ แหล่งท่องเที่ยวค่อนข้าง

การจัดกระจาย มีมลภาวะปัญหาทางด้านการจราจร ปัญหาการหลอกลวงรวมถึง
ค่าใช้จ่ายสูง

ในปี พ.ศ. 2553 ภายใต้สถานการณ์ที่ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามา
ประเทศไทยทั้งหมดมีแนวโน้มลดต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมก่อนเกิดเหตุการณ์
ความไม่สงบในกรุงเทพมหานครช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2553 คือ
จะเหลือประมาณ 14 ล้านคน ซึ่งลดลงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมที่ 15.56 ล้านคน
ย่อมกระทบต่อผลประโยชน์การธุรกิจไม่น้อย เพราะตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาตินับเป็น
แหล่งรายได้ที่สำคัญของภาคการท่องเที่ยวของประเทศ รวมไปถึงส่งเสริมการจ้างงาน
ทั้งทางตรงและทางอ้อมในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
โดยอาจจะการมีลดการจ้างงาน และการลดผลตอบแทนของพนักงานตามมา
อันจะส่งผลกระทบต่อไปถึงระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทั้งนี้ผู้ประกอบการ
ธุรกิจท่องเที่ยวจึงต้องพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้านท่องเที่ยวรวมทั้งสร้างจุดขาย
ที่แตกต่างกันเพื่อรองรับและดึงดูดนักท่องเที่ยวต้องไม่คำนึงว่าเป็นนักท่องเที่ยวคนไทย
หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติภายใต้เงื่อนไขราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม ซึ่งควรเป็นลักษณะ
ที่ยั่งยืนไม่ใช่ชั่วคราวเฉพาะในยามที่นักท่องเที่ยวต่างชาติหดหายเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อสร้าง
ความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวให้กลับมาใช้บริการซ้ำคราวต่อไป หรือรับรู้ถึง
ความคุ้มค่าของเงินที่จ่ายไปและความคุ้มค่าของเวลาที่เสียไป ซึ่งจะนำไปสู่การประชา-
สัมพันธ์ในลักษณะการบอกต่ออย่างกว้างขวาง

จึงเห็นว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะหันมาให้
ความสำคัญในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวคนไทย โดยกระตุ้นให้คนไทยหันมาเที่ยว
ในประเทศมากขึ้น ควบคู่กับการกระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งประเทศไทย
ยังคงมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายที่รอให้คนไทยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของประเทศทุกคน
ควรไปสัมผัสและรู้จัก ประกอบกับมาตรการช่วยเหลือภาคท่องเที่ยวของรัฐบาล
ในส่วนของการมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศซึ่งจะมีผลช่วยให้
ผู้บริโภคมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นและอาจกระตุ้นให้คนไทยมีการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ
มากขึ้นได้พอสมควร ทั้งนี้ ประเมินว่าการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยว

คนไทย ในปี พ.ศ. 2553 อาจจะสามารถสร้างรายได้ประมาณ 4 แสนล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 จากปี พ.ศ. 2552 (ข่าวเศรษฐกิจ, 2553)

แต่ในขณะเดียวกัน ภาครัฐบาลก็ควรเร่งฟื้นความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยให้กลับคืนมาในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติ และมีการสื่อสารให้รัฐบาลของแต่ละประเทศยกเลิกการประกาศเตือนนักท่องเที่ยวมิให้เดินทางมายังประเทศไทยได้โดยเร็ว รวมไปถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวของไทย ทั้งนี้เพื่อพลิกฟื้นภาคธุรกิจท่องเที่ยวที่ถูกระทบจากเหตุการณ์อย่างรุนแรงทางการเมืองในช่วงที่ผ่านมาให้กลับสู่ภาวะปกติ ที่จะส่งผลดีต่อภาพรวมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศตามมาในที่สุด โดยเฉพาะผลกระทบทางเศรษฐกิจจากปัญหาการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและแนวทางแก้ไขต่อไป (ข่าวเศรษฐกิจ, 2553)

อย่างไรก็ดี การดำเนินธุรกิจนำเที่ยวนั้น ทางกระทรวงการท่องเที่ยวได้ออกพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ปี พ.ศ. 2551 เพื่อควบคุมการประกอบการท่องเที่ยวให้อยู่ในระเบียบและภายใต้การปฏิบัติเดียวกัน ทั้งนี้ ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติ-ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ปี พ.ศ. 2551 แล้วได้มีการจดทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ดูตาราง 4)

ตาราง 4

จำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามประเภทใบอนุญาต
(หักยกเลิกแล้ว)

(หน่วย: ราย)

ประเภทใบอนุญาต	รวม	สำนักงานทะเบียน			
		กรุงเทพมหานคร	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ต่างประเทศ	2,985	2,293	142	423	127
ในประเทศ	839	501	114	175	39
เฉพาะพื้นที่	3,317	442	725	2,135	15
รวม	7,141	3,236	981	2,743	181

ที่มา. จาก สถิติการจดทะเบียน ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม ปี พ.ศ. 2550, โดย
กรมการท่องเที่ยว, 2550, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

นอกจากนั้น มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และอัครพงษ์ อันทอง (2553, หน้า 7) ซึ่งได้รับทุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่าง-ประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย จำนวน 4,754 คน ในคำถามว่า นักท่องเที่ยวคิดว่าการมาเที่ยวไทยคุ้มค่าหรือไม่ และนักท่องเที่ยวคิดว่า จะกลับมาเที่ยวไทยใหม่หรือไม่ โดยแยกคำถามต่าง ๆ ทั้งก่อนเกิดและหลังเกิดปัญหาทางการเมือง ผลการวิจัย พบว่า วิกฤติการเมืองมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ไทยสูงสุด (ซึ่งภาพลักษณ์เป็นด้านที่ไทยได้เปรียบสูงสุด คือ บรรยากาศทางสังคม และความพร้อมของความปลอดภัยต่ำลง) ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤติ ยังคงต้องการกลับมาเยือนประเทศไทยอีก และจะยังคงแนะนำให้เพื่อนฝูงและครอบครัว ถึงแม้ว่าความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในไทยจะลดลง และความคุ้มค่า (ด้านเงิน เวลา และประสบการณ์) จากการมาเที่ยวไทยจะลดลงก็ตาม

จากการที่การท่องเที่ยวของประเทศไทยอ่อนไหวต่อเหตุการณ์ทางการเมืองทำให้กระทบต่อการเข้ามาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และกระทบถึงการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการการท่องเที่ยว จึงเป็นที่มาของความสนใจการศึกษาถึง ปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงผลกระทบ จากปัญหาการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหาที่จะทำการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลด้านผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการทั้งด้านการประกอบธุรกิจ
การบริหารงานและทัศนคติต่อการประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร
รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลกระทบต่อการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยเฉพาะปัญหาทาง
การเมือง

2. ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในเขตกรุงเทพมหานคร จาก 4 แห่ง จำนวน 400 ราย ได้แก่ บริเวณสีลม สุขุมวิท
ถนนข้าวสาร และถนนเพชรบุรีตัดใหม่

3. ขอบเขตระยะเวลาในการเก็บข้อมูล โดยออกแบบสอบถามผู้ประกอบการ
ธุรกิจนำเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม -
30 มิถุนายน พ.ศ. 2554

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในกรุงเทพมหานคร มีวิธีการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม ซึ่งจะมีลักษณะเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (cross sectional data) ใช้วิธีเลือกตัวอย่างจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 400 ตัวอย่างรวบรวมข้อมูลในเดือน ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 - มิถุนายน พ.ศ. 2554 และแบ่งการเก็บข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจากพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สุขุมวิท 100 ตัวอย่าง สีลม 100 ตัวอย่าง ถนนข้าวสาร 100 ตัวอย่าง และถนนเพชรบุรี 100 ตัวอย่าง โดยการออกแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวกรอกข้อมูล ตามความเป็นจริง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รวบรวม ข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สถิติและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่

2.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.2 กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2.3 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

2.4 สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2.5 สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

2.6 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

2.7 เอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ คุชฎินิพนธ์ และข้อมูลจากหน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบทฤษฎีและแนวความคิดในการกำหนดแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานครมีจำนวน 3,236, ราย (ดูตาราง 4) ซึ่งนับว่า มีประชากรขนาดเล็ก วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มที่เหมาะสมจึงใช้สูตรของ Krejeie and Morgam (อ้างถึงใน สุวิมล ติรกานันท์, 2548, หน้า 178-179) ดังนี้

$$S = \frac{NX^2P(1-P)}{d^2(N-1) + X^2P(1-P)}$$

โดยที่

$S = n =$ กลุ่มตัวอย่าง

$d = E$

อย่างไรก็ดี Krejeie and Morgam ได้จัดทำตารางสำเร็จไว้และจากค่าประชากร 3,236 ราย จากตัวอย่าง = 341 – 347 ราย ผู้วิจัยจึงได้ปรับจำนวนตัวอย่างให้เป็น 400 ราย โดยแยกทำการสัมภาษณ์จากบริเวณที่มีสถานประกอบการหนาแน่น 4 แห่ง แห่งละ 100 ราย คือ บริเวณสีลม สุขุมวิท ถนนข้าวสาร และถนนเพชรบุรีตัดใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยแสดงข้อมูลในรูปตาราง และร้อยละ (percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะทั่วไป ผลการประกอบการ และผลกระทบจากปัญหาการเมือง
2. การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา (descriptive statistical analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการบรรยายหรืออธิบายลักษณะต่าง ๆ ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรที่ใช้ในการศึกษาเท่านั้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานครถึงระดับผลกระทบ และความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา โดยการนำข้อมูลสถิติจากการสัมภาษณ์มาอธิบายประกอบการพรรณนา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยว (tourism) หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้หรือทำงานประจำ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เดินทางกับธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ภาครัฐบาลที่ดูแลการท่องเที่ยว และชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว (ปยุตต์ มณีบุตร, 2547, หน้า 13)

2. ธุรกิจนำเที่ยว (tour company) ตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ปี พ.ศ. 2551 ได้ให้ความหมายของธุรกิจนำเที่ยวไว้ว่า คือ ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดที่กำหนดในกระทรวง (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2553, 2553, หน้า 2)

3. นักท่องเที่ยว (tourist) หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวฯ, 2553, หน้า 2)

4. ผู้นำเที่ยว (user guide) หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการดูแลและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวฯ, 2553, หน้า 2)

5. ค่าบริการ (service charge) หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว สำหรับการจัดการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทางสถานที่พัก อาหาร หรือการอื่นใด (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวฯ, 2553, หน้า 2)

6. ดุลการท่องเที่ยว (balance of travel) หมายถึง รายรับจากการท่องเที่ยวลบด้วยรายจ่ายจากการท่องเที่ยว (สุนนา วงศ์ภักดิ์, 2545, หน้า 27)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยเรื่องปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร คือ

1. เพื่อนำผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมาเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบในการลงทุนหรือเป็นแนวทางแก้ไขวางแผนการพัฒนาการประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป

2. เพื่อเป็นแนวทางของหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบหรือรัฐบาลได้ทราบถึงผลกระทบจากการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานครและสามารถหาแนวทางแก้ไข หรือมาตรการที่สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

อุปสงค์การท่องเที่ยว (tourism demand)

นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้ความหมายของคำ “อุปสงค์” ไว้ว่า หมายถึง ความต้องการและอำนาจในอันที่จะซื้อสินค้าและบริการในราคาและเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น หากจะนำมาประยุกต์เข้ากับอุปสงค์การท่องเที่ยวแล้ว ก็จะหมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปใช้บริการซื้อสินค้ายังสถานที่ท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีความต้องการมีความสามารถ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในเวลานั้น ๆ ด้วย (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 71)

ลักษณะของอุปสงค์การท่องเที่ยว

อุปสงค์การท่องเที่ยวมีลักษณะดังนี้ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 72)

1. ความยืดหยุ่นสูง (high elasticity) หมายถึง ลักษณะความยืดหยุ่นของปริมาณความต้องการที่อาจเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วและมีขนาดกว้าง โดยลักษณะที่อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างระดับราคา หรือภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจของตลาด ทำให้นักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงความต้องการที่ซื้อสินค้าและบริการ

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้อุปสงค์ทางการท่องเที่ยวมีลักษณะการยืดหยุ่นสูง

1.1 ความสามารถทดแทนได้ของสินค้าอื่น

1.2 ขนาดของความจำเป็นที่จะแข่งขันกับสินค้าตัวอื่น

1.3 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจบางครั้งเมื่อเกิดภาวะผันผวนทำให้รายรับ

รายจ่ายของครอบครัวเปลี่ยนไป

- 1.4 ความต้องการเดินทางขึ้นอยู่กับสมัณิยม
2. พลังผลักดัน ก่อให้เกิดการอุปโภคและบริโภคสินค้าอื่น
3. ความอ่อนไหว กระทบกระทั่งง่าย (sensitivity)
4. เฉพาะฤดูกาล (seasonality)
5. การขยายตัว อุปสงค์การท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวเนื่องจากปัจจัยสำคัญ

สองประการ คือ ปัจจัยผลักดัน (push factors) และปัจจัยดึงดูด (pull factors) (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 79)

ปัจจัยผลักดัน (push factors)

ปัจจัยผลักดัน (push factors) หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากการที่ตัวผู้เดินทางเองกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์การเดินทาง อันได้แก่ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 79-84)

1. ลักษณะทางสรีรวิทยาอันเหมาะสมกับการเดินทางท่องเที่ยว
2. สัญชาตญาณและความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมาแต่กำเนิด
3. การมีเวลาว่างและรายได้ที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยว
4. การมีสุขภาพกายใจที่แข็งแรง
5. การมีสถาบันอื่นมาแบ่งเบาภาระของครอบครัว
6. การขยายตัวของการศึกษาและ โครงสร้างของสังคมที่เปลี่ยนแปลงช่วยให้คนมีความรู้มีการศึกษาสูงขึ้น

ปัจจัยดึงดูด (pull factors)

ปัจจัยดึงดูด (pull factors) หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากอำนาจหรือพลังดึงดูดของสถานที่ท่องเที่ยวที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการที่จะเดินทางไปยังสถานที่นั้น แหล่งท่องเที่ยวใดที่มีพลังดึงดูดมากย่อมจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่นั้นมากกว่าแหล่งอื่น ปัจจัยดึงดูดมีมากมายทั้งที่เกิดเองจากลักษณะทางธรรมชาติ หรือเกิดจากการที่มนุษย์สร้างขึ้น ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 84-96)

1. การค้นพบดินแดนใหม่ยุคของการแสวงหาในศตวรรษที่ 15-17
2. การคิดสร้างสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ๆ
3. ประสิทธิภาพของสื่อมวลชน
4. การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว
5. การพัฒนาสิ่งดึงดูดใจ
6. ระบบการคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ
7. ระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพ
8. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการให้บริการข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว
9. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการให้บริการ
10. องค์กรให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพ
11. ความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวก
12. ทัศนคติและค่านิยมในการเดินทางต่อแหล่งท่องเที่ยว
13. นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ปัจจัยผลักดันและดึงดูดนี้ หากมีปริมาณและคุณภาพมากพอก็จะช่วยกระตุ้นส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของอุปสงค์ได้สองลักษณะ คือ

1. การขยายตัวด้านปริมาณ ได้แก่ การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว การเดินทางไกลนานและมีความถี่ในการเดินทางมากขึ้น
2. การขยายตัวด้านคุณภาพ นักท่องเที่ยวจะได้รับความสะดวกสบายปลอดภัยและประหยัดมากขึ้น ทำให้เกิดทัศนคติและจินตนาการที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบของอุปสงค์การท่องเที่ยว

อุปสงค์การท่องเที่ยวประกอบไปด้วย (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 96-99)

1. ฤดูกาลท่องเที่ยว
2. อัตราการขยายตัวของอุปสงค์
3. ที่มาของนักท่องเที่ยว
4. ระยะเวลาพัก

5. ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
6. รูปแบบของพาหนะเดินทาง

ทฤษฎีอุปสงค์ (demand theory)

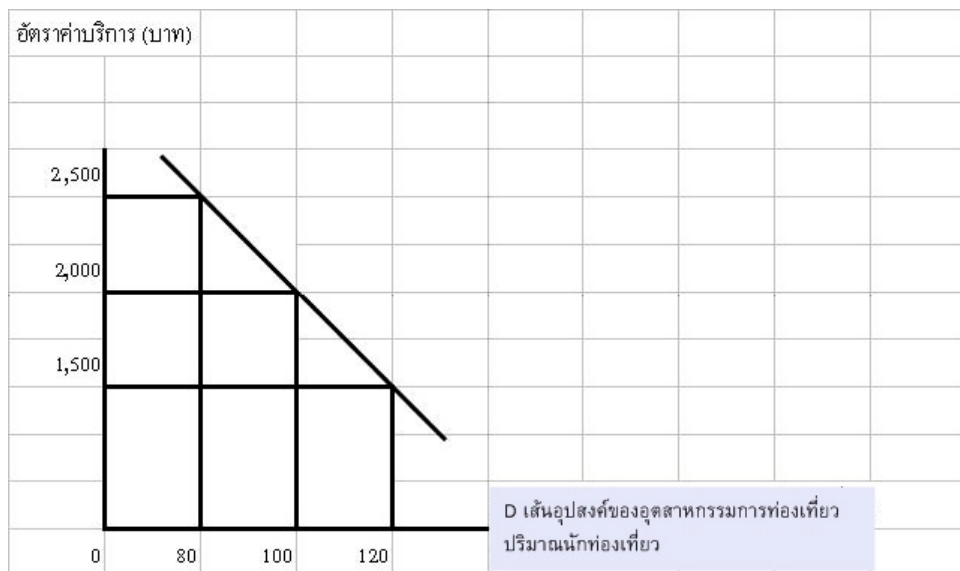
อุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (demand for tourism industry)

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่ (2553) สรุปว่า การประกอบธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ก็เหมือนการประกอบธุรกิจอื่น ๆ ที่ต้องพยายามให้เกิด การบริโภคขึ้น การบริโภคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีอุปสงค์ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันต้องมีอุปทานของอุตสาหกรรม- การท่องเที่ยวมาบำบัดความต้องการ หรือการบริโภคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาจเกิดขึ้นเมื่อมีอุปทานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้นก่อนแล้วจึงใจให้เกิดอุปสงค์ ของการท่องเที่ยวภายหลัง ฉะนั้นอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ะไรเกิดขึ้นก่อนหรือหลังก็ได้ ถ้าอุปสงค์ของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเกิดขึ้นก่อน แล้วจึงสร้างอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามมาเรียกว่า เป็นการกระทำ แบบเชิงรับ (passive) จะมีความเสี่ยงน้อย แต่ถ้าสร้างอุปทานของการท่องเที่ยว เกิดขึ้นก่อนแล้วจึงอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามมาเรียกว่า เป็นการกระทำแบบ เชิงรุก (aggressive) จะมีความเสี่ยงมากกว่า เราจะกล่าวถึงอุปสงค์ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อนแล้วจึงจะกล่าวถึงอุปทานการท่องเที่ยวภายหลัง

อุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง ปริมาณของนักท่องเที่ยว ที่ต้องการใช้บริการของการท่องเที่ยวและสามารถทำการซื้อได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ ณ ระดับอัตราค่าบริการต่าง ๆ กัน จะเห็นว่า อุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จะเกิดขึ้นต้องประกอบด้วย 2 สิ่งคู่กันไป คือ มีความต้องการบริการของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและมีอำนาจซื้อด้วย ซึ่งตามกฎแห่งอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับอัตรา ค่าบริการไว้ว่า “ปริมาณนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ยอมผันแปรเป็นปฏิภาคส่วนกลับกับอัตราค่าบริการของมันเสมอ” หมายความว่า ถ้าอัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง ปริมาณของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าอัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นปริมาณของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะลดลง เช่น บริษัทนำเที่ยวแห่งหนึ่งจัดบริการนำเที่ยว เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ในอัตราค่าบริการเหมาจ่ายคนละ 2,000 บาท ปรากฏว่า มีนักท่องเที่ยวไปกับบริษัทนี้ 100 คน ถ้าหากบริษัทนำเที่ยวนี้ลดอัตราค่าบริการเหมาจ่ายลงเหลือคนละ 1,500 บาท ก็จะมีนักท่องเที่ยวไปเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยวนี้ เพิ่มขึ้นเป็น 120 คน เพราะบางคนเห็นว่า อัตราค่าบริการถูกควรรีบไปท่องเที่ยว แต่ถ้าบริษัทนำเที่ยวเพิ่มอัตราค่าบริการเหมาจ่ายเป็น 2,500 บาท ก็จะมีนักท่องเที่ยวใช้บริการกับบริษัทนำเที่ยว นี้ลดลงเหลือ 80 คน เพราะบางคนเห็นว่า อัตราค่าบริการแพง จึงไม่อยากจะไปเที่ยว ฉะนั้นเส้นอุปสงค์ของการท่องเที่ยวจึงมีลักษณะทอดลงจากซ้ายไปขวาและมีค่าเป็นลบ (ดังแสดงในภาพ 1)

ภาพ 1 เส้นอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ที่มา. จาก การประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, โดย มหาวิทยาลัยแม่โจ้-เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553, ค้นเมื่อ 7 กันยายน 2553, จาก <http://www.phrae.mju.ac.th/faculty/Eco-tourism>

จากภาพ 1 จะเห็นว่า เมื่ออัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ปริมาณนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามเช่นกัน แต่จะเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยกว่าขึ้นอยู่กับ ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ (elasticity of demand) ถ้าอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นมาก แสดงว่า เมื่ออัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ปริมาณนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามมากกว่าร้อยละ 1 แต่ถ้าอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความยืดหยุ่นน้อย แสดงว่า อัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ปริมาณนักท่องเที่ยวจะ เปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามน้อยกว่า ร้อยละ 1 จากการทดสอบปรากฏว่า โดยทั่วไปอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความยืดหยุ่นมาก คือ ค่าประมาณ -1.8 หมายความว่า เมื่ออัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทางตรงกันข้ามร้อยละ 1.8 ทั้งนี้อยู่ในข้อสมมติที่ว่าปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ถ้าหากปัจจัยอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงไป อุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย (มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553)

อุปทานการท่องเที่ยว (tourism supply)

อุปทานการท่องเที่ยวหรือการเสนอขายสินค้าและบริการการท่องเที่ยว (supply) หมายถึง สินค้าและบริการทุกชนิดที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจะต้องจัดให้เป็นให้มี เพื่อตอบสนองอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นอุปทานที่ปรากฏในลักษณะที่เป็น รูปธรรมหรือนามธรรม หรือสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สิ่งที่มีมนุษย์คิดค้นขึ้นมา อุปทานนี้เอง จะเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 103)

ลักษณะของอุปทานทางการท่องเที่ยว

อุปทานการท่องเที่ยวมีลักษณะดังนี้ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 104-109)

1. เป็นสินค้าที่จับต้องไม่ได้ (intangible goods)

2. เป็นอุตสาหกรรมส่งออกไร้ร่องรอย หรือสินค้าส่งออกจางับ (invisible export)
3. สินค้าเกิดจากการผสมผสานสินค้าและบริการต่างชนิดกัน ต่างประเภทเข้าด้วยกัน
4. ปริมาณและคุณภาพของสินค้าและบริการจะไม่ลดลงตามจำนวนที่ขายแต่จะคงสภาพและจำนวนเท่าเดิม
5. ผลผลิตไม่สามารถเก็บกักไว้ใช้ในต่างเวลาได้ สภาพการใช้จะมีอยู่เฉพาะเวลาเท่านั้น
6. ความหลากหลายในตัวสินค้าและผู้ต้องการอุปโภคบริโภคในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้อุปทานที่จะจัดให้แก่นักท่องเที่ยวนั้นมีมากมายหลายประเภท
7. สินค้าและบริการมีข้อจำกัดในการนำไปใช้กับคนบางกลุ่มเท่านั้น
8. ความสามารถในการแข่งขันกับสินค้าอื่นมีน้อย

องค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว (tourism supply components)

อุปทานการท่องเที่ยวมี 5 องค์ประกอบ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติ-จังหวัดแพร่, 2553)

1. องค์ประกอบที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่
  - 1.1 ภูมิอากาศ (climate): ร้อน แดด แห้ง อากาศบริสุทธิ์
  - 1.2 ลักษณะภูมิประเทศ (land configuration and land scape): ทะเล ทราย ภูเขา ทะเลสาบ แม่น้ำ ชายหาด สภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเด่นไม่เหมือนที่อื่น น้ำตก ภูเขาไฟ และถ้ำ
  - 1.3 เขตหินดินป่า (the sylvan element): ป่าดงดิบ ต้นไม้หายาก แหล่งพันธุ์สัตว์
  - 1.4 พืชพันธุ์ไม้และสัตว์ท้องถิ่น (flora and fauna): พืชที่มีลักษณะพิเศษ แหล่งที่อยู่อาศัยของนกนานาพันธุ์ แหล่งตกปลา สัตว์ แหล่งชมสัตว์ป่า สวนสาธารณะ และวนอุทยาน
  - 1.5 ศูนย์เพื่อสุขภาพ (health center): แหล่งน้ำแร่ตามธรรมชาติ แหล่งอาบโคลน น้ำพุร้อน หรือสภาพภูมิอากาศที่ช่วยรักษาโรคและบำรุงสุขภาพให้แข็งแรง

2. องค์ประกอบที่มนุษย์สร้างขึ้น (man-made supply) แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

2.1 องค์ประกอบทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนา (historical cultural and religions)

2.1.1 อนุสาวรีย์แห่งประวัติศาสตร์และซากของอารยธรรมในอดีต

2.1.2 แหล่งวัฒนธรรม

2.1.3 เทศกาลงานประเพณี

2.2 กิจการสาธารณูปโภค (infrastructures)

2.2.1 สาธารณูปโภคเบื้องต้น เช่น น้ำประปา

2.2.2 กิจกรรมอำนวยความสะดวกเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับชุมชนเจริญ เช่น โรงพยาบาล

2.2.3 กิจการสาธารณูปโภคสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น ที่พัก

2.2.4 อุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านคมนาคม เช่น สนามบิน

2.2.5 สาธารณูปโภคอำนวยความสะดวกสบายและเรีงรมย์แก่นักท่องเที่ยว

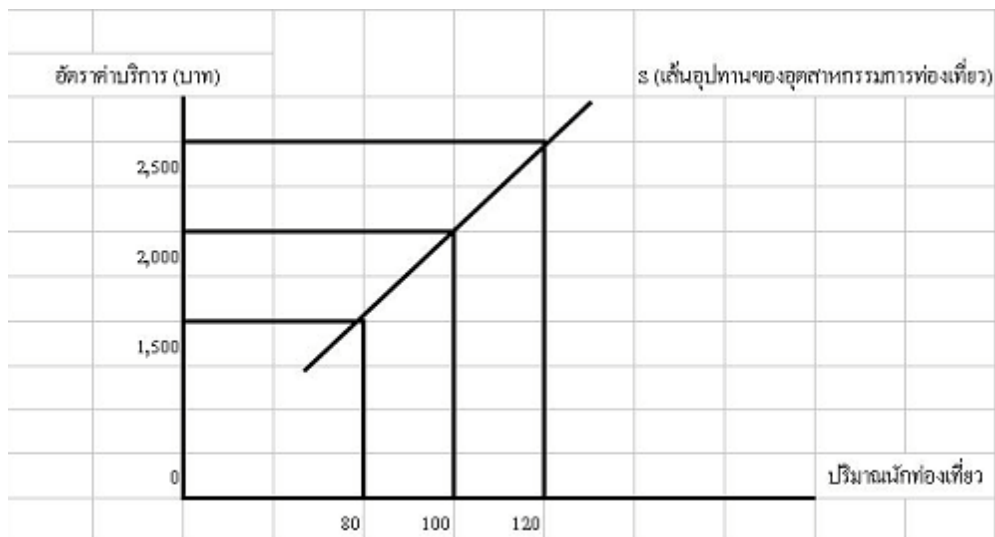
2.2.6 วิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น

ทฤษฎีอุปทาน (supply theory)

อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (supply of tourism industry)

ในด้านการอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็เป็นการตอบสนองอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการบริโภคนั่นเอง ซึ่งอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง ปริมาณการบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเต็มใจและสามารถทำการขายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับอัตราค่าบริการต่าง ๆ กัน (มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553) ตามกฎแห่งอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับอัตราค่าบริการไว้ว่า “ปริมาณบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะเสนอขายย่อมผันแปรเป็นภาคเดียวกันกับอัตราค่าบริการ”

หมายความว่า ถ้าอัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง ปริมาณบริการที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะนำออกขายก็ลดลงด้วย แต่ถ้าค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ปริมาณบริการที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะนำออกขายก็เพิ่มขึ้นด้วย เช่น บริษัทนำเที่ยวแห่งหนึ่งจัดบริการนำเที่ยวกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ในอัตราบริการเหมาจ่ายคนละ 2,000 บาท ปรากฏว่า บริษัทนำเที่ยวนี้มีปริมาณบริการที่จะขายให้นักท่องเที่ยว 100 คน ถ้าหากบริษัทนำเที่ยวจำเป็นต้องลดอัตราบริการเหมาจ่ายลงมาเหลือ 1,500 บาท ก็จะมีการบริการที่จะขายให้นักท่องเที่ยวเพียง 80 คน เพราะเห็นว่าอัตรานี้ไม่คุ้มค่าเหนื่อย จึงไม่อยากจะเสนอขายมาก แต่ถ้าหากบริษัทนำเที่ยวนี้สามารถ เพิ่มอัตราบริการเหมาจ่ายขึ้นเป็น 2,500 บาท จะมีบริการที่จะขายให้นักท่องเที่ยวเพิ่มเป็น 120 คน เพราะเห็นอัตราที่สูงทำให้ได้กำไรสูง จึงอยากขายปริมาณมากขึ้น ฉะนั้นเส้นอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีลักษณะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวาและมีค่าเป็นบวก (ดังแสดงในภาพ 2)

ภาพ 2 เส้นอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ที่มา. จาก การประกอบธุรกิจใอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, โดย มหาวิทยาลัยแม่โจ้-เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553, ค้นเมื่อ 7 กันยายน 2553, จาก <http://www.phrae.mju.ac.th/faculty/Eco-tourism>

จากภาพ 2 จะเห็นว่า เมื่ออัตราค่าบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ปริมาณบริการที่จะขายให้นักท่องเที่ยวก็เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน แต่จะเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความยืดหยุ่นของอุปทาน (elasticity of supply) ถ้าอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นมาก แสดงว่าเมื่ออัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ปริมาณนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมากกว่าร้อยละ 1 แต่ถ้าอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นน้อย แสดงว่าอัตราค่าบริการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ปริมาณนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันมีน้อยกว่า ร้อยละ 1 ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับข้อสมมติที่ว่าปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ถ้าหากปัจจัยอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงไป อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย (มหาวิทยาลัยแม่โจ้-เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553)

การเปลี่ยนแปลงของอุปทานการท่องเที่ยว

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุปทานของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ คือ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553)

1. นโยบายของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว กล่าวคือ อุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวว่าจะมีนโยบายเพิ่มการผลิตบริการหรือลดการผลิตบริการ

2. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กล่าวคือ อุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ถ้ารัฐบาลมีการท่องเที่ยวมาก ก็จะให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากหรือมีอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก จะต้องมีอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสนองตามความต้องการมากตามไปด้วย

3. ต้นทุนการผลิตบริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถเลือกบริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ ย่อมมีผลให้อัตราค่าบริการต่ำลงด้วย ทำให้อุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ก็จะต้องขยายอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มตามด้วย

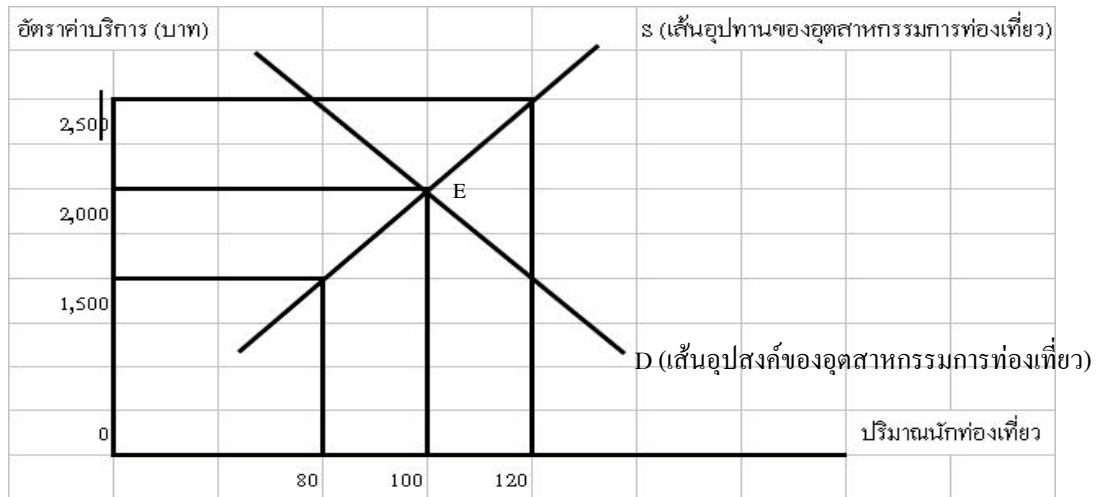
4. จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ถ้าหากมีจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมาก ย่อมมีการผลิตบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากด้วย ทำให้มีอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากตาม แต่ถ้ามีจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจน้อย ย่อมมีการผลิตบริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวน้อยด้วย ทำให้มีอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวน้อยตาม

ความสำคัญของอุปสงค์และอุปทานการท่องเที่ยว

อุปสงค์และอุปทานเปรียบเสมือนแต่ละข้างของเหรียญ ซึ่งต้องมีทั้งด้านหัวและด้านก้อย สิ่งสำคัญที่สุดในการท่องเที่ยว ก็คือ ความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานเพราะหากเกิดภาวะเสียสมดุลของสองส่วนนี้ ไม่ว่าจะเป็นอุปสงค์หรืออุปทานก็ตามย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความสมดุลของอุปสงค์และอุปทานยังจะเป็นเครื่องส่งเสริมเอื้อซึ่งกันและกันที่จะทำให้เกิดการขยายตัว (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2513, หน้า 71-73)

อุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กัน โดยต้องให้อุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสมดุลกัน จึงจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวสามารถซื้อบริการได้ตามความต้องการและเป็นที่ยอมรับ ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกัน ผู้ประกอบการก็มีรายได้และกำไรจากการลงทุน เป็นต้น ถ้าหากว่าอุปสงค์และอุปทานเกิดภาวะไม่สมดุลก็จะเกิดผลเสียต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากมีอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ก็จะเกิดผลเสีย เช่น ทำให้ไม่สามารถบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างไม่ทั่วถึง การบริการจะมีอัตราสูงเพราะแย่งกันซื้อบริการ อีกทั้ง ทำให้ทรัพยากรท่องเที่ยวเสื่อมโทรมเร็วเกินไป ยังผลให้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวเป็นลบในสายตาของนักท่องเที่ยว เป็นต้น แต่ถ้าหากมีอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวน้อยกว่าอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็จะเกิดผลเสีย เช่น มีบริการเหลือ ทำให้การลงทุนสูญเปล่า ผู้ประกอบการมีรายได้น้อย และอาจขาดทุนจากการลงทุน ทำให้ขาดเงินทุนหมุนเวียน และอาจต้องเลิกธุรกิจไป เป็นต้น ในทางเศรษฐศาสตร์ความสมดุล

หรือดุลยภาพแห่งอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเส้นอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตัดกับเส้นอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ดังแสดงในภาพ 3)

ภาพ 3 ดุลยภาพแห่งอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ที่มา. จาก การประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, โดย มหาวิทยาลัยแม่โจ้-เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553, ค้นเมื่อ 7 กันยายน 2553, จาก <http://www.phrae.mju.ac.th/faculty/Eco-tourism>

จากภาพ 3 เมื่อเส้นอุปสงค์และอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตัดกันที่จุด E ซึ่งเป็นจุดดุลยภาพจะเกิดอัตราค่าบริการ ดุลยภาพที่ 2,000 บาท และปริมาณนักท่องเที่ยวดุลยภาพที่ 100 คน ถ้าหากอัตราค่าบริการลดลงเหลือ 1,500 บาท ก็จะไม่เกิดดุลยภาพ แต่จะเกิดอุปสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าอุปทานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เรียกว่า อุปสงค์ส่วนเกิน (excess demand) กล่าวคือ อัตราค่าบริการ 1,500 บาท บาท/คน จะมีนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้บริการ 120 คน แต่มีปริมาณบริการที่บริษัทนำเที่ยวจะขายให้เพียง 80 คน เท่านั้น จึงเกิดการแย่งกันซื้อ ทำให้อัตราค่าบริการสูงขึ้นจนถึงอัตราค่าบริการที่ 2,000 บาท/คน ก็จะเกิดดุลยภาพขึ้น ในขณะเดียวกัน ถ้าหากอัตราค่าบริการเพิ่มขึ้นเป็น 2,500 บาท/คน ก็จะเกิดอุปทานของอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยวมากกว่าอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เรียกว่า อุปทานส่วนเกิน (excess supply) กล่าวคือ ณ อัตราค่าบริการ 2,500 บาท/คน จะมีปริมาณนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้บริการเพียง 80 คน แต่มีปริมาณบริการที่บริษัทนำเที่ยวต้องการจะขายให้ถึง 120 คน บริษัทนำเที่ยวจำเป็นต้องลดอัตราค่าบริการลง มิฉะนั้นจะเกิดบริการเหลือ เมื่อลดอัตราค่าบริการลงมาถึง 2,000 บาท/คน ก็จะเกิดดุลยภาพขึ้นอีก จุดดุลยภาพนี้จะแกว่งอยู่เรื่อยไปจนกระทั่งเส้นอุปสงค์หรือเส้นอุปทาน ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนไปจนเกิดดุลยภาพขึ้น (มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่, 2553)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ธงชัย ฐูปิติวิริยะ (2541) ศึกษาเรื่อง อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางภายในประเทศปี พ.ศ. 2530-2540 โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสองส่วน คือ

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ลักษณะการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามเพื่อสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว จากผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 26-45 ปี ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน มีรายได้อยู่ในช่วง 5,000-9,999 บาทและ 15,000-19,999 บาท เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากภาคกลางและกรุงเทพมหานคร มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวระหว่าง 1,000-9,999 บาท นิยมพักตามโรงแรมและบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ การเยี่ยมญาติหรือเพื่อน และเพื่อการพักผ่อน ใช้ระยะเวลาในการเที่ยว 1-4 วัน ในการเที่ยวมีทั้งแบบมาเที่ยวคนเดียว เที่ยวกับเพื่อน และเที่ยวกับครอบครัว สาเหตุที่มาเที่ยวเพราะว่ามีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและต้องการให้พัฒนาและปรับปรุงในด้านแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง ความปลอดภัย ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและที่พัก เพื่อดึงดูดให้คนไทยหันมาเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้น

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ 12 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี เชียงใหม่

เชียงราย พิษณุโลก นครราชสีมา อุบลราชธานี กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สงขลา และภูเก็ต

ผลการวิจัย พบว่า รายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อหัว มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก นครราชสีมา ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยว มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ เชียงราย นครราชสีมา สงขลา ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา อุบลราชธานี และกาญจนบุรี และจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปีที่ผ่านมา มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ และประจวบคีรีขันธ์

สำหรับจำนวนห้องพัก มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พิษณุโลก กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และสงขลา นอกจากนี้งบประมาณของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีนัยสำคัญต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ชลบุรี อุบลราชธานี เพชรบุรี และสงขลา และตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงปีที่มีการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวมีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย และประจวบคีรีขันธ์

ชญญะสุภางค์ บุญศิริรัตนกุล (2553) ศึกษาเรื่อง *การบริโภคสื่อโทรทัศน์ ศึกษาเฉพาะเคเบิลทีวีท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ* (1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริโภคสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่น (2) เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคสื่อเคเบิลทีวี ท้องถิ่น และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริโภคสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ในลักษณะวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่บริโภคสื่อโทรทัศน์ประเภทเคเบิลทีวีท้องถิ่น โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (simple random sampling) ของผู้วิจัยเป็นหลัก โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคสื่อเคเบิลทีวีเฉพาะผู้ที่อยู่ในเขตอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราจำนวนทั้งสิ้น 400 คน ซึ่งการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริโภคสื่อโทรทัศน์ เคเบิลทีวี
ท้องถิ่น ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-45 ปี
มีการศึกษาระดับมัธยม/ปวช./หรือเทียบเท่า มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ/บริษัท
สถานภาพสมรส มีรายได้ครัวเรือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวนผู้อาศัย
ในครัวเรือน 3 คน ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง

ส่วนที่ 2 วิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่น ผลการวิจัย
พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีเครื่องรับโทรทัศน์ 2 เครื่อง ช่วงเวลาดูทีวีวันจันทร์ถึงวันศุกร์
ดูทีวีช่วงเย็น 16.00-22.00 น. ช่วงเวลาดูทีวีในวันเสาร์ อาทิตย์ ส่วนใหญ่ดูทีวีช่วงเวลา
กลางวัน 09.00-16.00 น. เหตุที่เลือกใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่นเพราะราคาถูก ติดตั้งเคเบิลทีวี
ท้องถิ่นเพราะสมาชิกในบ้านต้องการ ประเภทรายการที่ชอบส่วนใหญ่ชอบดูรายการ
ประเภทข่าวสาร สาระ และบันเทิง เสียค่าบริการรายเดือน 300 บาท ไม่มีปัญหาค่าใช้จ่าย
จากค่าบริการเคเบิลทีวี ระยะเวลาที่รับชมเคเบิลทีวีตั้งแต่ 1-3 ปี

ส่วนที่ 3 วิจัยเกี่ยวกับการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคสื่อเคเบิลทีวี
ท้องถิ่น ผลการวิจัย พบว่า มีความพึงพอใจต่อ ความเหมาะสมของรายการ
ความหลากหลายของรายการ รายการประเภทข่าวสาร รายการข่าวท้องถิ่น รายการบันเทิง
รายการการศึกษา รายการสารคดี รายการกีฬา ความคมชัดของสัญญาณภาพ การบริการ
และราคาค่าบริการรายเดือน อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ส่วนที่ 4 การวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคสื่อโทรทัศน์ เคเบิลทีวีท้องถิ่น
ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านประชากร และปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีผลต่อ
การบริโภคสื่อโทรทัศน์ เคเบิลทีวีท้องถิ่น คือ รายได้ต่อครัวเรือน ช่วงเวลาดูทีวีวันจันทร์
ถึงวันศุกร์ช่วงเวลาดูทีวีในวันเสาร์-อาทิตย์ สาเหตุที่เลือกใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่น การติดตั้ง
เคเบิลทีวีท้องถิ่น ประเภทรายการ ค่าบริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น ปัญหาค่าใช้จ่ายจากเคเบิล
ทีวี และระยะเวลาที่รับชมเคเบิลทีวี ในขณะที่ปัจจัยทางด้านประชากร และปัจจัยทาง
ด้านทัศนคติที่ไม่มีผลต่อการบริโภคสื่อโทรทัศน์ เคเบิลทีวีท้องถิ่น คือ เพศ อายุ
การศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนผู้อยู่อาศัยในบ้าน
และ จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์

นิรนาท แก้วประเสริฐ (2549) ศึกษาเรื่อง *อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางสู่อินโดจีน* การวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาบทบาทของรัฐบาลและภาคเอกชนในการส่งเสริมประเทศไทยเป็นประตูหรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวสู่อินโดจีนและศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางสู่อินโดจีนรวมถึงหาแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยจากประโยชน์การเป็นประตูสู่อินโดจีนให้สอดคล้องกับปัจจัยต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีระยะเวลาวันพักและใช้จ่ายในประเทศไทยมากขึ้น ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) สำหรับการวิจัยภาพรวมถึงบทบาทของภาครัฐบาลในการส่งเสริมไทยเป็นประตูหรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวสู่อินโดจีน และข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) โดยข้อมูลปฐมภูมิแบ่งออกเป็นการศึกษาบทบาทของภาคเอกชนในการส่งเสริมไทยเป็นประตูหรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวสู่อินโดจีน ได้ออกออกแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอินโดจีน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ จำนวน 53 ราย กลุ่มธุรกิจโรงแรมและที่พัก จำนวน 10 ราย และกลุ่มธุรกิจสายการบิน จำนวน 9 ราย และศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางสู่อินโดจีนโดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 10 สัญชาติ จำนวน 634 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นบันได (stepwise regression analysis)

ผลการวิจัยในภาพรวม พบว่า ภาครัฐบาลมีบทบาทนำทั้งในกรอบความร่วมมือในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับอินโดจีนโดยผ่านทางโครงการเศรษฐกิจความร่วมมือในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-regional Economic Cooperation--GMS-EC) และโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเป็นประตู และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสู่อินโดจีน สำหรับภาคเอกชนยังมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อยในการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในโครงการ GMS-EC และโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเป็นประตูและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสู่อินโดจีน ยังต้องอาศัยการชี้แนะและการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐบาลอยู่ ดังนั้น ในการวิจัยนี้ แนะนำให้ภาครัฐบาลและภาคเอกชนร่วมมือกันศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวและเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง

และย่อมได้มีการพัฒนาและมีความรู้ด้านท่องเที่ยว ร่วมมือกันกำหนดจุดยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการบริการ ให้สอดคล้องกับลักษณะของภูมิภาค และประการสำคัญ คือ ต้องสร้างความร่วมมือกัน ทำการตลาดและเร่งส่งเสริมการตลาดประชาสัมพันธ์ร่วมกันให้มากขึ้น

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการท่องเที่ยวผ่านประเทศไทย ไปสู่ประเทศอินโดจีน พบว่า ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว เฉพาะประเทศในอินโดจีน คือ เพศ อายุ อาชีพ รสนิยม ระยะเวลาที่กำหนดในการพักผ่อน ค่าตัวเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าอาหาร รายได้ สถานที่ท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยว ความปลอดภัยการท่องเที่ยวไทย เส้นทางการบิน ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ธุรกิจ อาหารและเครื่องดื่ม และรูปแบบการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม และสมมติฐานการวิจัย

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยจากประโยชน์การเป็นประตู สู่อินโดจีนนั้น ในระดับพหุภาคีเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการขาย ร่วมกันระหว่างประเทศไทยและประเทศอินโดจีนในระดับทวิภาคี เน้นการส่งเสริม การท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างประเทศไทยและกัมพูชา สปป. ลาวและเวียดนาม และในการจำแนกตามแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในประเทศนั้น ๆ โดยการนำเอาผลการวิจัยที่ได้จาก การศึกษาการดำเนินงานของภาครัฐและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนา ประเทศไทยมาเป็นประตูสู่อินโดจีน รวมทั้งผลการศึกษาที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ การท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางสู่ประเทศอินโดจีน มาเป็นแนวทางในการส่งเสริม การท่องเที่ยว

ภูมรินทร์ ศรีอัยสุวรรณ (2544) ศึกษาเรื่อง *การวิเคราะห์ผลของอัตราแลกเปลี่ยน ที่มีต่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย* โดยมีวัตถุประสงค์หลัก สองประการ คือ (1) ศึกษาผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ในระยะเวลาปี พ.ศ. 2522-2542 และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างที่เดินทาง มาท่องเที่ยวในประเทศไทยกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างปี

พ.ศ. 2522-2542 โดยข้อมูลที่นำมาศึกษาใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) รายปี ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวจากประเทศ ญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่ในแผนการตลาดเชิงรุก ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544 มีอำนาจในการจับจ่ายใช้สอยสูง และมีสัดส่วนในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในปริมาณที่สูง ทำการศึกษาในด้านอุปสงค์ (demand) อุปทาน (supply) โดยมีสมมติฐานดังนี้ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในระยะยาวมีผลกระทบในทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในระยะยาวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ในการวิจัยใช้วิธี cointegration โดยแบ่งออกเป็นสองขั้นตอน คือ ขั้นแรก ทำการทดสอบลักษณะ stationary ของข้อมูล ด้วยวิธี unit root test ผลปรากฏว่า ข้อมูลแต่ละประเทศมีลักษณะ stationary ณ ระดับราคา first difference ขั้นที่สองทดสอบ cointegration relationship ผลปรากฏว่า ตัวแปรในแต่ละสมการมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวยกเว้นสมการของประเทศมาเลเซียเท่านั้น ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

วัลย์ลดา วิวัฒน์พนชาติ และคนอื่น ๆ (2547) ศึกษาเรื่อง รายงานวิจัยเรื่อง การประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดราชบุรี เป็นการศึกษาภาวะของโครงสร้างแหล่งท่องเที่ยวและสัมภาษณ์เจาะลึก (in depth interview) จากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 20 ราย (วันที่ 27-29 สิงหาคม พ.ศ. 2547) และหัวหน้าสำนักงานส่วนราชการในจังหวัดราชบุรี จำนวน 7 ราย ทำการวิเคราะห์โดยวิธี SWOT Martix ด้วยการพิจารณาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด เพื่อหาแนวทางประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดราชบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งและโอกาสที่สามารถนำไปประชาสัมพันธ์ คือ การที่จังหวัดราชบุรีมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน

และน่าสนใจ มีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นธรรมชาติ วัฒนธรรม และประเพณีที่แตกต่างกัน ตามวิถีการดำรงชีวิตของแต่ละชาติพันธุ์ ทั่วรัฐสุขภาพของโรงพยาบาลดำเนินสะดวก ที่สามารถพัฒนาเป็นสปา และบ่อน้ำพุร้อน นอกจากนั้น ยังสามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยจัดโปรแกรมแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมตามกลุ่มอายุ หรือตามความสนใจของนักท่องเที่ยว สำหรับจุดอ่อนหรือข้อจำกัดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข คือ การขาดประชาสัมพันธ์ที่ดี สถานที่ท่องเที่ยวค่อนข้างอยู่ห่างไกลกัน มีปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว ตลาดน้ำ สถานที่พักผ่อนไม่เพียงพอ การขาด การประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนในด้านนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวและการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว รวมถึงการขาดเงินทุนสนับสนุน ด้านงบประมาณจากรัฐบาลส่วนกลางที่จะนำมาพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดราชบุรี

สำหรับความเห็นของหัวหน้าสำนักงานส่วนราชการในจังหวัดราชบุรี พบว่า จังหวัดราชบุรีมีจุดแข็ง คือ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นธรรมชาติหลายแห่ง อยู่โดยธรรมชาติยังไม่ถูกทำลาย มีการส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย พืช สิ้นค้า OTOP สร้างรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น จุดอ่อน คือ การขาดการจัดสรร งบประมาณในด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และขาดการให้ความรู้ และการประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ที่พักของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็น ธรรมชาติมีไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนการลงทุนในเขตพื้นที่ใกล้เคียง และมีปัญหา ที่ดินของเอกชนที่ครอบครองเป็นอุปสรรคไม่สามารถทำการพัฒนาแหล่งทรัพยากร ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้ ขาดการสำรวจและการเก็บข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา เที่ยวในจังหวัดราชบุรี สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ เช่น ป้ายบอกทางและจุดพักระหว่างเดินทาง โอกาส คือ สามารถพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ให้หลากหลาย และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจได้เพิ่มขึ้น อุปสรรค คือ บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นธรรมชาติไม่สามารถที่จะพัฒนาให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวในเชิงนิเวศได้ เนื่องจากที่ดินเป็นของเอกชน ภาครัฐบาลไม่มีการสำรว นักท่องเที่ยวที่แน่นอนทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ได้ การที่สถานที่ท่องเที่ยวอยู่กระจัดกระจายออกไปและไม่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยง

ระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ นโยบายการประชาสัมพันธ์
ไม่ต่อเนื่องและควรสร้างจุดเด่นแต่ละแห่งของการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์เมทริกซ์ประเมินตำแหน่งและการกระทำเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนา
การประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดราชบุรี พบว่า จังหวัดราชบุรี
ควรเลือกกลยุทธ์การพัฒนาการตลาดโดยควรใช้กลยุทธ์ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ
ทำการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม สะอาด สร้างความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
ควรทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในจังหวัดโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ให้มากขึ้นรวมถึง
เป็นการร่วมเป็นพันธมิตรกับจังหวัดใกล้เคียง

เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดราชบุรี ผู้ศึกษาจึงเสนอแนะ
ให้ว่า ควรกำหนดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ชัดเจนในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรีและประสานงานร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน
โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี
และควรกำหนดแผนการประชาสัมพันธ์ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว
เพื่อการทำงานที่ต่อเนื่อง จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และแผ่นพับแสดงที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว
ในจังหวัดให้นักท่องเที่ยวทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ส่งเสริมและ
ประชาสัมพันธ์ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น และควรจัดเทศกาลงานประจำจังหวัด
ให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน เพิ่มช่องทางและรูปแบบการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
จังหวัดราชบุรีโดยร่วมกับสถานีวิทยุโทรทัศน์และสื่อมวลชน เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่ง
ท่องเที่ยว ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวในฤดูท่องเที่ยว
ได้เพียงพอและพัฒนากระบวนการตลาดท่องเที่ยวราชบุรีให้มีการเชื่อมโยงระหว่าง
แหล่งท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัดราชบุรีและจังหวัดเพื่อนบ้าน

ศิริพร ธรรมภักดี (2539) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของวิกฤติการณ์ทางการเมือง
ต่อการท่องเที่ยวไทยกรณีศึกษาพฤษภาคม

โดยที่การตัดสินใจไปท่องเที่ยวในประเทศใด ๆ นั้น นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึง
ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นเป็นอันดับแรก นอกจากปัญหาอาชญากรรม
และภัยธรรมชาติแล้ว ยังมีปัญหาความไม่ปลอดภัยทางการเมืองอันเกิดจากการยึดอำนาจ
รัฐประหาร ซึ่งมีการทำร้ายชนฆ่าประชาชนด้วย กรณีพฤษภาคมในเดือนพฤษภาคม

พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อย-
แห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2534 แสดงให้เห็นผลกระทบที่เด่นชัดในเรื่องนี้

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวของไทย
ซึ่งมีความสำคัญเพิ่มขึ้นโดยตลอดในฐานะแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศและศึกษา
สาเหตุของการเกิดพฤษภาทมิฬ ผลกระทบที่มีต่อการท่องเที่ยวของประเทศ

ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ พร้อมทั้งเอกสารทางวิชาการอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องจากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. กรณีพฤษภาทมิฬ ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยในช่วงเดือน
พฤษภาคม พ.ศ. 2535 โดยนักท่องเที่ยวได้ลดลงถึงร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกัน
ของปีก่อน และมีผลต่อเนื่องไปถึงเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม พ.ศ. 2535 ด้วย

2. หลังจากที่เกิดเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ ได้สงบลงแล้ว รัฐบาลโดยการท่องเที่ยว-
แห่งประเทศไทย และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องได้เร่งรัดการสร้างภาพพจน์ที่ถูกต้องของ
ประเทศไทย โดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ และเชิญบริษัทตัวแทนท่องเที่ยว
เข้ามาดูสถานการณ์ในประเทศ ได้ส่งผลให้สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยฟื้นตัวได้เร็ว
กว่าที่คาดไว้ โดยจำนวนนักท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2535 มีถึงร้อยละ 5.1 ล้านคน เพิ่มจาก
ปี พ.ศ. 2534 ร้อยละ 1 เทียบกับที่ปริมาณการณ์หลังเกิดเหตุการณ์พฤษภาทมิฬว่า
จะมีนักท่องเที่ยวเหลือเพียง 4.75 ล้านคน หรือลดลงจากปี พ.ศ. 2534 ร้อยละ 6.7

3. โดยที่การท่องเที่ยวมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์การเมืองมาก ในการรักษา-
สภาพการท่องเที่ยวที่ดี การเมืองไทยจึงควรมีเสถียรภาพ โดยรัฐบาลควรมีความชอบธรรม
และมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลตามแนวทางประชาธิปไตย ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันป้องกัน
การล้มล้างรัฐบาล โดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

4. รัฐบาลควรแก้ไขปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ปัญหาการจราจร ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษและใช้สื่อโฆษณาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวของประเทศให้เพิ่มมากขึ้นอย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มการจ้างงาน
และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวด้วย

สุมนา วงศ์ภาคำ (2545) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม และทัศนคติด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร โดยออกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย เป็นระยะเวลา 3 เดือน ระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2546 และวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคยุโรป (ร้อยละ 54.50) มีสัญชาติเป็นชาวสหราชอาณาจักร (ร้อยละ 20.5) เป็นเพศชาย (ร้อยละ 61.00) อายุ 25-34 ปี ร้อยละ (45.75) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 40.75) สถานภาพโสด (ร้อยละ 68.75) อาชีพผู้ปฏิบัติที่ใช้วิชาชีพ (ร้อยละ 44.00) รายได้ส่วนบุคคลต่อปีก่อนหักภาษีต่ำกว่า 20,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ (ร้อยละ 30.00) เดินทางท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 57.75) ก่อนเดินทางได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครจากญาติหรือเพื่อน (ร้อยละ 49.75) จัดการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง (ร้อยละ 94.00) เดินทางเข้ากรุงเทพมหานครโดยเครื่องบิน (ร้อยละ 89.25) เป็นการเดินทางในช่วงวันหยุด (ร้อยละ 86.00) พำนักในเกสต์เฮาส์ (ร้อยละ 62.00) เดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ 41.50) นักท่องเที่ยวคาดว่าจะพำนักในกรุงเทพมหานคร 1-7 วัน (ร้อยละ 66.25) จะใช้เงินต่ำกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 58.00) สิ่งจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และต้นทุนการเดินทาง ตามลำดับ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อต้นทุนการเดินทางทุกประเภทว่ามีราคาถูกรหรือสมเหตุสมผล และมีความต้องการให้ปรับปรุงด้านมลภาวะ การจราจร และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองตามลำดับ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอีกครั้ง

ผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับภูมิภาคของนักท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งข้อมูลก่อนการเดินทางเข้า

กรุงเทพมหานคร รายได้ส่วนบุคคลก่อนหักภาษี จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะ
 จะพำนักในกรุงเทพมหานคร ยานพาหนะที่ใช้เดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร จำนวนเงิน
 ที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะใช้จ่ายในกรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว
 วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง ระดับการศึกษา รูปแบบการเดินทาง และผู้ที่ร่วม
 เดินทางกับนักท่องเที่ยว ปัจจัยด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับภูมิภาค
 ของนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว ได้แก่ การซื้อสินค้าและของที่ระลึก
 ประชาชนท้องถิ่น ต้นทุนการท่องเที่ยว การเยี่ยมชมญาติหรือเพื่อน และสิ่งที่นักท่องเที่ยว
 สนใจเป็นพิเศษ ด้านต้นทุนการท่องเที่ยว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการคมนาคม อาหารและ
 เครื่องดื่ม การซื้อสินค้าและของที่ระลึก การสื่อสารและค่าที่พัก ด้านสิ่งที่นักท่องเที่ยว
 ต้องการให้ปรับปรุง ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ต้นทุนการเดินทาง
 การบริการข้อมูลการท่องเที่ยว ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร และประชาชนท้องถิ่น

บทที่ 3

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

สภาพทางภูมิประเทศของกรุงเทพมหานคร

สถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร (2554) กล่าวไว้ว่า กรุงเทพมหานคร หรือบางกอกเมืองหลวงของประเทศไทย เริ่มก่อตั้งภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงครองราชย์ปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ 6 เมษายน เดือน 5 แรม 9 ค่ำ ปีชวดพ.ศ. 2325 พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังทางคู่งแม่น้ำเจ้าพระยาปากตะวันออก เนื่องจากเป็นชัยภูมิที่ดีกว่ากรุงธนบุรี เพราะมีแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแนวคูเมืองทางด้านตะวันตกและด้านใต้

อาณาเขตของกรุงเทพมหานคร ในขั้นแรกถือเอาแนวคูเมืองเดิมฝั่งตะวันออกของกรุงธนบุรี คือ แนวคลองหลอด ตั้งแต่ปากคลองตลาดจนออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณสะพานพระปิ่นเกล้า เป็นบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีพื้นที่ประมาณ 1.8 ตารางกิโลเมตร บริเวณที่สร้างพระราชวังนั้นเดิมเป็นที่อยู่อาศัยของพระยาราชเศรษฐี และชาวจีน ซึ่งได้โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปอยู่ที่สำเพ็ง ในการก่อสร้างพระราชวังโปรดเกล้าฯ ให้พระยาธรรมาธิบดี กับพระยาวิจิตรนาวิเป็นแม่กองคุมการก่อสร้าง ได้ตั้งพิธียกเสาหลักเมือง เมื่อวันที่อาทิตย์ เดือน 6 ขึ้น 10 ค่ำย่ำรุ่งแล้ว 54 นาที (21 เมษายน พ.ศ. 2325) พระราชวังแล้วเสร็จ เมื่อปี พ.ศ. 2328 จึงได้จัดให้มีพิธีบรมราชาภิเษกตามแบบแผนรวมทั้งงานฉลองพระนคร โดยพระราชทานนามพระนครใหม่ว่า “กรุงเทพมหานคร บวรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา มหาดิลกภพ นพรัตนราชธานีบุรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรมประสิทธิ์” ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยน คำว่า “บวรรัตนโกสินทร์” เป็น “อมรรัตนโกสินทร์” และในสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้รวม

จังหวัดธนบุรีเข้าไว้ด้วยกันกับกรุงเทพมหานคร แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “กรุงเทพมหานคร” เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515

ลักษณะทางภูมิประเทศ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มภาคกลาง บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งไหลไปสู่อ่าวไทย ตำแหน่งที่ตั้งระหว่างละติจูด 13.45 องศาเหนือ และลองจิจูด 100.28 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 1,568.737 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 5.6 ล้านคน โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้ (สถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร, 2554)

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสมุทรปราการ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม

สถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครมีแหล่งท่องเที่ยวหรืออุทยานการท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย และหลากหลายประเภท เป็นเมืองแห่งสีสันทั้งในยามค่ำคืนและยามกลางวัน เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และความรู้รอบตัว ท่องเที่ยวได้ไม่จำกัดเวลาและไม่จำเป็นต้องมีงบประมาณมากแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและมีอยู่เป็นจำนวนมากของกรุงเทพมหานคร คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทพระราชวังและวัด ที่น่าสนใจ ได้แก่ พระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท วัดพระศรีรัตนมหาเศวตฉัตร วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร เป็นต้น

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ อนุสาวรีย์ และโบราณสถานที่น่าสนใจ ก็มีมากมาย เช่น หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร เป็นต้น ส่วนสถานที่ท่องเที่ยว

ประเภทสวนสัตว์ สวนสนุก และการแสดง ก็มีอยู่เป็นจำนวนมากที่น่าสนใจ ได้แก่ สวนสัตว์ดุสิต สวนสัตว์เปิดซาฟารีเวิลด์ สวนสยาม โรงละครสยามนิรมิต เป็นต้น แม้อุทวิเวดิน กรุงเทพมหานครจะเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยคอนกรีตและตึกสูง แต่กรุงเทพมหานคร ก็ยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทสวนสาธารณะและสวนสุขภาพอันร่มรื่น ที่เป็นทั้งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นสถานออกกำลังกายอยู่หลายแห่งทั่วมือง และที่ขาดไม่ได้สำหรับการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร คือ แหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ ได้แก่ ย่านเยาวราช ตลาดนัดจตุจักร สวนลุมไนต์บาซาร์ ย่านสยามสแควร์ ย่านประตูน้ำ ย่านสีลม ย่านสุขุมวิท ถนนข้าวสาร ตลาดน้ำตลิ่งชัน รวมถึงตลาดนัดและห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อีก เช่น ชายทะเลบางขุนเทียน สนามมวย เวทีราชดำเนิน หอสมุดแห่งชาติ สะพานพระราม 8 เป็นต้น (สถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร, 2554)

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และอนุสาวรีย์

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงสร้างหมู่พระที่นั่งขึ้นพร้อมสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อแรกสร้างประกอบด้วย 3 ส่วน คือ พระมหาลปราสาท พระราชมณเฑียรสถาน และวัดพระศรีรัตนศาสดาราม มีเนื้อที่ 132 ไร่ ในอดีตพระบรมมหาราชวังเป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์ ลักษณะแบบแผนการก่อสร้างคล้ายคลึงกับพระบรมมหาราชวังเก่าในสมัยกรุงศรีอยุธยา คือ มีวัดพระศรีรัตนศาสดารามอยู่ในบริเวณวังเหมือนกับวัดพระศรีสรรเพชญ์ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 เริ่มรับอิทธิพลจากตะวันตกทำให้สถาปัตยกรรมมีลักษณะผสมผสานกับทางตะวันตกมากขึ้น หมู่พระที่นั่งที่สำคัญมีดังนี้ คือ (สถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร, 2554)

พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท เดิมชื่อ พระที่นั่งอินทราภิเษกมหาปราสาท เป็นพระมหาลปราสาทองค์แรกที่สร้างขึ้นในพระราชวัง เป็นที่ประดิษฐานพระบรมศพพระมหากษัตริย์ สมเด็จพระอัครมเหสี และพระบรมวงศานุวงศ์ ใช้ประกอบพระราชพิธีสำคัญ เช่น พระราชพิธีการมงคลและบำเพ็ญพระราชกุศลต่าง ๆ

พระที่นั่งอาภรณ์พิโมกษ์ปราสาท อยู่ใกล้กับพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทใช้เป็น
ที่ประทับทรงพระราชพาหนะ และประทับเปลื้องเครื่องทรงในงานพระราชพิธีที่มี
ขบวนแห่

พระที่นั่งพิมานรัตยา สร้างเมื่อ พ.ศ. 2332 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า-
เจ้าอยู่หัว ทรงใช้เป็นที่บรรทม และทรงใช้เป็นที่ชุมนุมมหาสมาคมสำหรับพระบรม-
วงศานุวงศ์ และข้าราชการฝ่ายในเข้ารับพระราชทานเครื่องอิสริยยศ และเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์ และนอกจากนั้นยังเป็นที่ทรงน้ำพระบรมศพพระบรมวงศานุวงศ์ก่อนที่จะ
ประดิษฐานพระบรมโกศในพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท

พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท สร้างในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า-
เจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2419 ใช้เป็นที่รับรองพระราชอาคันตุกะชั้นพระราชอาธิบดี
หรือชั้นประมุขของรัฐ นอกจากนี้ยังมีหมู่พระที่นั่งสำคัญอื่น ๆ เช่น พระที่นั่งราช-
กรีณยศภา พระที่นั่งมูลสถานบรมอาสน์ พระที่นั่งบรมราชสถิตยมโหฬาร พระที่นั่ง-
จักรพรรดิพิมาน พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ฯลฯ

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ วัดพระแก้ว เป็นพระอารามหลวง ตั้งอยู่ตรงมุม
ด้านตะวันออกเฉียงเหนือของพระบรมมหาราชวัง เป็นที่ประดิษฐานพระมหามณีรัตน-
ปฎิมากร (พระแก้วมรกต) และใช้เป็นที่ประกอบพระราชพิธีทางศาสนาที่สำคัญ
วัดพระแก้วสร้างแล้วเสร็จ ในปี พ.ศ. 2327 และได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์มาตั้งแต่
สมัยรัชกาลที่ 1-9 ตลอดทุกรัชกาล ภายในพระอุโบสถ และระเบียงรอบวัด
มีภาพจิตรกรรมฝาผนังสวยงามมาก สิ่งที่น่าสนใจอื่น ๆ ภายในวัด ได้แก่ พระปรารักษ์
8 องค์ พระศรีรัตนเจดีย์ ปราสาทนครวัดจำลอง ปราสาทพระเทพบิดร ฯลฯ

ศาลาเครื่องราชอิสริยยศและเหรียญกษาปณ์ ตั้งอยู่ภายในบริเวณพระบรมมหาราช-
วัง ด้านขวามือก่อนถึง ทางเข้าพระราชวังส่วนใน จัดแสดงเหรียญกษาปณ์ และเงินตรา
ที่ใช้ในประเทศไทยรวมทั้งเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของสำนักฝ่ายใน

ศาสนสถาน

เสาชิงช้า เสาชิงช้าเป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบโล้ชิงช้า
ในพระราชพิธีตรีชัมพวาย ตรีปวายของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู โดยทั่วไป หมายถึง

เสาชิงช้าที่ตั้ง อยู่หน้าวัดสุทัศนเทพวราราม และหลานหน้าศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (ลานคนเมือง) ใกล้กับเทวสถาน โบสถ์พราหมณ์ ในพื้นที่แขวงเสาชิงช้า และแขวงวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของกรุงเทพมหานคร แม้พิธีไล่ชิงช้าได้เลิกไปแล้วตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7

เสาชิงช้าที่กรุงเทพมหานครแห่งนี้ มีลักษณะเป็นเสาชิงช้าขนาดใหญ่ตั้งอยู่บนแท่นหินขนาดใหญ่สูง 21.15 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางฐานกลมประมาณ 10.50 เมตร ฐานกลมก่อเป็นฐานปัทม์ทำด้วยหินล้างสีขาว พื้นบนปูกระเบื้องดินเผาสีแดง มีบันได 2 ชั้น ทั้งสองด้าน ตามแนวโค้งของฐานติดแผ่นจารึกประวัติเสาชิงช้า เสาไม้แกนกลางคู่ และเสาตะเกียบสองคู่ เป็นเสาหัวเม็ด ล้วนทำด้วยไม้สักกลึงกลม โครงยึดหัวเสาทั้งคู่แกะสลักอย่างสวยงาม กระจังและหูช้างไม้เป็นลวดลายไทย ทั้งหมดทาสีแดงชาด ติดสายล่อฟ้า

จากลวดลาย กระจังด้านบนลงดิน กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเสาชิงช้าเป็นโบราณสถานสำคัญของชาติ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2492 นับตั้งแต่สร้างครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2327 จนถึงการบูรณปฏิสังขรณ์ครั้งล่าสุด ซึ่งเสาชิงช้าคู่เดิมถูกถอดเปลี่ยน เมื่อปี พ.ศ. 2549 เสาชิงช้ามีอายุรวม 222 ปี

วัดโพธิ์ อยู่ที่ถนนมหาราช ข้างพระบรมมหาราชวัง เป็นวัดเก่าแก่ซึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อให้พระภิกษุสงฆ์ได้เล่าเรียนพระปริยัติธรรม วัดนี้ถือเป็นวัดประจำรัชกาลที่ 1 ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้บูรณะวัดโพธิ์ใหม่ทั้งหมด และได้นำเอาตำราวิชาการด้านต่าง ๆ มาจารึกไว้โดยรอบ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน ถือได้ว่าวัดโพธิ์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทย นอกจากนี้ที่วัดโพธิ์ยังมีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 3 ก่ออิฐถือปูนปิดทองทั้งองค์ ยาว 46 เมตร สูง 15 เมตร ที่ฝาพระบาทแต่ละข้างมีลวดลายประดับมุกเป็นภาพมงคล 108 ประการ อันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของมหาบุรุษตามคติของอินเดีย วัดโพธิ์ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2551 รางวัลดีเด่น ประเภทแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม ตั้งอยู่ติดกับด้านเหนือสวนสราญรมย์ มีเนื้อที่ประมาณ 2 ไร่เศษ เป็นวัดที่มีเนื้อที่เล็กมาก วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 โดยมีพระราชประสงค์จะให้เป็นวัดธรรมยุติ และเป็นไปตามโบราณประเพณีว่า ในราชธานีต้องมีวัดสำคัญ 3 วัดเสมอ จึงทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ซื้อสวนกาแฟหลวง ในรัชกาลที่ 3 สร้างวัดเล็ก ๆ ขึ้นวัดหนึ่ง พระราชทานนามว่า “วัดราชประดิษฐ์สถิตธรรมยุติการาม” แล้วต่อมาทรงเปลี่ยนชื่อเป็น “วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม” สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดนี้ คือ พระวิหารหลวงซึ่งมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับพระราชพิธีสิบสองเดือน ภาพสุริยุปราคา

วัดราชบพิตร อยู่ที่ถนนเฟื่องนคร เป็นวัดที่มีเสมาขนาดใหญ่ทำเป็นเสาศิลาสลักรูปเสมาธรรมจักรอยู่บนเสาดั้งอยู่ที่กำแพงวัดทั้ง 8 ทิศ บริเวณวัดนี้เดิมเป็นวังของพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ

วัดมหาธาตุ ตั้งอยู่ริมสนามหลวง ถนนหน้าพระธาตุ (ใกล้กับมหาวิทยาลัยศิลปากร) เป็นพระอารามหลวงฝ่ายมหานิกายชั้นเอก เดิมชื่อว่า วัดสลัก กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทโปรดให้สร้างขึ้นใหม่พร้อมกับพระบรมมหาราชวังแล้วพระราชทานนามว่า “วัดนิพพานาราม” ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “วัดพระศรีสรรเพชญ์” เคยใช้เป็นที่สังคายนาพระไตรปิฎกหลังจากกรมพระราชวังบวรฯ เสด็จสวรรคตแล้วพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกทรงเปลี่ยนนามพระอารามใหม่ว่า “วัดมหาธาตุ” ส่วนคำว่า “ยูวราชรังสฤษฎิ์” มาเพิ่มในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หลังจากที่ทรงปฏิสังขรณ์แล้ว ภายในวัดมีสิ่งสำคัญ คือ พระอุโบสถ พระวิหารพระมณฑป วิหารโพธิ์ลังกา หรือวิหารน้อย ต้นศรีมหาโพธิ์ และมหาวิทยาลัยสงฆ์ชื่อ “มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”

วัดเทพธิดาราม อยู่ที่ถนนมหาไชย เดิมชื่อ วัดบ้านพระยาไกรสวนหลวง วัดนี้เป็นวัดที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อพระราชทานแก่กรมหมื่นอัปสรสุดาเทพ เมื่อปี พ.ศ. 2379 เสร็จในปี พ.ศ. 2382

วัดชนะสงคราม เดิมอยู่กลางทุ่งนาจึงเรียกว่า “วัดกลางนา” สมเด็จพระบวรราชวังบวรมหาสุรสิงหนาททรงสถาปนาขึ้นใหม่ และรัชกาลที่ 1 โปรดเกล้าฯ ให้เป็น

วัดพระสงฆ์ฝ่ายรามัญเพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ทหารรามัญในกองทัพของสมเด็จพระเจ้า-
พระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท

วัดอัปสรสวรรค์วรวิหาร ตั้งอยู่ที่แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ
สามารถเดินทางโดยเรือล่องมาตามคลองบางกอกใหญ่ เดิมชื่อ วัดหมุ่ มีมาตั้งแต่
สมัยอยุธยา ได้รับการปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ในสมัยรัชกาลที่ 3

สวนและสวนสาธารณะ

สนามหลวงหรือทุ่งพระเมรุ เป็นลานโล่งอยู่ใกล้กับกำแพงพระราชวังหลวง
และติดกับกำแพงวังหน้าด้านทิศตะวันออก เมื่อแรกสร้างกรุงเทพมหานคร บริเวณนี้
เป็นที่ทำนาของประชาชน

อุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ในสวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ)
ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถนนกำแพงเพชร 3 มีพื้นที่ประมาณ 6 ไร่ บริเวณอุทยาน
ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก คือ

1. ส่วนแนะนำเกี่ยวกับอุทยานผีเสื้อและแมลงด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ
สัมผัส
2. ห้องมินิเธียเตอร์จัดฉายวิดีโอทัศน์เรื่องแมลงกับระบบนิเวศ
3. บริเวณนิทรรศการ ห้องเพาะเลี้ยงตัวอ่อนของผีเสื้อและแมลง
4. ตัวอาคารส่วนที่เป็นกรงมีพื้นที่ 1,168 ตารางเมตร สร้างในลักษณะโดม
ขนาดใหญ่สูง 15 เมตร สามารถระบายอากาศได้เนื่องจากใช้วัสดุโปร่งในการก่อสร้าง
จัดแสดงผีเสื้อกว่า 500 ตัว 20 ชนิด บริเวณของอุทยานมีส่วนเชื่อมต่อกับสวนจตุจักร
และสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ นับเป็นห้องเรียนธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้
และเป็นสถานที่สำหรับศึกษาค้นคว้า วิจัย รวบรวม แลกเปลี่ยนความรู้เรื่องพันธุ์ผีเสื้อ
และแมลง วงจรชีวิต รวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่ของผีเสื้อและแมลง

สวนหลวง ร. 9 เป็นสวนสาธารณะ และสวนพฤกษศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพ-
มหานคร มีพื้นที่ทั้งหมด 500 ไร่ ซึ่งมูลนิธิสวนหลวง ร. 9 และพสกนิกรชาวไทย
ทุกหมู่เหล่าพร้อมใจกันสร้างเพื่อน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้า-

อยู่หัวในศุภมงคลสมัยเจริญพระชนมายุ 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 ตั้งอยู่บริเวณชานเมืองกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันออกเฉียงใต้ แขวงหนองบอน เขตประเวศทางเข้าอยู่แยกจากถนนศรีนครินทร์ (ผ่านสะพานข้ามคลองหนองบอน) สามารถใช้บริการรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างจากเสริเซ็นเตอร์ หรือรถมินิบัสจากถนนสุขุมวิท (สุขุมวิท 103) ไปยังสวนหลวง ร. 9 ได้ ภายในบริเวณสวนหลวง ร. 9 ประกอบด้วย อาคารเทิดพระเกียรติรวมเรื่องราวพระราชกรณียกิจ และเครื่องใช้ส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สวนพฤกษศาสตร์ สวนรมณีย์ ตรีเพ็งแก้วเก็บน้ำ สวนน้ำ อาคารพันธ์ไม้มะเลทราย สนามราษฎร์และลานอเนกประสงค์ สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 06.00-18.00 น. โทร. 02 3281972 และ 02 3281395

สวนเบญจศิริ เป็นสวนสาธารณะระดับชุมชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร สร้างบนที่ดินเดิมเนื้อที่ 29 ไร่ ของกรมอุตุนิยมวิทยา ริมถนนสุขุมวิทออกไปอยู่ที่ถนนสุขุมวิท แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยด้านข้างอิมโพเรียมของสวนสาธารณะ แห่งนี้ติดกับโรงแรมอิมพีเรียลคีนปาร์ค ห้างสรรพสินค้า กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ในสมัยรัฐบาล ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ จัดสร้างขึ้นเนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระชนมพรรษาครบ 60 พรรษา ในปี พ.ศ. 2535 ภายในสวนสาธารณะแห่งนี้มีประติมากรรมทิ้งดงาม และเป็นชิ้นงานสำคัญของศิลปินระดับชาติที่ร่วมใจกันถวายเป็นการเทิดพระเกียรติฯ ตั้งประดับอยู่เป็นการถาวรถึง 12 ชิ้นงาน

สวนจตุจักร สวนสาธารณะริมถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และเป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่รวบรวมพรรณไม้มากว่า 2,000 ชนิด

สวนลุมพินี หรือที่นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า “สวนลุม” เป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่บนถนนพระรามที่ 4 ล้อมรอบด้วยถนนวิฑู ถนนราชดำริ และซอยสารสิน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ก่อสร้างในสมัยรัชกาลที่ 7 ในที่ดินเดิมเนื้อที่ 360 ไร่ ณ หุ่นศาลาแดง ที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานสำหรับสร้าง “สยามรัฐพิพิธภัณฑ์” เพื่อจัดแสดงสินค้าไทยเป็นครั้งแรก และจัดให้เป็น “สวนสาธารณะ” สำหรับประชาชน พร้อมทั้งพระราชทานนามว่า

“สวนลุมพินี” ซึ่งเป็นชื่อสถานที่ประสูติของพระพุทธเจ้าในประเทศเนปาล แต่พระองค์เสด็จสวรรคตก่อนจึงไม่แล้วเสร็จ

อุทยานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี ตั้งอยู่ที่ถนนสมเด็จพระเจ้าอยุธยา ซอย 3 จัดเป็นสวนสาธารณะ และพิพิธภัณฑสถาน ในบริเวณชุมชนวัดอนงคารามซึ่งเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ ภายในมีอาคารพิพิธภัณฑสถาน 2 หลัง จัดแสดงเกี่ยวกับพระราชประวัติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี ประวัติชุมชนวัดอนงคาราม พระราชกรณียกิจพระราชจริยวัตร และงานฝีพระหัตถ์ของสมเด็จพระเจ้า อีกด้านหนึ่งภายในสวนจำลอง “บ้านเดิม” ของสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนีที่เคยประทับเมื่อทรงพระเยาว์ และยังมีหินทรายสีเขียวขนาดใหญ่แกะสลักภาพปูนดำแสดงพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี

พระที่นั่งและสวนสาธารณะสันติชัยปราการ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณถนนพระอาทิตย์ รัฐบาลและประชาชนได้ดำเนินการจัดสร้างขึ้นเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542 ณ ป้อมพระสุเมรุ บรรยากาศรื่นรมย์ กว้างขวาง มองเห็นทิวทัศน์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา และสะพานพระราม 8 มีประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศย่านบางลำพูนิยมมานั่งเล่นพักผ่อน

สวนสราญรมย์ เดิมเป็นที่ประทับของพระบรมวงศานุวงศ์และเป็นสถานที่รับรองพระราชอาคันตุกะจากต่างประเทศในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นที่จัดงานฤดูหนาวตลอดรัชสมัยของรัชกาลที่ 6

สวนรมณีนารถ ในอดีตบริเวณนี้เคยเป็นสถานที่คุมขังและอบรมผู้ต้องขัง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 กรมราชทัณฑ์ได้ทำการย้ายเรือนจำออกไป

สถานที่เกี่ยวกับศาสนาอื่น ๆ

ศาลหลักเมือง รัชกาลที่ 1 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีฝังเสาหลักเมืองกรุงเทพมหานคร เมื่อวันอาทิตย์ที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2325 บรรจุดวงชะตาของกรุงเทพมหานคร ไว้ภายใน

ศาลเจ้าพ่อเสือ ลักษณะอาคารสร้างตามรูปแบบศาลเจ้าที่นิยมทางภาคใต้ของจีน
เทพเจ้าประจำศาล คือ “เสียนเทียนซ่งตี้” หรือ “เจ้าพ่อเสือ”

สถานศึกษา และปฏิบัติธรรม เป็นสถานที่ โรงเรียนต่าง ๆ จัดให้ความรู้เรื่อง
พุทธศาสนา และการทำสมาธิ

ศาลท้าวมหาพรหม เป็นที่ตั้งท้าวมหาพรหม โดยมีประชาชนทั้งชาวไทย
และต่างประเทศให้การเคารพนับถือมาก

พิพิธภัณฑ์

บ้านบางกอกคอลล์และตุ๊กตานานาชาติ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 85 ซอยแยกราชฎุภัณฑ์
(ซอยหอมเหลียง) ถนนราชปรารภ ก่อตั้งโดยคุณหญิงทองก้อน จันทวิมล เมื่อปี พ.ศ. 2499
หลังจากกลับจากเรียนประดิษฐ์ตุ๊กตาจากโรงเรียน โอซาวาคอลล์ กรุงโตเกียว ประเทศ-
ญี่ปุ่น เพื่อประดิษฐ์ตุ๊กตาของไทยออกเผยแพร่ ตุ๊กตาของที่นี่เป็นที่รู้จักกันดีของนานาชาติ
ตลอดจนนักสะสมตุ๊กตาทั้งหลาย เนื่องมาจากความสวยงามของตุ๊กตาที่ประดิษฐ์ออกมา
มีความเป็นเอกลักษณ์แบบไทยเคยได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดตุ๊กตาพื้นเมืองนานา-
ชาติครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2521 ที่ประเทศโปแลนด์ สถานที่แห่งนี้เป็นที่ตั้งสถานที่
จัดแสดงและโรงงานผลิตตุ๊กตาชนิดต่าง การผลิตจะทำด้วยมือทุกขั้นตอนโดยใช้วัสดุ
ภายในประเทศเป็นหลัก ตุ๊กตาที่ผลิตออกมามีด้วยกันหลายประเภท อาทิเช่น ตุ๊กตาโขน
ตุ๊กตาชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ตุ๊กตาแสดงถึงชีวิตตามชนบทของคนไทยตลอดจนหัวโขนย่อส่วน
นอกจากนี้แล้วภายในโรงงานมีห้องหนึ่งจัดแสดงตุ๊กตาที่ได้มาจากทั่วโลก จำนวน
ประมาณ 400 ตัว ซึ่งใช้เวลาสะสมเป็นเวลานานปี เปิดให้เข้าชมวันจันทร์-เสาร์
เว้นวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. โดยไม่เก็บค่าเข้าชม
โทร. 0 2245 3008

พิพิธภัณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ในวังบางขุนพรหม บนพื้นที่ 30 ไร่
ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ภายในบริเวณเดียวกันกับธนาคารแห่งประเทศไทย ถนนสามเสน
เขตพระนคร โดยพระดำหนักแห่งนี้ นับเป็นสถาปัตยกรรมที่งดงามที่สุดในบรรดาศิลป-
กรรมแบบเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างโดยใช้
เงินพระคลังข้างที่ เพื่อให้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตร-

สุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิจ พระราชโอรสพระองค์ที่ 33 ในพระองค์ และพระนางเจ้าสุกุมมาลย์มาร์ศรีพระอัครราชเทวี หลังปี พ.ศ. 2475 พระตำหนักบางขุนพรหมถูกใช้เป็นสถานที่ราชการอยู่ระยะหนึ่ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2488 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้ามาใช้เป็นสถานที่ทำการจนกระทั่งปี พ.ศ. 2525 จึงได้เปลี่ยนมาเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย จัดเป็นพิพิธภัณฑสถานให้เข้าชม 14 ห้อง แบ่งเป็น 2 ชั้น ดังนี้ ชั้นหนึ่ง ได้แก่ ห้องเงินตราโบราณ ห้องพดด้วง ห้องกษาปณ์ไทย ห้องธนบัตรไทย ห้องทองตรา ห้องเงินตราต่างประเทศ ชั้นสอง ได้แก่ ห้อง 60 ปีธนาคารแห่งประเทศไทย ห้องงานพิมพ์ธนบัตร ห้องบริพัตร ห้องประชุมเล็ก ห้องสีชมพู ห้องสีน้ำเงิน ห้องม้าสน ห้องวิวัฒนาการอนุสรณ์ เปิดให้เข้าชมในวันจันทร์-ศุกร์ เว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดธนาคาร ตั้งแต่เวลา 09.00-12.00 น. และ 13.30-16.00 น.

พิพิธภัณฑสถานเด็ก ตั้งอยู่ในบริเวณสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ บนพื้นที่ 5 ไร่ เป็นโครงการที่สืบเนื่องจากพระราชปรารภในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้อย่างเพลิดเพลินของเด็กไทย และจัดกิจกรรมสำหรับเด็กและครอบครัวของชาวกรุงเทพมหานคร พิพิธภัณฑสถานเด็กกรุงเทพมหานครจึงได้ถือกำเนิดขึ้นเป็นอาคารจัดแสดงนิทรรศการ 3 หลัง พร้อมลานกิจกรรมกลางแจ้ง ก่อสร้างแล้วเสร็จ ในปี พ.ศ. 2544 ภายใต้โครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระชนมายุครบ 60 พรรษา พิพิธภัณฑสถานเด็กแห่งนี้ได้นำเสนอและจัดการเรียนรู้บนแนวความคิดหลักที่ว่า “เอกภาพบนความหลากหลาย” (harmony in diversity) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เด็กจะได้เห็นว่า สรรพสิ่งล้วน

1. แตกต่างหลากหลาย (diversity) ไม่มีสิ่งใดเหมือนกันทุกอย่าง แม้แต่มนุษย์ก็ไม่เหมือนกัน
2. สัมพันธ์พึ่งพากัน (interdependence) สรรพสิ่งล้วนสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน องค์ความรู้แต่ละด้านไม่ได้เกิดขึ้น และดำรงอยู่ด้วยตัวเอง หากแต่เกี่ยวโยงสัมพันธ์กัน เป็นเหตุปัจจัยของกันและพึ่งพาอาศัยกัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะ ดนตรี การแต่งกาย การสร้างบ้านเรือน ซึ่งเชื่อมโยงกับสภาพภูมิประเทศ หรือน้ำกับต้นไม้ สัตว์กับคนที่ต้องพึ่งพากัน

3. แปรเปลี่ยน พัฒนา ไม่หยุดนิ่ง (dynamic) “ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นและเสื่อมสลายตลอดเวลา”

ภายในมินิทรศการและกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจสำหรับเด็กได้เรียนรู้ ด้วยความสนุกสนาน ทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ บ้านพิพิธภัณฑฯ ตั้งอยู่เลขที่ 170/17 หมู่ 17 หมู่บ้านคลองโพแลนด์ ซอยคลองโพ 2 ถนนศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170 หากขับรถมาตาม ถนนพุทธมณฑลสาย 2 ไปด้านทางรถไฟหรือคลองมหาสวัสดิ์ถึงจุด จะพบถนนศาลาธรรมสพน์เลี้ยวซ้ายไปตามป้ายพิพิธภัณฑฯ เป็นสถานที่จัดแสดงข้าวของของชาวเมือง ชาวบ้านทั้งของเก่าและของใหม่ หลากหลายประเภท เช่น ของเล่น หนังสือ เครื่องเขียน เครื่องครัว และของใช้ในชีวิตประจำวันต่าง ๆ จึงเปรียบเสมือนคลังมรดกถ่ายทอดอดีตสู่ปัจจุบัน สร้างอยู่ในพื้นที่ 58 ตารางวาเป็นอาคารสมัยใหม่กว้าง 3 คูหา สูง 3 ชั้นครึ่ง ชั้นล่างจำลองร้านค้าในอดีตเพื่อย้อนบรรยากาศ ยุคก่อนปี พ.ศ. 2500 ทั้งร้านขายกาแฟ ร้านขายยา ร้านตัดผม เป็นต้น รวมทั้งมีห้องจัดนิทรรศการหมุนเวียนตามหัวข้อต่าง ๆ ด้วย

พิพิธภัณฑฯจิม ทอมป์สัน อยู่ในซอยเกษมสันต์ ซอย 2 ถนนพระรามที่ 1 ตรงข้าม สนามกีฬาแห่งชาติ เป็นบ้านเรือนไทยของนายทหารอเมริกัน ผู้บุกเบิกอุตสาหกรรมใหม่ไทย ภายในมีห้องซึ่งจัดแบบไทย มีเครื่องเรือน สวนไม้ดอกไม้ประดับ

พิพิธภัณฑฯพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ตั้งอยู่ที่อาคารอนุรักษ์กรมโยธาธิการ เจริงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ เขตพระนคร ตึกหลังนี้เป็นอาคารสถาปัตยกรรมสมัยรัชกาลที่ 6-7 สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2449 สถาปนพระปกเกล้าฯ ได้บูรณะเพื่อจัดทำเป็นพิพิธภัณฑฯเพื่อรวบรวมข้าวของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ของรัชกาลที่ 7 หากดูได้ยาก รวมทั้งจัดแสดงภาพถ่าย เอกสาร และพระราชประวัติของรัชกาลที่ 7 องค์ปฐมกษัตริย์ระบบประชาธิปไตยของไทย เป็นพิพิธภัณฑฯพระมหากษัตริย์แห่งแรกที่สมบูรณ์แบบนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอธิบายและนำชม ภายในจัดแสดงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้แก่ การสืบราชสันตติวงศ์ พระราชประวัติก่อนเสด็จขึ้นครองราชย์ พระราชกรณียกิจ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง การพระราชทานรัฐธรรมนูญ เครื่องราชภัณฑฯ และพระราชนิยมส่วนพระองค์ รวมทั้ง

พระราชประวัติหลังสละราชสมบัติ และเสด็จสวรรคต ณ ประเทศอังกฤษ นอกจากนี้ ยังมีศาลาเฉลิมกรุงจำลอง จัดฉายภาพยนตร์เก่าให้ชม

พิพิธภัณฑ์เกสัชกรรมไทย ตั้งอยู่ที่ชั้น 3 อาคารเกสัชกรรมสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 40 ซอยสันติสุข สุขุมวิท 38 เยื้องซอยทองหล่อ จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้รู้ประวัติการแพทย์แผนไทยจนถึงปัจจุบัน จัดแสดงเรื่องราวตามหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ ต้นกำเนิดวิชาชีพเกสัชกรรม วิวัฒนาการเกสัชกรรม แผนตะวันออกและภูมิปัญญาพื้นฐาน วิวัฒนาการเกสัชกรรมแผนตะวันตก วิวัฒนาการสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ประวัติการศึกษาเกสัชศาสตร์ และเรื่องกำเนิดและบทบาทของเกสัชกรรมสมาคมฯ

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร เดิมสถานที่นี้เป็นวังหน้าของกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทที่โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นพร้อมกับวังหลวง มีพระที่นั่งที่สำคัญ ได้แก่ พระที่นั่งศิวโมกษพิมาน พระที่นั่งพุทไธสวรรย์ พระที่นั่งอิศราวินิจฉัย ต่อมาในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขึ้นที่ศาลาสหทัยสมาคม เรียกว่า “มิวเซียม” แล้วจึงย้ายมาไว้ที่วังหน้าของกรมพระราชวังบวรฯ ซึ่งบางส่วน กลายเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และบริเวณข้างเคียงมีโรงเรียนช่างศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และโรงละครแห่งชาติอยู่ในบริเวณเดียวกัน สิ่งที่น่าสนใจนอกจากพิพิธภัณฑ์แล้วยังมีวัดบวรสถานสุทธาราส ตั้งอยู่ภายในบริเวณวังหน้าใกล้กับ โรงเรียนช่างศิลป์ วัดนี้เรียกกันว่า “วัดพระแก้ววังหน้า” พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจัดแสดงศิลปโบราณวัตถุต่าง ๆ มากมาย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทย และชาติเพื่อนบ้าน พิพิธภัณฑ์ฯ แห่งนี้ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2545 รางวัลยอดเยี่ยม ประเภทโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว จากผลงาน โครงการเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน เพื่อส่งเสริมให้รู้จักคุณค่าของวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชุมชนของตนเพื่อการท่องเที่ยว

พิพิธภัณฑ์และห้องสมุดตราไปรษณียากร ตั้งอยู่ที่ ชั้น 2 อาคารสำนักงานไปรษณีย์นครหลวงเหนือ (หลังที่ทำการไปรษณีย์สามเสนใน) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสน จัดแสดงประวัติการไปรษณีย์ไทยและวิวัฒนาการตราไปรษณียากรไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแสดงตราไปรษณียากรดวงแรกของไทย “โสฬศ”

ในสมัยรัชกาลที่ 5 และตราไปรษณียากรต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกสหภาพสากล-ไปรษณีย์ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดจัดเก็บหนังสือรวบรวมความรู้เรื่องการไปรษณีย์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในบริเวณเดียวกันยังมีการจำหน่ายแสตมป์ และอุปกรณ์เพื่อการสะสมแสตมป์ บริเวณชั้นล่างของอาคารข้าง ๆ อาคารพิพิธภัณฑ์ มีห้องจำลองแบบสถานที่และอุปกรณ์การปฏิบัติงานของที่ทำกรไปรษณีย์โทรเลข สมัยโบราณซึ่งรับส่งธนาณัติ ขาตราไปรษณียากรและอื่น ๆ บริเวณสนามด้านหน้า มีการตั้งแสดงตู้ไปรษณีย์ในสมัยต่าง ๆ และนำเข้ามาจากต่างประเทศ

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร จัดตั้งขึ้นเนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 3 รอบ เพื่อเป็นที่รวบรวมข้อมูล ทางด้านมานุษยวิทยาและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เช่น สังคมวิทยา โบราณคดี ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ภาษา และวรรณกรรม เป็นแหล่งค้นคว้าศึกษา และให้บริการข้อมูลทาง ด้านมานุษยวิทยาแก่นักวิชาการ นักศึกษา และผู้ที่สนใจ มีนิทรรศการถาวรที่จัดแสดง ได้แก่ ห้องพระราชประวัติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ห้องพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาที่ทำในประเทศไทย นิทรรศการชาติพันธุ์วิทยาทาง โบราณคดีนิทรรศการพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย ศูนย์มานุษย-วิทยาสิรินธรตั้งอยู่ ถนนบรมราชชนนี เขตตลิ่งชัน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเรือพระราชพิธี ตั้งอยู่ริมคลองบางกอกน้อยตรงข้าม สถานีรถไฟธนบุรี เป็นอุ้งเก็บเรือที่ใช้ในพระราชพิธีต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี ถึงกรุงรัตนโกสินทร์ เรือเหล่านี้เป็นเรือชุดทั้งสิ้น เรือพระราชพิธีที่เก็บอยู่ ได้แก่ เรือพระที่นั่งสุพรรณหงษ์ เรือพระที่นั่งอนันตนาคราช เรือพระที่นั่งอนนทชาติโกษงค์ เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ และเรือพระที่นั่งอื่น ๆ อีกหลายลำ

หอศิลป์ อยู่ข้างสะพานพระปิ่นเกล้า ถนนเจ้าฟ้า อดีตเคยเป็นโรงผลิตเหรียญ-กษาปณ์ของไทยปัจจุบันเป็นศูนย์รวบรวม และจัดแสดงผลงานศิลปะทั้งแบบประเพณี ไทยโบราณ และแบบสากลร่วมสมัยของศิลปินที่มีชื่อเสียงของไทยทั้งในอดีต และปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีภาพเขียนสีน้ำมันฝีพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้า-อยู่หัวรัชกาลที่ 9 ติดตั้งแสดงอยู่ด้วย

อาร์เตล แกลเลอรี เป็นแกลเลอรีที่จัดแสดงผลงานศิลปะของอาจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์ และนิทรรศการผลงานของศิลปินท่านอื่นที่นำมาจัดแสดงหมุนเวียน

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สร้างขึ้นตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ตั้งอยู่บริเวณที่ทำการของธนาคารกรุงเทพ สาขาสะพานผ่านฟ้า และศูนย์สังคีตศิลป์เดิม ปรับปรุงใหม่เป็นหอศิลป์ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 สืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2544 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานรางวัลและเสด็จทอดพระเนตรผลงานจิตรกรรมบัวหลวงต้นแบบภาพปีก ณ ธนาคารกรุงเทพ สำนักงานใหญ่ นายชาติรี โสภณพนิช ประธานกรรมการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ร่วมกับผู้มีจิตศรัทธาอีกหกท่านได้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินจำนวน 7 ล้านบาท เพื่อทรงใช้สอยตามพระราชอัชฌาศัย พระองค์ได้มีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวนนี้แก่ นายชาติรี โสภณพนิช ให้เป็นทุนประเดิมในการสร้างหอศิลป์ สำหรับใช้เป็นที่จัดการแสดงของศิลปินไทยโดยเฉพาะศิลปินรุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่น แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ตลอดจนศิลปินอาวุโสที่ได้รับการยกย่อง และได้รับพระราชทานพระราชนุญาตให้อัญเชิญพระนามาภิไธยเป็นมงคลนามว่า หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2546 แต่ละชั้นจัดแสดงนิทรรศการหัวข้อต่าง ๆ เช่น ภาพจิตรกรรมบัวหลวง และนิทรรศการ

เดอะ สีส้มแกลเลอรี อาร์ตสเปซ เป็นห้องแสดงนิทรรศการหมุนเวียน การรวมผลงานทางศิลปะที่มากที่สุด ใหญ่ที่สุด และหลากหลายที่สุด

หอศิลป์และวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ที่บริเวณสี่แยกปทุมวัน เป็นสถานที่รวบรวมการจัดแสดงงานศิลปวัฒนธรรมทุกสาขา ทุกแขนง รวมทั้งศิลปกรรมร่วมสมัย

โรงละคร

สยามนิรมิต ตั้งอยู่ที่ถนนเทียมร่วมมิตร แขวงศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ข้างสถานทูตเกาหลีใต้ เขตห้วยขวาง เป็นสถานที่จัดแสดงโชว์ศิลปวัฒนธรรมไทย รูปแบบใหม่ระดับมาตรฐานโลก โดยใช้เทคนิคพิเศษผสมผสานกับการละคร แสดงเรื่องราวย้อนรอยประวัติศาสตร์ภาคต่าง ๆ ของไทย เรื่องของภพภูมิต่าง ๆ นรก หิมพานต์ สวรรค์ ดินแดนแห่งจินตนาการจากรรณคดีและวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ของไทย ที่น่าตื่นตาตื่นใจ โดยใช้นักแสดงกว่า 150 คน โรงละครรองรับผู้เข้าชมได้กว่า 2,000 ที่นั่ง เปิดแสดงวันละ 1 รอบ เวลา 20.00 น. ค่าบัตรเข้าชม 1,500 บาท ก่อนเข้าชมการแสดง สามารถเดินชมบรรยากาศบ้านเรือนไทยสี่ภาคบริเวณด้านนอกโรงละคร และมีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่ม สยามนิรมิตได้รับรางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2551 รางวัลดีเด่น ประเภทแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ

การแสดงโขน ศาลาเฉลิมกรุง ชมสุดยอดศิลปะการแสดงชั้นสูง โขนศาลาเฉลิมกรุง “ชุดหนุมาณชาญกัมแพง” ถ่ายทอดผ่านการแสดงอันวิจิตรงดงาม ตระการตา และถูกต้องตามขนบจารีตแบบแผน ดำเนินเรื่องราวสั้นกระชับด้วยการพากย์-เจรจา และเพลงหน้าพาทย์แบบโบราณ ชมความพิเศษสวยงามของเครื่องแต่งกายที่วิจิตรตามขนบเดิม ซึ่งสร้างสรรค์เพื่อการแสดงครั้งนี้โดยเฉพาะ

ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง บนเนื้อที่ 23 ไร่ เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ อนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ภายในศูนย์ฯ ประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ เช่น โรงละคร ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการภาษา และห้องโสตทัศนูปกรณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี “หอไทยนิทัศน์” ตั้งอยู่บนชั้น 2 ของอาคารนิทรรศการและการศึกษา ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจัดแสดงเรื่องราวของอารยธรรมไทย แบ่งการจัดแสดงออกเป็น ความเป็นมาของชนชาติไทย วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย ภาษาและวรรณคดีไทย ประเทศไทยกับโลก และวีรกรรมและเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ไทย โดยใช้วัตถุจำลอง การฉายสไลด์มัลติวิชชั่น วิดีทัศน์

โรงละครแห่งชาติ เป็นโรงมหรสพอยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร จัดแสดง การละเล่น ละคร ฯลฯ ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ ระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน มีการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น โขน ละคร บริเวณสนามหญ้าหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

ภัทราวดีเธียเตอร์ จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2535 โดยคุณภัทราวดี มีชูชน นักแสดง นักเขียน ผู้กำกับการแสดง ที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ภัทราวดีเธียเตอร์ เป็นโรงละครเอกชนที่มีการแสดงระดับสากล

เมืองไทยรัชดาลัยเธียเตอร์ โรงละครเวทีสโตนีย์บรอดเวย์ที่ได้มาตรฐาน และทันสมัยแห่งแรกในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ชั้น 4 ศูนย์การค้าเอสพลานาด ถนนรัชดาภิเษก จุฬุชมได้ 1,455 ที่นั่ง เปิดการแสดงครั้งแรกด้วย ละครเพลงเรื่อง ฟ้ายจรตทราย เดอะ มิวสิคัล

อักษราหุ่นละครเล็ก จัดการแสดงหุ่นละครเล็กในชุดต่าง ๆ ผนวกกับท่วงทำนอง ของออเคสตรา สถานที่ติดต่อ โรงละครอักษรา คิง เพาเวอร์ 8/1 คิงเพาเวอร์ คอมเพล็กซ์ ถนนรางน้ำ แขวงถนนพหลโยธิน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

วิถีชีวิตและธรรมชาติ

ตลาดน้ำวัดไทร ตั้งอยู่ในเขตจอมทอง ฝั่งธนบุรี เคยเป็นแหล่งเที่ยวชมวิถีชีวิต ทางน้ำที่เคยรุ่งเรืองในอดีต แต่ได้ถูกทิ้งร้างให้ซบเซาเนื่องจากมีถนนหลายสายเกิดขึ้น ในพื้นที่ ปัจจุบันได้รับการฟื้นฟูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัยที่สวยงามอีกครั้งหนึ่ง นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวไปตามทางน้ำเส้นทางสายประวัติศาสตร์ ที่ตลาดน้ำไปด้วยเรือขายสินค้าจากสวนและการซื้อขายสินค้าบนบกริมฝั่งคลองสนามชัย หน้าตลาดน้ำวัดไทร โดยเฉพาะในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และแวะชมตำหนักทอง หอกลองเก่า สถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาในวัดไทร เก๋งจีนที่ประทับรัชกาลที่ 3 ตุ๊กตาจีน ล้ำค่า ในวัดราชโอรส นมัสการพระพุทธรูปทรงเครื่องจักรพรรดิและภาพเขียนเรื่อง สามก๊กที่วัดนางนอง นมัสการหลวงปู่เฒ่าวัดหนึ่ง และชมการแสดงสาธิตการจับงู ที่สวนงูริมฝั่งคลองด่าน

ตลาดน้ำตลิ่งชัน อยู่บริเวณหน้าสำนักงานเขตตลิ่งชัน เป็นตลาดกึ่งชนบท ผสมผสานระหว่างชีวิตริมน้ำกับธรรมชาติ มีเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ที่ตรงกับวันศุกร์หรือวันจันทร์ เวลาประมาณ 07.00-17.00 น. พ่อค้าแม่ค้า ซึ่งก็คือชาวสวนในพื้นที่จะเริ่มนำผลผลิตจากสวน ซึ่งมีทั้งพันธุ์ไม้ ผักสด ผลไม้ ปลา และอาหารต่าง ๆ มาจำหน่ายเหมือนตลาดสดทั่วไปแต่ผลผลิตจะเปลี่ยนไปตามฤดูกาล นอกจากนี้ยังมีร้านอาหารบนแพริมน้ำและมีเรือทัวร์ของเอกชนพาชมคลอง ชมสวน ซึ่งจะได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ริมน้ำของชาวตลิ่งชัน

เขาวราช ถนนเขาวราชได้สมญานามว่า เป็นถนนสายทองคำ เป็นแหล่งรวมร้านทองคำรูปพรรณเก่าแก่คุณภาพดี ยามค่ำคืนยังเป็นที่ยรวบรวมสุดยอดร้านอาหารอร่อย หลากหลายร้าน และยังเป็นที่ตั้งชุมชนประจวบคีรีขันธ์ที่ชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตสัมพันธวงศ์สร้างขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 6 รอบ

ตลาดธนบุรี สนามหลวง 2 ตั้งอยู่ที่ถนนเลียบบคลองทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา เป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าคุณภาพดีราคาถูก ย่านฝั่งธนบุรี มีพันธุ์ไม้นานาชนิด อุปกรณ์จัดสวน และสินค้าต่าง ๆ มากมาย

ชายทะเลบางขุนเทียน เป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่ขนานกับทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยป่าเสม และป่าโกงกาง ตามชายฝั่งเป็นที่อาศัยของนกต่าง ๆ

ตาราง 5

ศูนย์บริการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	จุดบริการนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร	สถานที่ตั้ง
1.	จุดบริการส่วนหน้า กองการท่องเที่ยว	กองการท่องเที่ยว เขตพระนคร
2.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	หน้าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เขตปทุมวัน
3.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลเวิลด์	หน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ เขตปทุมวัน
4.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวบริเวณทางเท้าตรงข้าม สยามเซ็นเตอร์	ตรงข้ามสยามเซ็นเตอร์ เขตปทุมวัน
5.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าอุทยานเบญจสิริ	หน้าอุทยานเบญจสิริ เขตคลองเตย

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	จุดบริการนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร	สถานที่ตั้ง
6.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าโรงแรมแอมบาสเดอร์	หน้าโรงแรมแอมบาสเดอร์ ถนนสุขุมวิท เขตวัฒนา
7.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าโรงแรมคราวน์ พลาซ่า (แพนแปซิฟิก)	หน้าโรงแรมคราวน์ พลาซ่า เขตบางรัก
8.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าการบินไทย สีลม	หน้าการบินไทย สีลม
9.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าศูนย์การค้า แพลตินั่ม	หน้าศูนย์การค้าแพลตินั่ม เขตราชเทวี
10.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ	หน้ากัศดาการพงษ์ เขตราชเทวี
11.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าวัดชนะสงคราม	หน้าวัดชนะสงคราม เขตพระนคร
12.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าห้างสรรพสินค้า สยามพารากอน	หน้าห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน เขตปทุมวัน
13.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวบริเวณหัวถนนเยาวราช	ตรงข้ามเวียน โอเดียน เขตสัมพันธวงศ์
14.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง	หน้าห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง
15.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าสถานีรถไฟใต้ดินหัวลำโพง	หน้าสถานีรถไฟใต้ดินหัวลำโพง เขตปทุมวัน
16.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าสถานีรถไฟลอยฟ้าอโศก	หน้าสถานีรถไฟลอยฟ้าอโศก เขตวัฒนา
17.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าโรงพยาบาลศูนย์เซ็นจูรี่	หน้าโรงพยาบาลศูนย์เซ็นจูรี่ ถนนพญาไท เขตราชเทวี
18.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวเชิงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ	เชิงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ ฝั่งท่าเรือคลองแสนแสบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
19.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวบริเวณเกาะกลาง ถนนวงเวียนสิบสามห้าง	บริเวณเกาะกลาง ถนนวงเวียนสิบสามห้าง ข้างวัดบวรนิเวศวิหาร เขตพระนคร
20.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าวัดสุทัศนเทพวราราม	หน้าวัดสุทัศนเทพวราราม ด้านถนนอนุสาวรีย์ เขตพระนคร
21.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าประตูทางเข้าที่ 1 ตลาดนัดจตุจักร	หน้าประตูทางเข้าที่ 1 ตลาดนัดจตุจักร ถนนกำแพงเพชร 2 เขตจตุจักร
22.	ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหน้าพระบรมมหาราชวัง	หน้าพระบรมมหาราชวัง ถนนหน้าพระธาตุ เขตพระนคร

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	จุดบริการนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร	สถานที่ตั้ง
23.	ผู้ให้บริการการท่องเที่ยวหน้าสวนสราญรมย์	หน้าสวนสราญรมย์ ถนนสนามไชย เขตพระนคร
24.	ผู้ให้บริการการท่องเที่ยวหน้าสโมสรราชนาวี	หน้าสโมสรราชนาวี บริเวณท่าช้าง เขตพระนคร

ที่มา. จาก *ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553* (หน้า 30), โดย สำนัก-
พัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 6

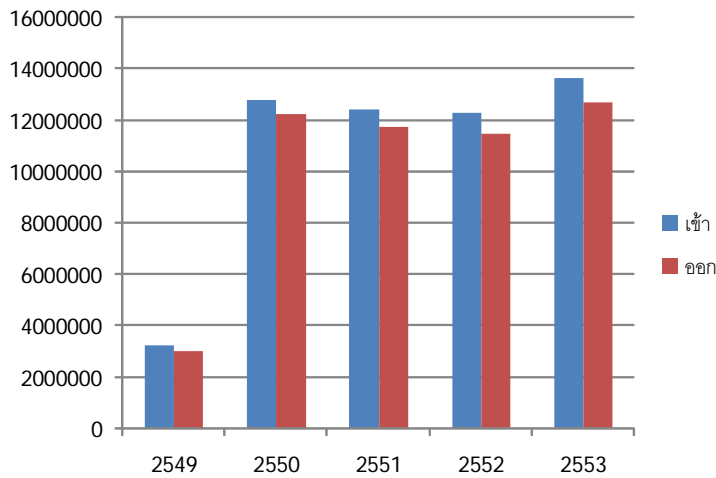
การเดินทางเข้า-ออก ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ปี พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2553

(หน่วย: ล้านคน)

การเดินทางนักท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.				
	2549 (ก.ย. - ธ.ค.)	2550	2551	2552	2553
เข้า					
ไทย	600,118	2,330,765	2,356,682	2,486,529	2,935,012
ต่างชาติ	2,674,772	10,437,705	10,082,445	9,813,288	10,740,191
รวม	3,274,890	12,768,470	12,439,127	12,299,808	13,628,798
ออก					
ไทย	582,960	2,349,124	2,349,542	2,452,459	2,899,406
ต่างชาติ	2,450,511	9,895,998	9,396,608	9,039,145	9,858,438
รวม	3,033,471	12,245,122	11,746,132	11,491,604	12,713,092

หมายเหตุ: ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเริ่มใช้เดือนกันยายน พ.ศ. 2549

ที่มา. จาก *ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553* (หน้า 31), โดย สำนัก-
พัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ภาพ 4 จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้า-ออก ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ที่มา. จาก ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553 (หน้า 31), โดย สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

จากตาราง 6 และภาพ 4 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง ในปี พ.ศ. 2551 เหลือ 10,082,445 คน จากปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 10,437,705 คน ซึ่งเกิดจากกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ได้บุกเข้ายึดท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และทำการยึดได้สำเร็จ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2551 จึงทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

ต่อมาวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2552 ถึงวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 เกิดความไม่สงบทางการเมืองในกรุงเทพมหานคร ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง ต่อเนื่องลงไปอีก จากปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 10,082,445 คน เหลือนักท่องเที่ยวจำนวน 9,813,288 คน ในปี พ.ศ. 2552 ทำให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยว โดยเฉพาะเกิดผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 7

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสอบถามข้อมูลท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.	จำนวนคน	% จากปีก่อน	± จากปีก่อน
2548	262,188	-	
2549	288,654	110.09	
2550	339,860	117.17	+7.08
2551	316,348	93.08	-24.09
2552	251,047	79.35	-13.73
2553	262,675	104.37	+25.02

ที่มา. จาก ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553 (หน้า 32), โดย สำนัก-
พัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

จากตาราง 7 พบว่า ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2551 ลดลงจาก
ปี พ.ศ. 2550 ร้อยละ 24 และปี พ.ศ. 2552 ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 13.73 ซึ่งเกิดจาก
เกิดเหตุการณ์ก่อความไม่สงบของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
(นปช.) ทำให้ผู้ให้บริการท่องเที่ยวถูกทำลาย ไม่สามารถเปิดให้บริการได้ อย่งไรก็ดี
ในปี พ.ศ. 2553 จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการฯ ได้เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2552
ร้อยละ 25.02

ตาราง 8

ข้อมูลสถิติเฉพาะนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549-2553

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)					
ผู้เยี่ยมชม	12,371,381	11,628,458	11,416,672	10,086,481	11,361,808
นักท่องเที่ยว	11,637,412	10,843,548	10,012,699	9,370,883	10,444,176
นักท่องเที่ยว	733,969	784,910	1,403,973	715,598	917,632
ระยะเวลาพักเฉลี่ย (วัน)	3.26	2.56	4.33	6.11	5.48

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2549	2550	2551	2552	2553
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)					
ผู้เยี่ยมเยือน	3,764.60	3,741.57	5,272.14	4,013.03	4,326.11
นักท่องเที่ยว	3,793.13	3,771.14	5,423.68	4,031.66	4,353.76
นักท่องเที่ยว	2,289.68	2,287.99	2,393.24	2,523.79	2,603.07
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	336,621.89	294,532.78	348,748.62	331,454.31	427,504.19

ที่มา. จาก ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553 (หน้า 33), โดย สำนัก-
พัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

จากตาราง 8 พบว่า ตัวเลขในปี พ.ศ. 2552 จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงด้วย เป็นผลจากการเกิดเหตุการณ์ก่อความไม่สงบ ซึ่งผลดังกล่าวกระทบโดยตรงกับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพมหานครจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากที่สุดและมีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมากที่สุดด้วย

บทที่ 4

วิธีการวิจัยและผลการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยการเมืองส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเที่ยวที่ตั้งในเขต กรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในเขตพื้นที่ สีสุม สุขุมวิท เพชรบุรีตัดใหม่ และถนนข้าวสาร เป็นการศึกษาทั้งทั้งในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย พร้อมทั้งสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกโดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจบริษัทนำเที่ยวในพื้นที่สุขุมวิท จำนวน 100 ราย สีสุมจำนวน 100 ราย เพชรบุรีตัดใหม่จำนวน 100 ราย และถนนข้าวสาร จำนวน 100 ราย ที่มีผลกระทบจากการเมืองมากที่สุดต่อการประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด เก็บในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554

เมื่อได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ และสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม แล้วเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ลักษณะของกิจการนำเที่ยว ระยะเวลาที่ดำเนินธุรกิจ ประเภทค่าใช้จ่ายต่อปี วิธีการติดต่อลูกค้า จำนวนคนงาน และสัญชาติของนักท่องเที่ยว (ลูกค้า)

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง ประกอบด้วย คุณภาพและขนาดกลุ่ม ของลูกค้า ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงราคาโปรแกรมทัวร์ การแข่งค่า ของอัตราแลกเปลี่ยน กลุ่มประเทศลูกค้าเดิม การเปลี่ยนแปลงตลาดประเทศลูกค้าใหม่ การเชื่อมโยงกับบริษัททัวร์ในต่างประเทศ ปัญหาการเมืองต่อขนาดของลูกค้าทัวร์ ความเชื่อมั่นต่อการช่วยเหลือของภาครัฐบาล และปัญหาความไม่สงบมีผลต่อรายได้ลดลง

ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบและความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา สอบถามถึงสาเหตุที่ได้รับผลกระทบ มาตรการการแก้ไขของรัฐบาล ความพึงพอใจต่อมาตรการการแก้ไขของรัฐบาล ทศนคติและความพอใจของผู้ประกอบการท่องเที่ยว จากการตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามแบ่งระดับความพอใจเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (เพ็ญแข ศิริวรรณ, 2540, หน้า 86)

ระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5

ระดับมาก มีค่าเท่ากับ 4

ระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3

ระดับน้อย มีค่าเท่ากับ 2

ระดับน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1

คะแนนระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดความสำคัญ โดยแบ่งช่วงความกว้างของคะแนนแต่ละระดับไว้เท่ากัน คือ 0.80 ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนมากที่สุด} - \text{คะแนนน้อยที่สุด}}{\text{จำนวนชั้นข้อมูล}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้น ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดความสำคัญ โดยแบ่งช่วงความกว้างของคะแนนแต่ละระดับไว้เท่ากัน คือ 0.80 ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตร

4.21-5.00 = ระดับมากที่สุด

3.41-4.20 = ระดับมาก

2.61-3.40 = ระดับปานกลาง

1.81-2.60 = ระดับน้อย

1.00-1.80 = ระดับน้อยที่สุด

โดยที่คำถามในส่วนที่ 3 เป็นมาตรประเมินค่า (rating scale) จึงทำการตรวจสอบความสอดคล้องภายในของคำถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์ Alpha เป็นค่าที่เกิดจากค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคำถามทุกคำถาม ดังนี้ (สุวิมล ตรีภานันท์, 2548, หน้า 142-145)

สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α = ค่าความสอดคล้องภายใน

n = จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ตาราง 9

ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคอัลฟาของแต่ละระดับกระทบและความคิดเห็น

ผลกระทบและความคิดเห็น	จำนวนรายการ	ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคอัลฟา
สาเหตุที่รับผลกระทบ มี 8 คำถาม	8	0.75
เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไข มี 4 คำถาม	4	0.962
ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ มี 10 คำถาม	10	1.41
แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น มี 7 คำถาม	7	0.545
รวม	29	0.96

จากตาราง 9 แสดงค่า Alpha ซึ่งหมายถึง ค่า Cronbach's Alpha ซึ่งได้ .96 แสดงว่าทั้ง 29 คำถามมีความเชื่อถือได้มาก เพราะค่า .96 เป็นบวกและมีค่าใกล้ 1 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, หน้า 453)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจำแนกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ห้อธิบายได้ดังนี้ (ดูตาราง 10)

ตาราง 10

คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยว

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ							
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของธุรกิจ	50	12.5	15	3.75	20	5.0	315	78.75
1. นำเที่ยวเฉพาะพื้นที่	4	1.0	-	-	-	-	9	2.25
2. นำเที่ยวในประเทศ (inbound)	7	1.75	1	0.25	2	0.5	55	13.75
3. นำเที่ยวต่างประเทศ (out bound)	7	1.75	1	0.25	1	0.25	69	17.25
4. นำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ir-outbound)	32	8.0	13	3.25	17	4.25	182	45.5
ระยะเวลาที่ดำเนินธุรกิจ								
1. 0-2 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
2. มากกว่า 2-5 ปี	23	5.75	2	0.5	4	1.0	102	25.5
3. มากกว่า 5-10 ปี	20	5.0	13	3.25	16	4.0	210	52.5
4. มากกว่า 10 ปี	7	1.75	-	-	-	-	3	0.95
ประเภทค่าใช้จ่าย 1 ปี								
1. ค่าเช่าสถานที่	47	11.75	13	3.25	19	4.75	298	74.5
2. ค่าเช่ารถ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. ค่าจ้างคนงาน	50	12.5	15	3.75	20	5.0	315	78.75
4. ค่าสมาชิกกับองค์การท่องเที่ยว	50	12.5	15	3.75		5.0	315	78.75

ตาราง 10 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ									
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/มจ.		ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการติดต่อลูกค้า										
1. ทางอินเทอร์เน็ต	50	12.5	15	3.75	20	5.0	315	78.75		
2. โฆษณาสิ่งตีพิมพ์	3	0.75	10	2.5	10	2.5	201	50.25		
3. รับช่วงจากบริษัทอื่น	42	10.5	8	2.0	10	2.5	210	52.5		
4. มีตัวแทนในต่างประเทศ	2	0.5	-	-	3	0.75	11	2.75		
5. ลูกค้านำมาเอง	47	11.75	7	1.75	5	1.25	312	78.0		
จำนวนพนักงาน (คน) พนักงานประจำ										
1. 1-3 คน	46	11.5	10	2.5	7	1.75	121	30.25		
2. มากกว่า 3 คน	4	-	5	1.25	13	3.25	194	48.5		
3. พนักงานเฉพาะฤดูกาลท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	-	-	-		
4. พนักงานออกฤดูกาลท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	-	-	-		
สัดส่วนต้นทุนท่องเที่ยว (จากผู้ประกอบการ)										
1. ญี่ปุ่น	7	1.26	2	0.38	1	0.19	15	2.87		
2. จีน	5	0.91	1	0.19	1	0.19	20	3.83		
3. อังกฤษ	10	1.81	2	0.38	3	0.54	32	6.13		
4. อินเดีย	5	0.96	2	0.38	3	0.54	20	3.83		
5. ออสเตรเลีย	7	1.26	3	0.54	1	0.19	30	5.74		

ตาราง 10 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ											
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/มจ.					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. เยอรมัน	8	1.45	5	0.96	3	0.54	42	8.05				
7. รัสเซีย	4	0.72	3	0.54	3	0.54	31	5.94				
8. เกาหลี	2	0.38	2	0.38	1	0.19	12	2.30				
9. ไทย	3	0.54	2	0.38	3	0.54	18	3.54				
10. สหรัฐอเมริกา	9	1.63	5	0.96	4	0.72	47	9.00				
11. ฝรั่งเศส	4	0.72	3	0.54	3	0.54	32	6.13				
12. สวิตเซอร์แลนด์	4	0.72	2	0.38	2	0.38	29	5.56				
13. สวีเดน	4	0.72	2	0.38	2	0.38	25	4.79				
14. แคนาดา	2	0.38	1	0.19	1	0.19	22	4.21				
15. มาเลเซีย	5	0.96	3	0.54	2	0.38	27	5.17				
	X1 = 50		X2 = 15		X3 = 20		X4 = 315					

หมายเหตุ: รวมทุกธุรกิจใน 1 ปี

จากตาราง 10 เป็นข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามผู้ประกอบการ 400 ราย ในพื้นที่สุโขมวิท สีสม เพชรบุรี และถนนข้าวสาร แต่ละ 100 คำถาม ประกอบด้วย ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาที่ดำเนินธุรกิจ ประเภทค่าใช้จ่าย 1 ปี วิธีการติดต่อลูกค้า จำนวนพนักงาน โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ประเภทของธุรกิจ จากจำนวนผู้ประกอบการ 400 ราย ในพื้นที่ สุโขมวิท สีสม เพชรบุรี และถนนข้าวสาร จะเป็นบุคคลธรรมดา 50 ราย (ร้อยละ 12.5) ห้างหุ้นส่วนสามัญ 15 ราย (ร้อยละ 3.75) ห้างหุ้นส่วนจำกัด 20 ราย (ร้อยละ 5.0) และ บริษัทจำกัด 315 ราย (ร้อยละ 78.75)

ลักษณะของกิจการ ผู้ประกอบการแต่ละประเภทจะดำเนินธุรกิจในลักษณะแตกต่างกันดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ (ร้อยละ 8.0) รองลงมา คือ นำเที่ยวในระเทศอย่างเดียว และนำเที่ยวต่างประเทศเพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 1.75) และนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ (ร้อยละ 1.0)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ลักษณะของกิจการจะเป็นธุรกิจนำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร้อยละ 3.25) และรองลงมาเป็นการนำเที่ยวเฉพาะในประเทศ หรือนำเที่ยวเฉพาะต่างประเทศ (ร้อยละ 0.25)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ส่วนใหญ่นำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร้อยละ 4.25) รองลงมา คือ นำเที่ยวในประเทศ (ร้อยละ 0.5) และนำเที่ยวต่างประเทศ (ร้อยละ 0.25)

4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย เป็นกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ใหญ่ที่สุด นำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ มากที่สุด (ร้อยละ 45.5) รองลงมา คือ นำเที่ยวต่างประเทศ (ร้อยละ 17.25) นำเที่ยวในประเทศ (ร้อยละ 13.75) และนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ (ร้อยละ 2.25)

ระยะเวลาที่ดำเนินงาน ผู้ประกอบการแต่ละประเภทที่แตกต่างกันจะมีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำเนินธุรกิจ 2-5 ปี (ร้อยละ 5.75) รองลงมา คือ ดำเนินธุรกิจ 5-10 ปี (ร้อยละ 5.0) และมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 1.75)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจ 5-10 ปี (ร้อยละ 3.25) และรองลงมาดำเนินธุรกิจ 2-5 ปี (ร้อยละ 0.5)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจ 5-10 ปี (ร้อยละ 4.0) รองลงมา คือ ดำเนินธุรกิจ 2-5 ปี (ร้อยละ 1.0)
4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย 32.3) ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจ 5-10 ปี (ร้อยละ 52.5) รองลงมาดำเนินธุรกิจ 2-5 ปี (ร้อยละ 25.5) และมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 0.95) ประเภทค่าใช้จ่าย 1 ปี การดำเนินธุรกิจแตกต่างกันดังนี้
  1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ค่าใช้จ่ายจะเป็นค่าจ้างคนงาน และค่าสมาชิกกับองค์การท่องเที่ยว (ร้อยละ 12.5) รองลงมา คือ ค่าเช่าสถานที่ (ร้อยละ 11.75)
  2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ค่าใช้จ่ายจะเป็นค่าจ้างคนงาน และค่าสมาชิกกับองค์การการท่องเที่ยว (ร้อยละ 3.75) รองลงมา คือ ค่าเช่าสถานที่ (ร้อยละ 3.25)
  3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ค่าใช้จ่ายจะเป็น ค่าเช่าสถานที่ 19 ราย (ร้อยละ 95.0) ค่าจ้างคนงาน 20 ราย และค่าสมาชิกกับองค์การท่องเที่ยว (ร้อยละ 5.0) รองลงมาเป็นค่าเช่าสถานที่ (ร้อยละ 4.75)
  4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ค่าใช้จ่ายจะเป็น ค่าจ้างคนงานและสมาชิกกับองค์การท่องเที่ยว (ร้อยละ 78.75) รองลงมา คือ ค่าเช่าสถานที่ (ร้อยละ 74.5)
    - วิธีการติดต่อลูกค้า การดำเนินธุรกิจแตกต่างกันดังนี้
      1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย เป็นการติดต่อลูกค้าทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 12.5) รองลงมา คือ ลูกค้ามาหาเอง (ร้อยละ 11.75) รับช่วงจากบริษัทอื่น (ร้อยละ 10.5) จากโฆษณาสิ่งตีพิมพ์ (ร้อยละ 0.75) และมีตัวแทนในต่างประเทศ (ร้อยละ 0.5)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ติดต่อลูกค้าทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 3.75) โฆษณาสิ่งตีพิมพ์ (ร้อยละ 2.5) รับช่วงจากบริษัทอื่น (ร้อยละ 2.0) และลูกค้ามาหาเอง (ร้อยละ 1.75)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ติดต่อลูกค้าทางอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 5.0) โฆษณาสิ่งตีพิมพ์ และ รับช่วงจากบริษัทอื่น (ร้อยละ 2.5) ลูกค้ามาหาเอง (ร้อยละ 1.25) และมีตัวแทนในต่างประเทศ (ร้อยละ 0.75)

4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 78.75) ลูกค้ามาหาเอง (ร้อยละ 78.0) รับช่วงจากบริษัทอื่น (ร้อยละ 52.5) โฆษณาสิ่งตีพิมพ์ (ร้อยละ 50.25) และมีตัวแทนในต่างประเทศ (ร้อยละ 2.75)

จำนวนคนงาน (คน) พนักงานประจำ การดำเนินธุรกิจแตกต่างกันดังนี้

1. บุคคลธรรมดา ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานประจำ จำนวน 1-3 (ร้อยละ 11.5) และมากกว่า 3 คน (ร้อยละ 1.0)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวนคนงาน 1-3 คน (ร้อยละ 2.5) มากกว่า 3 คน (ร้อยละ 1.25)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวนคนงาน มากกว่า 3 คน (ร้อยละ 3.25) และจำนวนคนงาน 1-3 คน (ร้อยละ 1.75)

4. บริษัทจำกัด ส่วนใหญ่จำนวนคนงาน มากกว่า 3 คน (ร้อยละ 48.5) และรองลงมา คือ จำนวนคนงาน 1 -3 คน (ร้อยละ 30.25)

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง

จากตาราง 11 เป็นข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามผู้ประกอบการ 400 ราย หลังผลกระทบทางการเมืองส่งผลต่อการประกอบธุรกิจดังนี้

ตาราง 11

ผลกระทบจากปัญหาการเมือง

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ							
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หลังผลกระทบทางการเมือง								
คุณภาพและขนาดของลูกค้า								
1. คุณภาพสูงขึ้น	-	-	-	-	-	-	-	-
2. คุณภาพลดลง	50	12.50	15	3.75	20	25.00	315	78.75
3. คุณภาพคงเดิม	-	-	-	-	-	-	-	-
4. ขนาดกลุ่มใหญ่ขึ้น	-	-	-	-	-	-	-	-
5. ขนาดกลุ่มเล็กลง	50	12.50	15	3.75	20	25.00	315	78.75
6. ขนาดกลุ่มคงเดิม	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ								
1. เพิ่มขึ้น	50	12.50	15	3.75	20	25.00	315	78.75
2. ลดลง	-	-	-	-	-	-	-	-
3. ไม่เปลี่ยนแปลง	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 11 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ							
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปรับปรุงราคาโปรแกรมทัวร์								
1. ปรับราคาสูงขึ้น	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ปรับราคาลดลง	50	12.50	15	3.75	20	25.00	315	78.75
3. ใช้ราคาเดิม	-	-	-	-	-	-	-	-
อัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่ามีผลไม่มีผลให้								
1. ลูกทัวร์ลดลง	45	11.25	12	3.00	16	4.00	285	71.25
2. ลูกทัวร์คงเดิม	5	1.25	3	0.75	4	1.00	30	7.50
กลุ่มประเทศลูกทัวร์เดิม (พ.ศ. 2552)								
1. อเมริกา	23	5.75	3	0.75	9	2.25	142	35.50
2. อังกฤษ	19	4.75	10	2.50	5	1.25	98	24.50
3. ฝรั่งเศส	8	2.00	2	0.50	6	1.50	76	19.00

ตาราง 11 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ							
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเปลี่ยนแปลงลูกค้านำเข้าประเทศไทยใหม่								
1. ไม่เคยเปลี่ยน	41	10.25	15	3.75	18	4.50	298	74.50
2. เปลี่ยนและได้ลูกค้าจากประเทศ	9	2.25	-	-	2	0.50	17	4.25
2.1 กатар	4	1.00	-	-	-	-	9	2.25
2.2 มาเลเซีย	4	1.00	-	-	2	0.50	2	0.50
2.3 อินเดีย	1	0.25	-	-	-	-	6	1.50
ท่านมีปัญหาการใช้บริการแก่ลูกค้าหรือประเทศใหม่หรือไม่								
1. มี	9	2.25	-	-	2	0.50	17	4.25
2. ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-
การเชื่อมโยงกับบริษัททัวร์ในต่างประเทศ								
1. มีการเชื่อมโยง	2	0.50	1	0.25	2	0.50	93	23.25
2. ไม่มีการเชื่อมโยง	48	12.00	14	3.5	18	4.50	222	55.50

ตาราง 11 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ									
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.		ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ เช่น ที่พัก ⁺ ตัว										
1. มีการเชื่อมโยง	50	12.5	15	3.75	20	5.0	315	78.75		
2. ไม่มีการเชื่อมโยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเกิดปัญหาทางทางการเมืองและยกเลิกทัวร์และลดขนาดลูกค้าทัวร์										
ลงท่านต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ลดลงหรือไม่										
1. รับผิดชอบ	50	12.5	15	3.75	20	5.0	315	78.75		
2. ไม่ต้องรับผิดชอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
กรณีรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ										
ท่านมีความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลเพียงใด										
1. เชื่อมากกว่า 80%	32	-	2	0.50	3	0.75	52	13.00		
2. เชื่อ 50-80%	10	8.00	7	1.75	12	3.00	122	30.50		
3. เชื่อต่ำกว่า 50%	8	2.50	6	1.50	5	1.25	130	32.50		
4. ไม่เชื่อมั่นเลย 0%	-	2.00	-	-	-	-	11	2.75		

ตาราง 11 (ต่อ)

รายละเอียด	ประเภทธุรกิจ							
	บุคคลธรรมดา		ห้างหุ้นส่วนสามัญ		ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด/บมจ.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จากปัญหาความไม่สงบทำให้รายได้จากการประกอบการลดลง								
ประมาณ								
1. 100 %	27	6.75	10	2.50	14	3.50	211	52.75
2. มากกว่า 80%	23	5.75	5	1.25	6	1.50	98	24.50
3. มากกว่า 50-80%	-	-	-	-	-	-	6	1.50
4. ต่ำกว่า 50%	-	-	-	-	-	-	-	-
ลูกค้าที่งดการเดินทางส่วนใหญ่จากประเทศ								
1. อเมริกา	20	5.00	8	2.00	11	2.75	124	31.00
2. อังกฤษ	18	4.5	5	1.25	9	2.25	113	28.25
3. ฝรั่งเศส	12	3.0	2	0.5	1	0.25	78	19.5
ลูกค้าที่งดการเดินทางเป็นลูกค้าต่างประเทศ								
1. ประจํา	29	7.25	9	2.25	11	2.75	272	68.0
2. ไม่ประจํา	21	5.25	6	1.5	9	2.25	43	10.75

จากตาราง 11 พบว่า หลังผลกระทบทางการเมือง ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจ
ดังนี้

คุณภาพและขนาดของลูกค้า ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย คุณภาพเลวลง และขนาดกลุ่มเล็กลง
(ร้อยละ 12.5)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย คุณภาพเลวลง และขนาดกลุ่มเล็กลง
(ร้อยละ 3.75)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย คุณภาพเลวลง) และขนาดกลุ่มเล็กลง
20 ราย (ร้อยละ 25.0)
4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย คุณภาพเลวลง และขนาดกลุ่มเล็กลง
(ร้อยละ 78.75)

ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 12.5)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3.75)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 25.0)
4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 78.75)

การปรับปรุงราคาโปรแกรมทัวร์ ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ปรับปรุงราคาตกลง (ร้อยละ 12.5)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ปรับปรุงราคาตกลง (ร้อยละ 3.75)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ปรับปรุงราคาตกลง (ร้อยละ 25.0)
4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ปรับปรุงราคาตกลง (ร้อยละ 78.75)

อัตราแลกเปลี่ยนเงินค่า ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ลูกทัวร์ลดลง (ร้อยละ 11.25) ลูกค้าทัวร์คงเดิม
(ร้อยละ 1.25)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ลูกทัวร์ลดลง (ร้อยละ 3.0) ลูกค้าทัวร์คงเดิม
(ร้อยละ 0.75)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ลูกทัวร์ลดลง (ร้อยละ 4.0) ลูกค้ำทัวร์คงเดิม (ร้อยละ 1.0)

4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ลูกค้ำทัวร์ลดลง (ร้อยละ 71.25) ลูกค้ำทัวร์คงเดิม (ร้อยละ 7.5)

กลุ่มประเทศลูกทัวร์เดิม อเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศส การเปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ ประเทศใหม่ หลังเกิดเหตุการณ์ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย ไม่เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ (ร้อยละ 10.25) เปลี่ยนแล้วได้ลูกทัวร์ (ร้อยละ 2.25) เป็นลูกทัวร์ จากประเทศกาตาร์ และ มาเลเซีย (ร้อยละ 1.0) และประเทศอินเดีย (ร้อยละ 0.25)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย ไม่เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์เลย (ร้อยละ 3.75)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย ไม่เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ (ร้อยละ 4.5) เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ (ร้อยละ 0.5) เป็นลูกทัวร์จากประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 0.5)

4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ไม่เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ (ร้อยละ 74.5) เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์ (ร้อยละ 4.25) เป็นลูกทัวร์จากประเทศกาตาร์ (ร้อยละ 2.25) ประเทศ อินเดีย (ร้อยละ 1.5) และประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 0.5)

ปัญหาการให้บริการแก่ลูกทัวร์จากประเทศใหม่ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ที่เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์แล้วได้ลูกทัวร์ใหม่แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องการให้บริการ เช่น การเดินทาง การดูแล และราคาที่ถูกลง ดังนี้

1. บุคคลธรรมดา เปลี่ยนตลาดแล้วได้ลูกทัวร์ใหม่และมีปัญหา (ร้อยละ 2.25)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ ไม่ได้เปลี่ยนตลาดลูกทัวร์เลย

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เปลี่ยนตลาดแล้วได้ลูกทัวร์ใหม่และมีปัญหา (ร้อยละ 0.5)

4. บริษัทจำกัด เปลี่ยนตลาดแล้วได้ลูกทัวร์ใหม่และมีปัญหา (ร้อยละ 4.25)

การเชื่อมโยงกับบริษัททัวร์ในต่างประเทศ

1. บุคคลธรรมดา มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 0.5) ไม่มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 12.0)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 0.25) ไม่มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 3.5)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 0.5) ไม่มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 4.5)
4. บริษัทจำกัด มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 23.25) ไม่มีการเชื่อมโยง (ร้อยละ 55.5)
 การเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ เช่น บริการตัว ที่พัก ผู้ประกอบการ
 400 ราย มีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ 400 ราย (ร้อยละ 100.0)
 หลังเกิดปัญหาทางการเมืองการยกเลิกทัวร์และการลดขนาดลูกทัวร์ลง
 การรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว 400 ราย ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย
 ที่เกิดขึ้น รวม 400 ราย (ร้อยละ 100.0)

กรณีรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลเพียงใด

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย มีความเชื่อมั่น ร้อยละ 50-80 (ร้อยละ 8.0)
 ความเชื่อมั่นต่ำกว่า ร้อยละ 50 (ร้อยละ 2.5) และไม่มีความเชื่อมั่นเลย (ร้อยละ 2.0)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย มีความเชื่อมั่นร้อยละ 50-80 มากที่สุด
 (ร้อยละ 1.75) ความเชื่อมั่นต่ำกว่า ร้อยละ 50 (ร้อยละ 1.5) และความเชื่อมั่นมากกว่า
 ร้อยละ 80 (ร้อยละ 0.5)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย มีความเชื่อมั่นต่ำกว่าร้อยละ 50 (ร้อยละ 3.0)
 ความเชื่อมั่นต่ำกว่าร้อยละ 50 (ร้อยละ 1.25) และความเชื่อมั่นมากกว่าร้อยละ 80
 (ร้อยละ 0.75)
4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย มีความเชื่อมั่น ต่ำกว่า ร้อยละ 50 (ร้อยละ 32.5)
 มีความเชื่อมั่นร้อยละ 50-80 (ร้อยละ 30.5) ความเชื่อมั่นมากกว่าร้อยละ 80 (ร้อยละ 13.0)
 และ ไม่มีความเชื่อมั่นเลย (ร้อยละ 2.75)

จากปัญหาความไม่สงบทำให้รายได้จากการประกอบการลดลง ผู้ประกอบการ
 มีผลกระทบ ดังนี้

1. บุคคลธรรมดา รายได้ลดลง ร้อยละ 100.0 (ร้อยละ 6.75) และมากกว่า
 ร้อยละ 80 (ร้อยละ 5.75)
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ รายได้ลดลง ร้อยละ 100.0 (ร้อยละ 2.25) และมากกว่า
 ร้อยละ 80 (ร้อยละ 1.25)
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด รายได้ลดลง ร้อยละ 100 (ร้อยละ 3.5) และมากกว่า
 ร้อยละ 80 (ร้อยละ 1.5)

4. บริษัทจำกัด รายได้ลดลง ร้อยละ 100 (ร้อยละ 52.75) และมากกว่า ร้อยละ 80 (ร้อยละ 24.5) และมากกว่า ร้อยละ 50-80 (ร้อยละ 1.5)

สัญชาติของลูกทัวร์ที่จัดการเดินทาง อเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศส ลูกค้าที่จัดการเดินทางหลังเหตุการณ์ความไม่สงบทำให้ลูกค้าทัวร์เริ่มจัดการเดินทาง ดังนี้

1. บุคคลธรรมดา จำนวน 50 ราย เป็นลูกค้าประจำที่จัดการเดินทาง (ร้อยละ 7.25) ลูกค้าที่ไม่ประจำจัดการเดินทาง (ร้อยละ 5.25)

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 15 ราย เป็นลูกค้าประจำที่จัดการเดินทาง (ร้อยละ 2.25) เป็นลูกค้าที่ไม่ประจำจัดการเดินทาง (ร้อยละ 1.5)

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 20 ราย เป็นลูกค้าประจำที่จัดการเดินทาง (ร้อยละ 2.75) เป็นลูกค้าที่ไม่ประจำจัดการเดินทาง (ร้อยละ 2.25)

4. บริษัทจำกัด จำนวน 315 ราย ลูกค้าประจำที่จัดการเดินทาง (ร้อยละ 68.0) เป็นลูกค้าที่ไม่ประจำจัดการเดินทาง (ร้อยละ 10.75)

ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบและความคิดเห็น

ระดับผลกระทบและความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา สอบถามถึงสาเหตุที่ได้รับผลกระทบ มาตรการการแก้ไขของรัฐบาล ความพึงพอใจต่อมาตรการการแก้ไขของรัฐบาล ทศนคคิและความพอใจของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังนี้ (ดูตาราง 13)

ตาราง 12

ระดับผลกระทบและความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา

รายละเอียด	ระดับผลกระทบและความคิดเห็น										รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับผลกระทบ	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย				
สาเหตุที่ทำให้ได้รับผลกระทบจากวิกฤต														
- ความไม่สงบจากการขัดแย้งภายในประเทศ	248	113	39	-	-	400	มากที่สุด	4.52	มากที่สุด					
	(62.0)	(28.25)	(9.75)	-	-	(100)								
- ปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ	252	137	11	-	-	400	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด					
	(63)	(34.25)	(2.75)	-	-	(100)								
- ปัญหาทางด้านการเมืองจากประเทศใกล้เคียง	78	14	9	114	185	400	น้อย	2.22	น้อย					
	(19.5)	(3.5)	(2.25)	(28.5)	(46.25)	(100)								
- ปัญหาจากเศรษฐกิจโลก	168	193	39	-	-	400	มาก	4.32	มาก					
	(42.0)	(48.25)	(9.75)	-	-	(100)								
- โรคระบาด เช่น ไข้หวัด 2009	12	199	189	-	-	400	มาก	3.56	มาก					
	(3.0)	(49.75)	(47.25)	-	-	(100)								
- ราคาน้ำมันแพง	5	17	215	91	72	400	น้อย	2.48	น้อย					
	(1.25)	(4.25)	(53.75)	(22.75)	(18.0)	(100)								
- ค่าเงินบาทแข็งค่า	-	32	57	68	243	400	น้อยที่สุด	1.70	น้อยที่สุด					
	-	(8.0)	(14.25)	(17.0)	(60.75)	(100)								

ตาราง 12 (ต่อ)

(หน่วย/ราย: ร้อยละ)

รายละเอียด	ระดับผลกระทบและความคิดเห็น						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ระดับผลกระทบ
- ปัญหาทางด้านสัญชาตญาณ	162 (40.5)	184 (46.0)	54 (13.5)	-	-	400 (100)	4.27 มาก
เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขที่มีผลต่อการประกอบการท่องเที่ยว							
- แนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว	42 (10.5)	67 (16.75)	75 (18.75)	184 (46.0)	32 (8.0)	400 (100)	2.76 น้อย
- ประชาสัมพันธ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจัง	39	171	92	80	18	400	3.33 ปานกลาง
- และต่อเนื่องเช่นทำ food show ในต่างประเทศ	(9.75)	(42.75)	(23.0)	(20.0)	(4.50)	(100)	
- ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย							
ความสะอาดรวมถึงสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า							
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว							
การตลาด/เว็บไซต์/ธรรมเนียมด้านการท่องเที่ยว อื่น ๆ	80 (20.0)	145 (36.25)	117 (29.25)	32 (8.0)	26 (6.5)	400 (100)	3.35 ปานกลาง
เช่น ลดภาษี							
- มีแหล่งเงินทุน เข้ามาดูแลผู้ประกอบการ	211 (52.75)	189 (47.25)	-	-	-	400 (100)	4.53 มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

(หน่วย/ราย: ร้อยละ)

รายละเอียด	ระดับผลกระทบและความคิดเห็น							รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับผลกระทบ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ระดับผลกระทบ			
ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ										
- ให้ส่วนราชการจัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้น	61	54	43	187	55	400	2.70	ปานกลาง		
แทนการประชุมในต่างประเทศ	(15.25)	(13.5)	(10.75)	(46.75)	(13.75)	(100)				
- เอกชนสามารถนำค่าใช้จ่ายในการประชุม สัมมนา										
อบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศ	82	55	65	117	81	400	2.85	ปานกลาง		
ให้แก่พนักงานเป็นค่าใช้จ่ายในรอบบัญชี	(20.5)	(13.75)	(16.25)	(29.25)	(20.25)	(100)				
ปี พ.ศ. 2552 ได้ 2 เท่า	107	130	162	1	-	400	3.86	ปานกลาง		
- การประกันคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามา	(26.75)	(32.5)	(40.5)	(0.25)	-	(100)				
ในประเทศในกรณีเกิดการจลาจล	69	78	82	45	126	400	2.80	น้อย		
- การขยายเวลาการอยู่ในประเทศไทยจาก 30 วัน เป็น	(17.25)	(19.5)	(20.5)	(11.25)	(31.5)	(100)				
90 วัน	189	178	33	-	-	400	4.39			
- ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประจอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553	(47.25)	(44.5)	(8.25)	-	-	100				
- ลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยานแห่งชาติ	4	2	2	301	91	400	1.82	น้อย		
	(1.0)	(0.5)	(0.5)	(75.5)	(22.75)	(100)				
- ลดหย่อนค่าประกันการใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการ	69	22	18	201	90	400	2.45	น้อย		
นำเที่ยว	(17.25)	(5.5)	(4.5)	(50.25)	(22.5)	(100)				

ตาราง 12 (ต่อ)

(หน่วย/ราย: ร้อยละ)

รายละเอียด	ระดับผลกระทบและความคิดเห็น						รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับผลกระทบ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
- การเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิวีซ่าที่ปลายทาง (visa on arrival) ในอินโดจีน และประเทศใกล้เคียง รวมถึง 6 ประเทศในตะวันออกกลาง	47 (11.75)	31 (7.75)	13 (3.25)	192 (48)	117 (29.25)	400 (100)	2.25	น้อย	
- ส่งเสริมให้มีกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศที่ขอวีซ่าลำบาก (นำร่องในประเทศคูเวตและกาตาร์)	40 (10.0)	3 (0.75)	3 (0.75)	291 (72.75)	63 (15.75)	400 (100)	2.17	น้อย	
- มีองค์การเฉพาะตรวจสอบดูแลระเบียบวิธีการต่างๆ จนถึงระบบขั้นตอนสุดท้ายแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีมาตรฐานเดียวกัน	105 (26.25)	19 (4.75)	3 (0.75)	197 (49.25)	76 (19.0)	400 (100)	2.70	ปานกลาง	
แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น	241 (60.25)	137 (34.25)	22 (16.5)	-	-	400 (100)	4.55	มากที่สุด	
- ควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว	214	105	65	14	2	400	4.29	มากที่สุด	
- ภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนผู้ประกอบการท่องเที่ยว	297 (74.25)	97 (24.25)	6 (1.5)	-	-	400 (100)	4.73	มากที่สุด	
- ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยว	183	97	119	1	-	400	4.16	มากที่สุด	
- ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้น	198	122	78	2	-	400	4.29	มากที่สุด	

ตาราง 12 (ต่อ)

(หน่วย/ราย: ร้อยละ)

รายละเอียด	ระดับผลกระทบและความคิดเห็น						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย ระดับผลกระทบ
- ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุด	(49.5)	(30.5)	(19.5)	(0.5)	-	(100)	
- การมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ เช่น การที่จะเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวในอาเซียน	(70.0)	(28.75)	(1.25)	-	-	(100)	4.69 มากที่สุด
- เพราะมีผลต่อผู้ประกอบการโดยตรง	(56.25)	(27.25)	(12.75)	(1.75)	(2.0)	(100)	4.34 มากที่สุด

ระดับผลกระทบและความคิดเห็น โดยรวม $\bar{X} = 3.48$

จากตาราง 12 ระดับผลกระทบจากผลกระทบทางการเมืองและแนวทางแก้ไข รวมถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลการประเมินระดับผลกระทบและความคิดเห็นเรียงลำดับดังนี้

1. แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.435$) แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีความต้องการสูงที่จะให้แนวทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้นต้องการมากที่สุด คือ ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุด

2. เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขที่มีผลต่อการประกอบการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.542$) แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีความต้องการให้รัฐบาลแก้ไขสูงทีเดียว คือ การมีแหล่งเงินทุนเข้ามาดูแลผู้ประกอบการ

3. สาเหตุที่ทำให้ได้รับผลกระทบจากวิกฤติ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.542$) แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่ผลกระทบนั้นมีความรุนแรงมากที่สุด คือ ความไม่สงบจากการขัดแย้งภายในประเทศ

4. ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.79$) แสดงให้เห็นถึงมีความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศ

จากตาราง 12 ระดับผลกระทบจากผลกระทบทางการเมืองและแนวทางแก้ไข รวมถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ผลการประเมินระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สาเหตุที่ทำให้ได้รับผลกระทบจากวิกฤติ

1.1 ความขัดแย้งทางภายในประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศมีผลกระทบต่อประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 62.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 28.25) และปานกลาง (ร้อยละ 9.75) ค่าเฉลี่ยสาเหตุความขัดแย้งภายในประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

1.2 ปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจากปัญหาการเมืองภายในประเทศมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว ในกรุงเทพมหานครในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 63.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 34.25) และปานกลาง (ร้อยละ 2.75) ค่าเฉลี่ยเกิดจากปัญหาการเมืองภายใน ประเทศอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

1.3 ปัญหาทางด้านการเมืองจากประเทศใกล้เคียง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว เห็นว่า เกิดจากปัญหาทางด้านการเมืองจากประเทศใกล้เคียง มีผลกระทบต่อการประกอบ ธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 19.5) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 3.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 2.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 2.25) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 46.25) ค่าเฉลี่ยปัญหาทางด้านการเมืองจากประเทศใกล้เคียง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$)

1.4 ปัญหาจากเศรษฐกิจโลก ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจากปัญหา เศรษฐกิจโลกมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 42.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 48.25) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 9.75) ค่าเฉลี่ยปัญหาเศรษฐกิจโลกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$)

1.5 โรคระบาด เช่น ไข้หวัด 2009 ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจาก ปัญหาโรคระบาด มีผลต่อการเข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 3.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 49.75) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.25) ค่าเฉลี่ยปัญหาโรคระบาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$)

1.6 ราคาน้ำมันแพง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวส่วนเห็นว่า เกิดจากราคา น้ำมันแพง มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครในระดับ มากที่สุด (ร้อยละ 1.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 4.25) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 53.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 22.75) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 18.0) ค่าเฉลี่ยราคาน้ำมันแพงอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.48$)

1.7 ค่าเงินบาทแข็งค่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจากค่าเงินบาท แข็งค่า มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมาก

(ร้อยละ 8.0) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 14.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 17.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 63.75) ค่าเฉลี่ยค่าเงินบาทแข็งค่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.70$)

1.8 ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า เกิดจาก ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ มีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครมากที่สุด (ร้อยละ 40.5) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 46.0) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 13.5) ค่าเฉลี่ยปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$)

2. เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขที่มีผลต่อการประกอบการท่องเที่ยว

2.1 แนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เช่น ออกกฎหมายระบบชดเชยค่าความเสียหาย ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า แนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ มีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครมากที่สุด (ร้อยละ 10.5) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 16.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 18.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 46.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 8.0) ค่าเฉลี่ยแนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับ นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.76$)

2.2 ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น ทำ road show ในต่างประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่องมีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 9.75) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 42.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 23.0) ระดับน้อย (ร้อยละ 20.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.50) ค่าเฉลี่ยการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจัง และต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

2.3 ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย ความสะอาดรวมถึง สาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การลด/ยกเว้นค่าธรรมเนียมด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ลดภาษี ผู้ประกอบการธุรกิจ นำเที่ยวคิดว่า การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย ความสะอาดรวมถึง สาธารณูปโภค มีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

ระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 36.25) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 29.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 8.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.5) ค่าเฉลี่ยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย ความสะอาดรวมถึง สาธารณูปโภคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$)

2.4 มีแหล่งเงินทุน เข้ามาดูแลผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว เห็นว่า การมีแหล่งเงินทุน เข้ามาดูแลผู้ประกอบการ มีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 52.75) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 47.25) ค่าเฉลี่ยมีแหล่งเงินทุน เข้ามาดูแลผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

3. ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ

3.1 ให้ส่วนราชการจัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้นแทนการประชุม ในต่างประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การให้ส่วนราชการ จัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้นแทนการประชุมในต่างประเทศมีผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 15.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 13.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 10.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 46.75) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 13.75) ค่าเฉลี่ยให้ส่วนราชการจัดประชุม สัมมนาในประเทศให้มากขึ้นแทนการประชุมในต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$)

3.2 เอกชนสามารถนำค่าใช้จ่ายในการประชุม สัมมนา อบรม และการจัดการ ท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศให้แก่พนักงานมาเป็นค่าใช้จ่ายในรอบบัญชี ปี พ.ศ. 2552 ได้ 2 เท่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า เอกชนสามารถนำค่าใช้จ่าย ในการประชุม สัมมนา อบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศให้แก่ พนักงานมาเป็นค่าใช้จ่ายในรอบบัญชี ปี พ.ศ. 2552 ได้ 2 เท่า มีผลกระทบต่อ การประกอบ ธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.5) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 13.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 16.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 29.25) และระดับ น้อยที่สุด (ร้อยละ 20.25) ค่าเฉลี่ยเอกชนสามารถนำค่าใช้จ่ายในการประชุม สัมมนา

อบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศให้แก่พนักงานมาเป็นค่าใช้จ่าย
ในรอบบัญชีปี 2552 ได้ 2 เท่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$)

3.3 การประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศในกรณี
เกิดการจลาจล ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การประกันภัย
คุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศในกรณีเกิดการจลาจลมีผลกระทบ
ต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 26.75)
ระดับมาก (ร้อยละ 32.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 40.5) และระดับน้อย (ร้อยละ 0.25)
ค่าเฉลี่ยการประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศในกรณี
เกิดการจลาจลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.86$)

3.4 การขยายเวลาการอยู่ในประเทศไทยจาก 30 วัน เป็น 90 วัน ผู้ประกอบการ
ธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นการขยายเวลาการอยู่ในประเทศไทยจาก 30 วัน
เป็น 90 วัน มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมาก
ที่สุด (ร้อยละ 17.25) ระดับมาก (ร้อยละ 19.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 20.5) ระดับน้อย
(ร้อยละ 11.25) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 31.5) ค่าเฉลี่ยการขยายเวลาการอยู่ใน
ประเทศไทยจาก 30 วัน เป็น 90 วัน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.80$)

3.5 ลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยานแห่งชาติ ผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวมีความเห็นว่าการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยานแห่งชาติ มีผลกระทบ
ต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 1.0)
ระดับมาก (ร้อยละ 0.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.5) ระดับน้อย (ร้อยละ 75.25)
และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.75) ค่าเฉลี่ยการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชม
อุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.82$)

3.6 ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553 ผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวเห็นว่า ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553 มีผลกระทบ
ต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 47.25)
รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 44.5) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 8.25) ค่าเฉลี่ยยกเว้น
ค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

3.7 ลดหย่อนค่าประกันการใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการนำเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า การลดหย่อนค่าประกันการใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการนำเที่ยว มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 17.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 5.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 4.5) ระดับน้อย (ร้อยละ 50.25) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.5) ค่าเฉลี่ยการลดหย่อนค่าประกันการใช้ไฟฟ้าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$)

3.8 การเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิขอวีซ่าที่ปลายทาง (visa on arrival) ในอินโดจีน และประเทศใกล้เคียง รวมถึง 6 ประเทศในตะวันออกกลาง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า การเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิขอวีซ่าที่ปลายทาง มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 11.75) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 7.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 48.0) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 29.25) ค่าเฉลี่ยการเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิขอวีซ่าที่ปลายทางอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$)

3.9 ส่งเสริมให้มีกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศที่ขอวีซ่าลำบาก (นำร่องในประเทศอุเบกิสถาน) ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า การส่งเสริมให้มีกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศที่ขอวีซ่าลำบากมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 10.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 0.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 72.75) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 15.75) ค่าเฉลี่ยการส่งเสริมให้มีกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศที่ขอวีซ่าลำบากอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

3.10 มีองค์กรเฉพาะตรวจสอบดูแล ระเบียบวิธีการต่าง ๆ จนถึงระบบขั้นตอนสุดท้ายแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีมาตรฐานเดียวกัน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า การมีองค์กรเฉพาะตรวจสอบดูแลมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 26.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 4.75) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 49.25) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 19.0) ค่าเฉลี่ยมีองค์กรเฉพาะตรวจสอบดูแลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$)

4. แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น

4.1 ควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า ควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 60.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 34.25) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 5.5) ค่าเฉลี่ยควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.55$)

4.2 ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจริงจัง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจริงจังมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 53.5) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 26.25) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 16.25) ระดับน้อย (ร้อยละ 3.5) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.5) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$)

4.3 ภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 74.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 24.25) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 1.5) ค่าเฉลี่ยภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$)

4.4 ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวบางส่วนเห็นว่า ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 45.75) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 24.25) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 29.75) และระดับน้อย (ร้อยละ 0.25) ค่าเฉลี่ยควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$)

4.5 ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้น ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้นมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 49.5) รองลงมา ระดับมาก (ร้อยละ 30.5) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 19.5) และระดับน้อย (ร้อยละ 0.5) ค่าเฉลี่ยควรมี

หน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$)

4.6 ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรง และรวดเร็วที่สุด ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุดมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 70.0) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 28.75) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 1.25) น้อย ค่าเฉลี่ยควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$)

4.7 ควรมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ เช่น การที่จะเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวในอาเซียนเพราะมีผลต่อผู้ประกอบการ โดยตรง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า ควรมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ เช่น การที่จะเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวในอาเซียนเพราะมีผลต่อผู้ประกอบการ โดยตรงมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครระดับมากที่สุด (ร้อยละ 56.25) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 27.25) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 12.75) ระดับน้อย (ร้อยละ 1.75) และระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 2.0) ค่าเฉลี่ยการมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลกระทบของปัญหาการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากปัญหาการเมือง
ต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามได้สร้างขึ้นจากทฤษฎี แนวคิด
เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการ
ธุรกิจนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร 400 ราย โดยผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทั้งหมดอยู่
ในพื้นที่ สีลม 100 ราย สุขุมวิท 100 ราย เพชรบุรีตัดใหม่ 100 และ ถนนข้าวสาร 100 ราย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องผลกระทบของปัญหาการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยในแต่ละส่วน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ เป็นประเภท บริษัทจำกัด มากที่สุด
315 ราย (ร้อยละ 78.75) ลักษณะของกิจการเป็นบริษัทนำเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
244 ราย (ร้อยละ 61.01) ดำเนินธุรกิจมาแล้ว มากกว่า 5 ปี ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกิดจาก
ค่าจ้างพนักงาน ค่าเช่าสถานที่และค่าสมาชิกกับองค์กรท่องเที่ยว วิธีติดต่อกับลูกค้าทัวร์
เป็นทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมา คือ ลูกค้ามาหาเอง รับช่วงจากบริษัทอื่น
จำนวนพนักงานประจำ ส่วนใหญ่มากกว่า 3 คน

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง

ผลการวิจัย พบว่า หลังเกิดปัญหาทางการเมืองทำให้คุณภาพของลูกทัวร์ลดลงมาก ทั้ง 400 ราย และขนาดของลูกทัวร์ขนาดเล็กลง ทำให้ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องปรับราคาโปรแกรมทัวร์ลดลง และมาจากการที่อัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าด้วย จากที่ก่อนเกิดปัญหาทางการเมืองกลุ่มประเทศลูกค้าจะมาจาก ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศส หลังจากเกิดปัญหาทางการเมืองแล้วมีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวบางส่วนต้องปรับเปลี่ยนหา กลุ่มลูกทัวร์จากประเทศใหม่ เช่น มาจาก ประเทศกาตาร์ มาเลเซีย และอินเดีย และลูกทัวร์กลุ่มประเทศที่เข้ามาใหม่ยังมีปัญหาในการบริการ ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ได้ติดต่อกับบริษัททัวร์ในต่างประเทศ แต่เป็นการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมในประเทศทั้งหมด การเกิดปัญหาทางการเมืองทำให้จำนวนและขนาดของลูกทัวร์ลดลง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด ภาครัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ ผู้ประกอบจะมีความเชื่อมั่น ร้อยละ 50-80 จำนวน 173 ราย จากปัญหาความไม่สงบ ทำให้รายได้จากการประกอบการลดลง ร้อยละ 100.0 จำนวน 262 ราย ลูกทัวร์ที่งดการเดินทางหลังเกิดปัญหาทางการเมืองส่วนใหญ่จากประเทศอเมริกา อังกฤษ และฝรั่งเศส ซึ่งจัดเป็นลูกทัวร์ที่เดินทางมาประจำ

ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบและความคิดเห็น

ผลการประเมินการแสดงความคิดเห็นระดับผลกระทบจากปัญหาการเมืองและการแก้ไขปัญหา จากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในด้านสาเหตุที่ทำให้ได้รับผลกระทบ จากวิกฤต ความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ ปัญหาทางการเมืองจากประเทศใกล้เคียง ปัญหาจากเศรษฐกิจโลก โรคระบาด เช่น ไข้หวัด 2009 ราคาน้ำมันแพง ค่าเงินบาทแข็งค่า ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ

เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขที่มีผลต่อการประกอบการท่องเที่ยว แนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย ความสะอาดรวมถึงสาธารณูปโภค มีแหล่งเงินทุน เข้ามาดูแล

ผู้ประกอบการ ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ ให้ส่วนราชการ จัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้นแทนการประชุมในต่างประเทศ เอกชนสามารถ นำค่าใช้จ่ายในการประชุม สัมมนา อบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศ ให้แก่พนักงานมาเป็นค่าใช้จ่ายในรอบบัญชี ปี พ.ศ. 2552 ได้ 2 เท่า การประกันภัย คุ่มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศในกรณีเกิดการจลาจล การขยายเวลา การอยู่ในประเทศไทยจาก 30 วัน เป็น 90 วัน ลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยาน- แห่งชาติ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจปี พ.ศ. 2553 ลดหย่อนค่าประกันการใช้- ไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการนำเที่ยว การเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิขอวีซ่าที่ปลายทาง (visa on arrival) ส่งเสริมให้มีกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศที่ขอวีซ่าลำบาก มีองค์การเฉพาะ ตรวจสอบดูแลแนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้นควรเตรียมแผนเชิงรุก เพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจริงจัง ภาครัฐควรมี ด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจ ท่องเที่ยว ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแล ให้บริการมากขึ้น ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศ โดยตรงและรวดเร็วที่สุด การมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ เช่น การที่จะเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวในอาเซียนเพราะมีผลต่อผู้ประกอบการโดยตรง สรุปลงได้ คือ ปัญหาที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแสดงความเห็นว่ามีระดับปัญหา จากมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้

ปัญหาที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร มากที่สุด คือ (1) ปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ ($\bar{X} = 4.60$) (2) ปัญหาความไม่สงบ จากความขัดแย้งภายในประเทศ (ค่าเฉลี่ย = 4.52) (3) การลงทุนจากชาวต่างชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.34) (4) ปัญหาจากเศรษฐกิจโลก ($\bar{X} = 4.32$) (5) ปัญหาทางด้านภัยธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.27$) และ (6) โครระบาด เช่น ไข้หวัด 2009 ($\bar{X} = 3.56$)

เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขมากที่สุด มีแหล่งเงินทุนเข้ามาดูแลผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.53$) และ ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.55$)

ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553 ($\bar{X} = 4.39$) และการประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในกรณีเกิดการจลาจล ($\bar{X} = 3.86$)

แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น ได้แก่ (1) ภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.73$) (2) ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) (3) ควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.55$) (4) การมีระบบป้องกันการลงทุนจากชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 4.34$) (5) ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้น ($\bar{X} = 4.29$) (6) ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.29$) และ (7) ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.16$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาประเมินผล ผลกระทบของปัญหาการเมืองต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผลกระทบจากปัญหาการเมืองมีผลต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เพราะส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีผลตอบแทนจากการลงทุนปานกลาง การลงทุนและการดำเนินธุรกิจเป็นบริษัทที่ดำเนินการอยู่ใน ระยะเวลา 5-10 ปี มีค่าใช้จ่ายในการประกอบการมาก ดังนั้นผลกระทบจึงเกิดขึ้นโดยตรง รัฐบาลจึงควรมีเงินสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวโดยตรง โดยที่รัฐบาลมีงบประมาณที่จะช่วยเหลือ หรือจะเป็นสถาบันการเงินที่มีแนวทางในการออกเงินกูโดยใช้อัตราดอกเบี้ยต่ำ

2. รัฐบาลควรเข้ามาดูแลการลงทุนของชาวต่างชาติโดยตรง เพราะยอม หมายถึงการแบ่งส่วนตลาดลูกค้าของผู้ประกอบการคนไทย เนื่องจากชาวต่างชาติยอมมีทุนสำรองและตลาดที่กว้างกว่า ทำให้มีผลต่อการประกอบการของผู้ประกอบการคนไทยอย่างแน่นอน จึงควรมีมาตรการหรือข้อกำหนดที่เป็นการดูแลผู้ประกอบการคนไทย

เพราะเมื่อมีการเปิดเสรีอาเซียนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์กับการแข่งขันอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว อนาคตของธุรกิจไทย ภายใต้การเข้าร่วมสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
(ASEAN Economic Co-operation--AEC) สาขาท่องเที่ยวต่างชาติสามารถถือหุ้นในธุรกิจ
ได้มากที่สุดถึง ร้อยละ 70 (“ไทย” จัดทัพธุรกิจท่องเที่ยวจับเคลื่อน AEC ปูพรมขึ้นผู้นำ
“4 ฮับ” ต้อนรับเปิดเสรีอาเซียน,” 2553, หน้า 2)

3. จากการตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า จุดหลักที่ขาดอยู่คือการดูแลใส่ใจ
จากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งที่ผ่านมาขาดการดูแลใส่ใจแม้กระทั่งเกิดเหตุการณ์แล้ว
หลังเหตุการณ์ยังไม่ได้รับการดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

4. จากการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่า ภาครัฐเอง
ควรที่จะลงมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจริงจังเสียที เพราะแหล่งท่องเที่ยวเป็นจุดหลัก
ที่ทำรายได้เข้ามาในกรุงเทพมหานครมากที่สุด แต่ที่ผ่านมาจะเห็นว่า รัฐบาลยังเข้ามาดูแล
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่มากพอ

5. จากการวิจัยผู้ประกอบการจากแบบสอบถามข้อมูลที่รัฐบาลควรที่จะเร่ง
ดำเนินการ คือ การเข้ามาแก้ไขความไม่สงบโดยตรงและรวดเร็วมากที่สุดเพราะที่ผ่านมา
การเข้ามาแก้ไขดูแลช้ามากทำให้มีผลต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้เพราะการที่จะให้
นักท่องเที่ยวรู้สึกเหมือนเดิมต้องใช้เวลา และถ้ายิ่งช้ามากเท่าไร ได้ทำให้การฟื้นฟู
ที่จะกลับมาเหมือนเดิมยิ่งช้ามากขึ้น

6. อีกจุดหนึ่งที่รัฐบาลควรพัฒนาและใส่ใจคือการพัฒนาบุคลากรในธุรกิจ
ท่องเที่ยวเอง เพราะบุคลากรเหล่านี้ต้องคอยดูแลให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวตลอดเวลา ถ้าบุคลากรภาครัฐบาลเองไม่มีคุณภาพแล้วย่อม หมายถึง มีผลเสีย
ต่อการพัฒนาธุรกิจด้านท่องเที่ยวด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาผลกระทบจากปัญหาการเมืองที่มีผลต่อผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่มีธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหลักในจังหวัดนั้น

2. ควรทำการศึกษาถึงผลกระทบทางด้านอื่น เช่น ปัญหาภัยธรรมชาติ
หรือปัญหาที่เกิดจากประเทศใกล้เคียง มาเปรียบเทียบ

3. ควรศึกษาและแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว ภายใต้การเข้าร่วมสมาชิก
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Co-operation--AEC)

ภาคผนวก ก

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ

ตาราง 13

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 26 จุด ประจำปี พ.ศ. 2548

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	5,383	16,607	21,990
กุมภาพันธ์	5,313	13,218	18,349
มีนาคม	4,841	13,417	18,258
เมษายน	3,151	10,497	13,648
พฤษภาคม	5,024	14,866	19,890
มิถุนายน	6,222	16,720	22,942
กรกฎาคม	5,687	17,246	22,933
สิงหาคม	6,583	18,309	24,892
กันยายน	5,932	16,386	22,318
ตุลาคม	6,240	16,564	22,804
พฤศจิกายน	6,928	20,061	26,989
ธันวาคม	7,225	19,950	27,175
รวม	68,347	193,841	262,188

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 15), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 14

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 26 จุด ประจำปี พ.ศ. 2549

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	6,967	21,523	28,490
กุมภาพันธ์	5,420	14,792	20,212
มีนาคม	7,389	22,612	30,001
เมษายน	6,353	15,286	21,639
พฤษภาคม	6,309	14,092	20,401
มิถุนายน	9,745	14,697	24,442
กรกฎาคม	6,886	16,075	22,961
สิงหาคม	7,275	19,767	27,042
กันยายน	5,320	16,268	21,588
ตุลาคม	6,062	17,248	23,310
พฤศจิกายน	5,820	17,234	23,054
ธันวาคม	6,096	19,418	25,514
รวม	79,642	209,012	288,654

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 16), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 15

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 24 จุด ประจำปี พ.ศ. 2550

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	6,897	22,135	29,032
กุมภาพันธ์	6,892	23,737	30,629
มีนาคม	7,095	21,031	28,126
เมษายน	6,282	15,366	21,648
พฤษภาคม	7,881	18,138	26,019
มิถุนายน	7,880	20,456	28,336
กรกฎาคม	7,883	21,474	29,357
สิงหาคม	7,559	22,555	30,114
กันยายน	8,150	19,511	27,661
ตุลาคม	8,914	21,234	30,148
พฤศจิกายน	9,064	21,782	30,846
ธันวาคม	8,360	19,584	27,944
รวม	92,587	247,003	339,860

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 17), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 16

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 24 จุด ประจำปี พ.ศ. 2551

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	7,445	22,764	30,209
กุมภาพันธ์	7,012	23,263	30,275
มีนาคม	7,373	23,305	30,678
เมษายน	9,249	15,135	24,384
พฤษภาคม	7,195	19,364	26,559
มิถุนายน	6,811	14,757	21,568
กรกฎาคม	8,448	20,847	29,295
สิงหาคม	8,660	21,416	30,076
กันยายน	6,775	18,193	24,968
ตุลาคม	6,864	18,050	24,914
พฤศจิกายน	6,045	15,618	21,663
ธันวาคม	6,251	15,508	21,759
รวม	88,128	228,220	316,348

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 18), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 17

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 18 จุด ประจำปี พ.ศ. 2552

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	6,757	18,004	24,761
กุมภาพันธ์	6,494	16,907	23,401
มีนาคม	7,064	19,442	26,506
เมษายน	5,212	13,698	18,910
พฤษภาคม	7,563	12,835	20,398
มิถุนายน	6,497	13,861	20,358
กรกฎาคม	6,402	13,761	20,163
สิงหาคม	5,777	14,481	20,258
กันยายน	6,320	11,579	17,899
ตุลาคม	6,388	12,533	18,921
พฤศจิกายน	5,795	14,484	20,279
ธันวาคม	5,334	13,859	19,193
รวม	75,603	175,444	251,047

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 19), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 18

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 28 จุด ประจำปี พ.ศ. 2553

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	2,512	15,186	20,698
กุมภาพันธ์	7,004	22,327	29,331
มีนาคม	6,857	23,576	30,433
เมษายน	4,647	12,018	16,665
พฤษภาคม	3,216	5,431	8,647
มิถุนายน	5,113	8,538	13,651
กรกฎาคม	5,196	10,698	15,894
สิงหาคม	5,583	12,168	17,751
กันยายน	6,956	15,928	22,884
ตุลาคม	7,348	16,764	24,112
พฤศจิกายน	7,813	22,400	30,213
ธันวาคม	8,560	23,836	32,396
รวม	73,805	188,870	262,675

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 20), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ตาราง 19

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ ณ กองการท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว
รวม 23 จุด ประจำปี พ.ศ. 2554

(หน่วย: คน)

เดือน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	รวม
มกราคม	6,821	26,590	33,411
กุมภาพันธ์	6,048	25,095	31,143
มีนาคม	6,458	25,993	32,451
เมษายน	5,392	18,406	23,798
พฤษภาคม	5,167	17,879	23,046
มิถุนายน	5,959	21,272	27,231
กรกฎาคม	6,522	23,657	30,179
สิงหาคม	4,961	25,672	30,633
กันยายน			
ตุลาคม			
พฤศจิกายน			
ธันวาคม			
รวม			

ที่มา. จาก นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ (หน้า 20), โดย กลุ่มงานส่งเสริม-
การท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2553,
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำแนะนำ

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง ✓ ลงหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง

ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบและความคิดเห็น

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยว

1. ประเภทของธุรกิจท่องเที่ยว

- ก. บุคคลธรรมดา
- ข. ห้างหุ้นส่วนสามัญ
- ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- ง. บริษัทจำกัด/บริษัทมหาชนจำกัด

2. ลักษณะของกิจการ

- ก. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวเฉพาะพื้นที่
- ข. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวในประเทศ
- ค. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวต่างประเทศ ประเภท (inbound)
- ง. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวต่างประเทศ ประเภท (outbound and inbound)

3. ระยะเวลาการเปิดดำเนินการธุรกิจ

- ก. 0-2 ปี
- ข. มากกว่า 2 ปี - 5 ปี
- ค. มากกว่า 5 - 10 ปี
- ง. มากกว่า 10 ปี

4. ประเภทค่าใช้จ่าย 1 ปี

- ก. ค่าเช่าสถานที่ประกอบการ
- ข. เป็นเจ้าของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถ สถานที่จัดประชุมสัมมนา
- ค. ค่าใช้จ่ายด้านค่าจ้าง แรงงาน
- ง. ค่าใช้จ่ายด้านการเป็นสมาชิกองค์กรต่าง ๆ เช่น สมาคมท่องเที่ยวต่าง ๆ
- จ. อื่น ๆ .....

5. ด้านการตลาด หรือวิธีการติดต่อลูกค้า

- ก. ทางด้าน Internet
- ข. โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร
- ค. รับช่วงลูกค้าจากบริษัทอื่น
- ง. การทำตลาดโดยมีตัวแทนอยู่ต่างประเทศ
- จ. ลูกค้า walk in
- ฉ. อื่น ๆ

6. จำนวนพนักงาน

- ก. พนักงานประจำ 1-3 คน
- ข. พนักงานประจำมากกว่า 3 คน
- ค. พนักงานเฉพาะฤดูกาลท่องเที่ยว ..... คน
- ง. พนักงานนอกฤดูกาลท่องเที่ยว .....คน

7. กลุ่มสัญชาติลูกค้าที่ใช้บริการมากที่สุด ตอบอย่างน้อย 3 สัญชาติ

- ก. .....
- ข. .....
- ค. .....

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากปัญหาการเมือง

8. คุณภาพของลูกค้าหลังสถานการณ์ที่ยุ่งเหยิงก่อนเกิดปัญหาด้านการเมือง
กับหลังเกิดปัญหาด้านการเมือง เช่น ปิดสนามบิน การประชุมที่ราชประสงค์
- ก. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามามีคุณภาพ สูงขึ้น
- ข. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามามีคุณภาพ ที่ลดลง
- ค. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามามีคุณภาพ
- ง. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น
- จ. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาเป็นกลุ่มเล็กลง
- ฉ. กลุ่มลูกค้าที่เข้ามามี ขนาดเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง
- ฉ. ความคิดเห็นอื่น ๆ .....
9. ค่าใช้จ่ายการประกอบธุรกิจปี 2553
- ก. ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้นในด้านใด
ระบุ.....
- ข. ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ ลดลงในด้านใด
ระบุ.....
- ค. ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ ไม่เปลี่ยนแปลง ในด้านใด
ระบุ.....
10. การปรับปรุง ราคาโปรแกรมทัวร์ ราคาตั๋วเครื่องบิน โรงแรม
- ก. ปรับราคาสูงขึ้น
- ข. ปรับราคาลดลง
- ค. ใช้ราคาเดิม เพราะเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและรายได้ เพราะมีผลทำให้
.....
11. อัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าของเงินบาทมีผลต่อลูกค้าทัวร์ที่เข้ามาลดลงหรือไม่
ประมาณกี่เปอร์เซ็นต์
- ก. ไม่มีผล
- ข. มีผลทำให้ลดลง ประมาณ .....เปอร์เซ็นต์

12. กลุ่มประเทศลูกค้าเดิม จากประเทศใดบ้าง ระบุ 3 ประเทศ ตามจำนวนมากไปหาน้อย

ก. .....

ข. .....

ค. .....

13. เคยเปลี่ยนเป้าหมายในการทำตลาดลูกค้าจากประเทศใหม่ ๆ หรือไม่

ก. ..... ไม่เคยเปลี่ยน

ข. ..... เปลี่ยน ถ้าเปลี่ยนแล้วผลเป็นอย่างไรบ้าง

.....

13.1 ผลประกอบการได้ลูกค้ารายใหม่จากประเทศใดบ้าง

ก. .....

ข. .....

ค. .....

14. ท่านมีปัญหาในการให้บริการลูกค้าจากประเทศใหม่ ๆ หรือไม่

ก. มี

ข. ไม่มี

15. ได้เคยมีการสร้างความเชื่อมโยงกับบริษัททัวร์ในต่างประเทศหรือไม่

ก. ทำการเชื่อมโยง

ข. ไม่ได้ทำ

16. ได้มีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมภายในประเทศที่มีการเดินทาง
ด้านใดบ้าง

ก. ทำการเชื่อมโยง

ข. ไม่ได้ทำ

17. ปัญหาทางการเมืองและยกเลิกทัวร์และลดขนาดลูกทัวร์ลงท่านต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ลดลงหรือไม่

ก. รับผิดชอบ

ข. ไม่รับผิดชอบ

18. ความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลในการช่วยเหลือ/แก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวมากน้อยแค่ไหน

ก. เชื่อมั่นมากกว่า 80%

ข. เชื่อมั่น มากกว่า 50% - 80%

ค. เชื่อมั่นต่ำกว่า 50%

ง. ไม่มีความเชื่อมั่นเลย คือ 0%

23. เรื่องที่ต้องการให้รัฐบาลแก้ไขที่มีผลต่อการประกอบการท่องเที่ยว (ให้เรียงลำดับตามความสำคัญ 1, 2, 3, 4, 5)

ลำดับความสำคัญ	เรื่อง
	แนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เช่น ออกกฎหมายระบบชดเชยค่าความเสียหาย
	ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น ทำ road show ในต่างประเทศ
	ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย ความสะอาด รวมถึงสาธารณูปโภค เช่น ถนน น้ำ และไฟฟ้า
	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
	อื่น ๆ เช่น ลดภาษี
	มีแหล่งเงินทุนเข้ามาดูแลผู้ประกอบการ

24. ความพึงพอใจต่อมาตรการธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ (ให้เรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3, 4, 5)

ลำดับความสำคัญ	เรื่อง
	ให้ส่วนราชการจัดประชุมสัมมนาในประเทศให้มากขึ้น แทนการประชุมในต่างประเทศ
	เอกชนสามารถนำค่าใช้จ่ายในการประชุม สัมมนา อบรม และการจัดการท่องเที่ยวเป็นรางวัลในประเทศให้แก่พนักงาน มาเป็นค่าใช้จ่ายในรอบบัญชีปี พ.ศ. 2552 ได้ 2 เท่า
	การประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในกรณีเกิดการจลาจล
	การขยายเวลาการอยู่ในประเทศไทยจาก 30 วัน เป็น 90 วัน
	ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจ ปี พ.ศ. 2553
	ลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยานแห่งชาติ
	ลดหย่อนค่าประกันการใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการนำเที่ยว
	การเพิ่มประเทศที่ได้รับสิทธิวีซ่าที่ปลายทาง (visa on arrival) ในอินโดจีน และประเทศใกล้เคียง รวมถึง 6 ประเทศในวันออกกลาง

ลำดับความสำคัญ	เรื่อง
	ส่งเสริมให้มีกึ่งอุตสาหกรรมสกัดในประเทศที่ขอวีซ่าลำบาก (นำร่องในประเทศ-อุเบกิสถาน)
	มีองค์กรเฉพาะตรวจสอบดูแล ระเบียบวิธีการต่าง ๆ จนถึงระบบขั้นตอนสุดท้ายแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีมาตรฐานเดียวกัน คำแนะนำเพิ่มเติม

25. แนวทางที่จะทำให้เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น ความคิดเห็น (เรียงลำดับความสำคัญ)

- ก. ควรเตรียมแผนเชิงรุกเพื่อรองรับวิกฤติด้านการท่องเที่ยว
- ข. ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจริงจัง
- ค. ภาครัฐควรมีด้านเงินทุนให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
- ง. ควรพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการท่องเที่ยว
- จ. ควรมีหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาดูแลให้บริการมากขึ้น
- ฉ. ควรมีระบบมาตรการเร่งลงมือแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศโดยตรงและรวดเร็วที่สุด
- ช. การมีระบบป้องกันการลงทุนของชาวต่างชาติ เช่น การที่จะเปิดเสรีด้านการท่องเที่ยวในอาเซียน เพราะมีผลต่อผู้ประกอบการโดยตรง
- ซ. อื่น ๆ .....

ขอขอบพระคุณทุกท่านในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

นายชาญชัย จินดาพล

คณะเศรษฐศาสตร์ สาขาการค้าระหว่างประเทศ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ฅ บางช้าง. (2546). *การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต แบบยั่งยืน*.
วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กรมการท่องเที่ยว. (2550). *สถิติการจดทะเบียน ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม ปี พ.ศ. 2550*.
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กรมการท่องเที่ยว, สำนักงานสถิติ. (2552). *สถิติการจดทะเบียน ข้อมูล ณ วันที่ 31
มกราคม พ.ศ. 2552*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กรมการท่องเที่ยว, สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว, กลุ่มงานส่งเสริมการท่องเที่ยว.
เที่ยว. (2553). *นักท่องเที่ยวที่เข้ามาทางสนามบินสุวรรณภูมิ*. กรุงเทพมหานคร:
ผู้แต่ง.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กรมการท่องเที่ยว, สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว. (2553).
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ 17 กันยายน พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง. (2553). *ประกาศสำนักทะเบียนกลาง
กรมการปกครองจำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานคร
และจังหวัดต่าง ๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม
พ.ศ. 2552*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กรุงเทพเมื่อนำอยู่กันดับ 1 ของโลก. (2553, กรกฎาคม 14). *โพสทูเดย์*, หน้า 15-25.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*
(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะพาณิชยศาสตร์-
และการบัญชี, ภาควิชาสถิติ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ฝ่ายสถิติและวิจัย. (2550). *สถิติการท่องเที่ยวประเทศไทย*.
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- ข่าวเศรษฐกิจ. (2553). ค้นเมื่อ 13 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.siamnewmedia.net>
- ข่าวสารทั่วไป. (2554). ค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.thaicalory.com>

- ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. (2513). *ปกิณกะความวิชาการด้านการท่องเที่ยว*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ภาควิชามนุษยสัมพันธ์.
- คู่ย์ ชุมสาย, ม.ล. และฉวีพันธ์ พรหมโยธี. (2527). *ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- “ไทย” จัดทัพธุรกิจท่องเที่ยวขับเคลื่อน AEC ปูพรมขึ้นผู้นำ “4 ฮับ” ต้อนรับเปิดเสรีอาเซียน. (2553, สิงหาคม 16). *ประชาชาติธุรกิจ*, 16, หน้า 2-4.
- ธงชัย ฐิบัติวิริยะ. (2541). *อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางภายในประเทศ ปี พ.ศ. 2530-2540*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนชัย พลอยสุกผล. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเมืองพัทยาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธัญญะสุรางค์ บุญศิริรัตนกุล. (2553). *การบริโภคสื่อโทรทัศน์ศึกษาเฉพาะเคเบิลทีวีท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิรนาท แก้วประเสริฐ. (2549). *อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางสู่อินโดจีน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปุลณรัตน์ มณีบุตร. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทย*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2553. (2553). กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- เพ็ญแข สิริวรรณ. (2540). *สถิติเพื่อการวิจัยโดยใช้คอมพิวเตอร์ (SPSS version 10.0) (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-พันธ์พิบูลย์.

ภูมรินทร์ สร้อยสุวรรณ. (2544). *การวิเคราะห์ผลของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เฉลิมพระเกียรติจังหวัดแพร่. (2553). *การประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. ค้นเมื่อ 7 กันยายน 2553, จาก <http://www.phrae.mju.ac.th/faculty/Eco-tourism>

มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และอัครพงษ์ อ้นทอง. (2553, มีนาคม 15). *การท่องเที่ยว V.S. วิกฤติการเมือง (รักแล้ว)*. *มติชน*, หน้า 7.

Report/Rating *ท่องเที่ยวกรุงเทพ*. (2554). ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2554, จาก <http://www.positioningmag.com>

วัลย์ลดา วิวัฒน์พนชาติ และคนอื่น ๆ. (2547). *รายงานวิจัยเรื่อง การประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดราชบุรี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

ศิริพร ธรรมภักดี. (2539). *ผลกระทบของวิกฤติการณ์ทางการเมืองต่อการท่องเที่ยวไทยกรณีศึกษาพฤษภาคมิพ*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศูนย์วิจัยกสิกร. (2553). *K-econ analysis*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2543). *การพัฒนาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

สถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร. (2554). ค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2554, จาก <http://www.tourinthai.com>

สยามจดหมายเหตุ. (2553). *การจัดทำรายงานรายได้ประชาชาติด้านการท่องเที่ยวครั้งแรกของไทย*. ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2554, จาก <http://www.siamarch.com>

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2553). *สถิติและฐานข้อมูลนักท่องเที่ยว*. ค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.tourism.co.th>

สุกัญญา ไพรินทร์. (2551). *พฤติกรรมในการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุนา วงศ์ภาคำ. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวิมล ตีรกานันท์. (2548). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Prasert Chaitip, Chukiat Chaiboonsri, Kovacs, S., & Balogh, P. (2010).

A structural equation model: Greece's tourism demand for tourist destination. *Econ Papers*, 4, 69-86.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายชาญชัย จินดาพล
วัน เดือน ปีเกิด	7 กรกฎาคม 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดพังงา
วุฒิการศึกษา	สำเร็จปริญญาตรีเศรษฐศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2536
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัท ยัวร์ช้อย เซอร์วิส บริษัท เค เอส แอนด์ เอส เทรเวล เซอร์วิส บริษัท กาลิเลโอ ไทยแลนด์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โรงแรม ภูเก็ตไฮร์แลนด์ รีสอร์ท บริษัท เค เอส แอนด์ เอส เทรเวล เซอร์วิส บริษัท กาลิเลโอ ไทยแลนด์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โรงแรม ภูเก็ตไฮร์แลนด์ รีสอร์ท